

CONTRA CURENTULUI

1 aprilie

Nu este un lucru ușor să primești neprețuita comoară cerească a vieții veșnice. Nimeni nu poate face acest lucru dacă în același timp se lasă dus de curentul lumii.

Nașterea lui ISUS

Text de memorat: | Evrei 2:17,18

„Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ceea ce privește legăturile cu Dumnezeu, un Mare-Preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului. Și prin faptul că El Însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți.”

SECȚIUNEA I

Cunoști multe lucruri despre nașterea ta? Știi unde și când te-ai născut? Știi dacă părinții tăi au așteptat până la naștere ca să afle dacă au un băiat sau o fată, ca să fie o surpriză? Aceasta nu prea se mai întâmplă în zilele noastre.

Despre nașterea lui Isus știm mai mult decât despre orice altă naștere din istoria străveche. Și sunt motive bune pentru aceasta. Nu numai că era necesar ca Isus să moară pentru păcatele noastre, ci El trebuia și să Se nască în modul în care S-a născut. Nașterea Lui a avut menirea să ne umple de curaj. Și de curaj aveam nevoie.

Probabil că știi foarte bine istoria nașterii lui Isus. În această săptămână ne vom axa pe câteva versete care explică părți ale acestei istorii într-un mod la care este posibil să nu te fi gândit înainte.

În primul rând, Isus a experimentat ceea ce noi numim „naștere din nou”. Există o diferență între nașterea lui Isus și nașterea noastră. Noi suntem născuți întâi „din carne”, iar mai târziu „din Duh” (Ioan 3:6). Dar Isus a avut parte de ambele nașteri în același timp, de la început. Astfel, El a fost victorios asupra păcatului chiar de la începutul vieții Lui pe pământ.

Matei 1:18

**„Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa:
Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif;**

“ Când privesc la viața lui Isus, prind curaj pentru viața mea. ”

DIN CUPRINS:

A—13

Nașterea lui Isus

Luptă pentru luptători – partea a doua

Primii treizeci de ani

Nu din întâmplare – mierla albastră

și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.”

Nașterea lui Isus a fost miraculoasă! A fost născut dintr-o fecioară. Dar minunea nu ne-ar încuraja cu nimic dacă nu ni s-ar oferi și nouă posibilitatea unei minuni asemănătoare – cea a nașterii din nou (vezi Ioan 3:3). Dar ni se oferă acea ocazie. Deci, când privim la viața lui Isus, suntem încurajați în multe feluri.

Întâi suntem încurajați pentru că Isus știe despre ispitele noastre și despre cum ne simțim noi în confruntarea cu ele. El poate să ne dea exact ajutorul de care avem nevoie când întâlnim o ispită a puterii demonice.

În al doilea rând, suntem încurajați pentru că Isus știe slăbiciunea și neajutorarea noastră și totuși are milă de noi. Suntem încurajați, pentru că El este un Preot înțelept.

Evrei 2:17,18

„Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ceea ce privește legăturile cu Dumnezeu, un Mare-Preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru

păcatele norodului. Și prin faptul că El Însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți.”

Un asemenea eveniment încurajator cum este cel al nașterii lui Hristos trebuie să fi provocat o mare bucurie. Și chiar așa a fost. Maria, Elisabeta, îngerii, păstorii, magii, toți au sărbătorit și s-au bucurat la nașterea pruncului. Aceștia au sărbătorit în diferite zile ale anului nașterea lui Isus, un motiv suficient pentru noi să ne bucurăm și să folosim ocazia de a-L lăuda pe Dumnezeu pentru darul Fiului Său. Îngerii au făcut aceasta!

Luca 2:13,14

„Și deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu și zicând: «Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.»”

Isus a adus pace pe pământ și bunăvoință divină între oameni. Da, slavă lui Dumnezeu pentru nașterea lui Isus!

SECȚIUNEA II

 n ce sens este „pace pe pământ”? Știrile zilnice nu arată că este pace pe pământ. Cu toate acestea, îngerii care le cântau păstorilor au spus că nașterea lui Isus aduce pace pe pământ. În ce fel acest lucru este adevărat?

Faptul că Dumnezeu universului L-a dat pe Fiul Său ca să devină parte a slabei și greșitei familii omenești este minunat și încurajator. Cum de L-a păsat de noi unui Dumnezeu așa de mare, îndeajuns ca să ne vorbească sau și, mai mult, să trăiască în mijlocul nostru?

Când erai copil, le-ai spus vreodată părinților tăi că îți este foame? Ți-au dat de mâncare? Ți-a fost vreodată frig și părinții tăi ți-au adus ceva de îmbrăcat? Au avut părinții tăi grijă de nevoile tale?

Copiii orfani nu au părinți care să le dea hrană și haine sau un loc cald unde să locuiască.

Știți că mulți creștini se comportă ca și cum ar fi orfani, fără un Tată interesat să le împlinească nevoile?

Ce legătură are aceasta cu pacea și nașterea lui Isus? Isus a venit pe planeta noastră ca un copilăș și a devenit unul dintre noi – „Dumnezeu cu noi” (Matei 1:23). Dacă ne-am gândi la aceasta, numai faptul de a ști că Isus ne iubește îndeajuns ar crea un sentiment

de securitate, ca cel simțit în familie, îndemnându-ne la iubire și la încredere în El. Atunci am acționa mai puțin ca orfani și mai mult ca fii.

„Un număr atât de mare de așa-ziși copii ai lui Dumnezeu sunt mereu nesiguri pentru că ei se simt orfani. Ei nu cultivă asigurarea prețioasă că Isus este purtătorul de păcate; că, deși au călcat legea și sunt păcătoși în fața Sa, totuși scopul întrupării lui Hristos a fost să-i aducă păcătosului pocăit și credincios pace și siguranță durabile. Marele Avocat a luat natura umană și a devenit ca frații Săi, ca să imprime în mintea umană faptul că nimeni din cei care Îl acceptă cu credință ca Mântuitor personal nu este orfan și nici nu este blestemat să-și poarte singur păcatul.

“Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.” (Ioan 14:18)

Creștinii pot cultiva zilnic credința, contemplând pe Cel care a preluat cauza lor și care este un Mare-Preot milos și vrednic de încredere. Pentru că a suferit, a fost ispitit în toate lucrurile, ca și noi, El este capabil să îi sprijine pe toți cei ispitiți. Chiar și acum în cer, El este apăsător de toate necazurile noastre și, ca un Mântuitor viu, El mijlocește pentru noi.” – *Semnele timpului*, 12 noiembrie 1896

De aceea S-a născut Isus, ca să fie cu noi – El este Dumnezeu cu noi. Ce pace, ce asigurare aduc această

veste! Și îngerii au spus: „Pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.” Pentru că Isus a devenit om, noi ne putem gândi la El ca la Fratele nostru. Tatăl Său este Tatăl nostru. Adică Dumnezeu este cu familia umană și de aceea Isus este numit Emanuel.

Matei 1:23

„**„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu și-I vor pune numele Emanuel”**”, care, tălmăcit, înseamnă: „**„Dumnezeu este cu noi.”**”

SECȚIUNEA III

Nu există multe motive pentru a renunța la creștinism. „Distracția” nu este un motiv suficient. Cerul va fi mult mai savuros și va dura de un milion de ori mai mult. „Nu știu cum ar trebui să fie un creștin”, de asemenea, nu este un bun motiv. Pentru ceva atât de valoros pe cât este viața fără de sfârșit, merită să studiezi atât cât este nevoie pentru a afla cum s-o obții.

Unul dintre motivele pentru care să nu fii creștin este mai plauzibil decât altele. Care este? „Nu pot.”

Dacă tot nu poți, nu are sens să-ți irosești viața încercând. Unii ar spune că viața creștină este o viață mai bună, chiar dacă nu ajungi în cer. Dar nu este chiar așa. Darurile Duhului Sfânt fac viața de renunțare de sine o binecuvântare. Fără Duhul Sfânt, creștinismul nu este plăcut.

Isus a venit ca un prunc pentru a anula acest motiv „plauzibil” de a nu fi creștin. Dacă nu era Isus, ne-am fi convins ușor că este imposibil să ascultăm de Legea lui Dumnezeu. De-a lungul a 4 000 de ani, umanitatea a ajuns coruptă, degradată și cu puterea morală slăbită. Degeaba spunea Legea: „Fii bun!” dacă omul era incapabil de reformă. Atunci Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său.

Romani 8:3-5

„**Căci – lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere – Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe Însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului,**

pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim nu după îndemnul firei pământești, ci după îndemnul Duhului.”

Poate că de aceea Ioan Botezătorul era atât de fericit când, fiind încă în pântecul mamei sale, a auzit-o pe Maria vorbind despre pruncul Isus încă nenăscut (vezi Luca 1:41-44). Lucrarea lui Ioan era aceea de a chema poporul la pocăință și ascultare. Iar, prin Isus, el ar fi fost întărit spiritual. Prin nașterea lui Isus, oamenii ar fi văzut cum pot deveni sfinți. Ei ar fi înțeles că aveau nevoie să se nască din Duh. De aceea Maria a rămas însărcinată în acest fel, fără Iosif (vezi Luca 1:35).

Nu ne amintim cum era când eram copii mici. Nu ne mirăm că nu putem înțelege cum Isus putea fi ispitit ca și noi, dar fără păcat, chiar fiind copil. Când spunem că Isus este ca noi, nu ne gândim că avea obiceiuri păcătoase sau că nutrea răul, așa cum face un om violent când este însetat de sânge. Este un mister cum de un om slab ca noi, dar sfânt ca Isus, poate veni la existență. Dar Isus era un asemenea om. Aceasta este parte din Evanghelie.

„Niciodată, în niciun fel, să nu lăsați nici cea mai slabă impresie asupra minților umane că în Hristos era vreo pată, înclinație sau corupție sau că El ar fi cedat în vreun fel corupției. A fost ispitit în toate punctele ca un om obișnuit, totuși El este numit «Sfântul». Este o taină neexplicată muritorilor,

cum a putut Hristos să fie ispitit în toate lucrurile ca și noi, și totuși să nu aibă păcat. Întruparea lui Isus a fost și va rămâne o taină.” – *Comentariul biblic A.Z.Ș.*, vol. 5, pp. 1128–1129

Isus a făcut posibilă viețuirea sfântă. Deci nu există motive „plauzibile” pentru a refuza creștinismul. Să căutăm sfințenia cu toată inima noastră!

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Scrieți în cuvintele voastre două motive pentru care nașterea lui Isus ne dă curaj.

a. _____

b. _____

2. Citește *Viața lui Iisus*, capitolul 3, „Împlinirea vremii”, apoi scrie câteva indicii că Isus a venit la timpul potrivit. _____

Secțiunea II

3. De ce mulți creștini se poartă ca și cum ar fi „orfani”? _____

4. Ce înseamnă numele „Emanuel”? _____ Poți medita la aceasta în timp ce te afli la lucrul tău? Cum poate fi o încurajare pentru tine de-a lungul întregii zile? _____

(Pentru studiu suplimentar, citiți *Viața lui Iisus*, capitolul 1, „Dumnezeu cu noi”).

Secțiunea III

5. Dintre toate motivele invocate pentru a nu fi creștin, care ar fi cel mai „plauzibil”? Cum anulează Isus chiar și acel motiv?

6. Deoarece nu rămâne niciun motiv pentru a nu fi creștin, vei decide astăzi să faci tot ce poți pentru a câștiga premiul vieții veșnice?

7. Ce trebuie să avem ca să-L putem vedea pe Dumnezeu? Evrei 12:14 _____

8. Citiți Ioan 3:1-21 și Romani 8:1-14.

De ce uneori este atât de greu pentru noi să ascultăm de Legea lui Dumnezeu? _____

Este posibil să ascultăm de Lege înainte de convertire – nașterea din Duhul Sfânt? _____

Care este secretul ascultării de Legea lui Dumnezeu? _____

Capitole de credință

Luptă pentru luptători – partea a doua

Plantatorul de biserici Aung Aung* și soția sa au acceptat invitația de a preda la școală și de a înființa o biserică într-un sat din nordul Myanmarului. În această a doua parte a istoriei lor, el încheie povestirea împărtășirii credinței în Isus poporului Lahu.

Știam că tribul Lahu este un popor cu o voință puternică și că nu le este ușor să se supună ideilor străinilor. Este motivul pentru care i-am învățat pe elevii noștri Cele Zece Porunci încă de la început. Au învățat repede! Părinții ne-au spus că putem să-i învățăm pe copiii lor, dar nu pe ei. Aceasta însemna că acestor copii le era permis să creadă în Dumnezeu, dar că părinții lor nu vor crede. Știu că ei nu cunosc încă dragostea lui Dumnezeu, dar ne rugăm zilnic ca El să le deschidă inimile.

Ca animiști panteiști, cei din tribul Lahu cred în regatul spiritelor și într-o divinitate numită G'eu sha. Șamanul satului, sau paw hku (preotul), este mediatorul între sat și divinitate. Când se îmbolnăveau, sătenii mergeau la șaman și-i aduceau jertfe pentru a potoli spiritele și strămoșii.

Pe tot cuprinsul Asiei de Sud-Est, mulți oameni beneficiază de serviciile misiunilor ASAP, pentru că ei le inspiră un țel, bucurie și le prezintă adevărul. Darurile tale îi vor ajuta pe misionari ca Aung Aung.

**Am învățat să
depindem complet
de Dumnezeu prin
rugăciune.**

Într-o zi, fiul șefului satului s-a îmbolnăvit. Când acesta a făcut febră mare, șeful m-a chemat pe mine, în loc să-l cheme pe șaman, și m-a întrebat dacă pot face ceva. Prin rugăciune și remedii naturale, Dumnezeu l-a vindecat complet. Părinții au râs în timpul hidroterapiei, pentru că nu mai văzuseră așa ceva înainte. Dar mai apoi, când băiatul și-a revenit, au fost respectuoși și recunoscători Dumnezeului „meu”.

Soția șefului de trib a experimentat și ea atingerea iubirii lui Dumnezeu.

Am asistat-o la naștere, deoarece a avut unele complicații. Pentru că mama mea este moașă, aveam cunoștințe tehnice foarte bune. Vestea ajutorului pe care l-am dat la nașterea copilului a împânzit satul. De-acum sătenii mă chemau des să-i ajut. Au renunțat la închinarea la strămoși și spirite, practică înaintea nașterii unui copil și, în schimb, mă chemau pe mine să-i ajut. Cu ajutorul lui Dumnezeu, care răspundea rugăciunilor făcute la naștere, nu s-a pierdut niciun copil.

Deși nu este ușor să fii misionar în Lahu, Dumnezeu ne trece prin experiențe care ne ajută să fim gata pentru misiune. Am învățat să depindem complet de Dumnezeu prin rugăciune, pentru că El este unicul care poate schimba inimile.

(Sfârșit)

Rugăciune pentru spirit misionar: Doamne Isuse, Te rog să continui să ne folosești pe mine și pe misionarii ASAP, pentru a ajunge la cei pierduți! Te rog, pregătește pentru noi proiecte potrivite, prin care să lucrăm pentru Tine.

Pentru a afla mai multe detalii despre ASAP Ministries sau pentru a ști cum să ajutați la înaintarea Cuvântului lui Dumnezeu în Asia de Sud, vizitați www.asapministries.org sau sunați la 1-866-365-3541.

* Numele reale au fost schimbate pentru siguranța lucrătorilor.

Conexiune istorică

Primii treizeci de ani

Hristos Și-a petrecut primii treizeci de ani din viață în obscurul sat Nazaret. Răutatea locuitorilor acestui sat era proverbială, de aici și întrebarea pusă de Nata-nael: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?”

Evangelhia spune foarte puțin despre perioada de început a vieții lui Hristos. În afară de o scurtă relatare a momentului în care Hristos îi însoțește pe părinții Săi la Ierusalim, avem o singură afirmație scurtă cu privire la acea perioadă: „Și Isus creștea în înțelepciune, în statură și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.”

Hristos ne este un exemplu în toate lucrurile. În providența Sa, Dumnezeu a decis să-Și petreacă primii ani din viață în Nazaret, unde era în permanență expus ispitelor din cauza caracterului oamenilor, fiind necesar să vegheze pentru a rămâne curat în mijlocul atâtor păcate și fărâdelegi. Nu Hristos a ales acest loc,

„Nimeni nu va fi chemat să-și perfecționeze caracterul creștin în condiții mai nefavorabile decât cele în care a trăit Mântuitorul nostru.”

ci Tatăl Său ceresc a hotărât locul unde caracterul Său putea fi încercat într-o mulțime de moduri. În primii ani ai vieții, Hristos a fost supus unor încercări severe, unor greutăți și conflicte, pentru a putea să-Și dezvolte acel caracter desăvârșit care-L face un exemplu perfect pentru copii, tineri și adulți.

Copiii și tinerii care merg pe calea păcatului se află adeseori în anturaje care nu sunt favorabile pentru viața unui creștin și cedează imediat ispitelor, invocând ca scuză faptul că anturajele sunt

neprielnice, nefavorabile. Hristos a ales retragerea și, printr-o viață de muncă, păstrându-Și mâinile ocupate, nu a invitat ispita, ci S-a ținut departe de societatea celor a căror influență era corupătoare. Hristos Și-a plasat pașii pe cărarea cea mai aspră, plină de obstacole, pe care copiii și tinerii ar putea fi chemați să o străbată la un moment dat. El nu a dus o viață de belșug și nepăsare. Părinții Săi erau săraci și depindeau de truda lor zilnică pentru a se întreține, de aceea viața lui Hristos a fost plină de lipsuri, renunțare de sine și privațiuni. El a avut, ca și părinții Săi, o viață de muncă, plină de zel, de hărnicie.

Nimeni nu va fi chemat să-și perfecționeze caracterul creștin în condiții mai nefavorabile decât cele în care a trăit Mântuitorul nostru. Faptul că Hristos a trăit treizeci de ani în Nazaret, locul din care mulți credeau că este o minune să iasă ceva bun, este o mustrare pentru tinerii care consideră că formarea caracterelor lor religioase trebuie să depindă de împrejurări. Dacă anturajele tinerilor sunt neplăcute și categoric nesănătoase, mulți fac din acest lucru o scuză pentru a nu-și perfecționa un caracter creștin. Exemplul lui Hristos respinge ideea că urmașii Săi sunt dependenți de loc, șansă sau prosperitate pentru a trăi o viață fără prihană. Hristos i-ar putea învăța că o viață de credințioșie onorabilă și totuși umilă poate fi trăită în orice loc, în orice situație, acolo unde providența divină i-a chemat.

Viața lui Hristos a fost de natură să arate că siguranța, curăția și fermitatea principiilor nu depind de o viață lipsită de greutăți, sărăcie și adversitate. Încercările și privațiunile de care se plâng atât de mulți tineri au fost îndurate de Hristos fără murmur. O astfel de disciplină reprezintă chiar experiența de care tinerii au nevoie. Ea va conferi statornicie și fermitate caracterelor lor și-i va face asemenea lui Hristos, puternici în spirit pentru a rezista ispitei. Ei nu vor putea fi biruiți

de înșelăciunile lui Satana dacă se rup de influența acelor care i-ar putea conduce pe cărări greșite și care i-ar putea corupe din punct de vedere moral. Prin rugăciuni zilnice către Dumnezeu, ei vor căpăta de la El har și înțelepciune pentru a suporta conflictele și realitățile dure ale vieții și pentru a ieși biruitori din acestea. O minte clară poate fi menținută doar prin atenție și rugăciune. Viața lui Hristos a fost un exemplu de energie perseverentă, neștirbită de reproșuri, ridiculizări, privațiuni sau greutăți.

Așa ar trebui să stea lucrurile și cu tinerii. Dacă încercările ce vin asupra lor cresc, ei trebuie să știe că Dumnezeu le testează loialitatea. Și prin această poziție în menținerea integrității de caracter, chiar atunci când sunt descurajați, tăria, fermitatea și puterea de a suporta vor crește, iar ei se vor întări în duh.

— *The Youth's Instructor*, 1 martie 1872

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. În câte lucruri ne este Isus exemplu? _____
2. Isus nu a ales locul în care să copilească. Ar fi putut Dumnezeu să aleagă și pentru tine un loc în care să-ți fie greu să trăiești ca un creștin? _____

3. Ce a ales Isus să facă pentru a rămâne pur în mediul în care Se afla? _____

4. Va fi vreodată mai greu pentru noi decât a fost pentru Isus? _____
5. Pentru cine este o mustrare faptul că Hristos a trăit treizeci de ani în Nazaret, locul din care mulți credeau că este o minune să iasă ceva bun? _____

6. Ai folosit vreodată circumstanțele pentru a-ți scuza o faptă rea? Gândește-te la căi practice prin care ai putea să reacționezi la evenimente cât mai aproape de modalitatea lui Isus de a acționa. _____

7. Ce ne arată viața lui Hristos? _____

8. Mulți tineri se plâng de încercări și privațiuni. Cum le-a îndurat Isus pe acestea? Ce efect au asupra noastră astfel de evenimente? _____

9. Numiți câteva din lucrurile importante care rezultă din veghere și rugăciune zilnică. _____

10. Cum ne pot determina încercările să devenim „puternici în spirit”? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: mierla albastră

Sunt mai multe feluri de a atrage atenția. Dacă ai fi o mierlă albastră și ai ști că ai găsit perechea potrivită și un loc bun de construit cuibul, ai comunica ceea ce ai de oferit arătând tot „albastrul” de care ești în stare.

Nu din întâmplare, mierla albastră este pictată în mai multe culori. Cu ochii la public, masculul își lasă în jos penele cozii (mult albastru), își desface aripile împrejur (mai mult albastru strălucitor) și își înclină capul. Ceea ce femela vede este o mare de albastru. Și ei îi place – de obicei. Dacă „spectacolul” nu a fost suficient, masculul se cațără la intrarea unei scorburii dintr-un copac sau la intrarea unei cuști pentru păsări. Cu spatele la femelă, își etalează din nou penajul. Cu siguranță, acum femela se va lăsa cucerită de măreția albastrului său – căci albastrul trebuie să fie culoarea ei preferată –, iar el se balansează într-o parte și în alta a locației alese. Ea nu mai rezistă și vine să examineze viitoarea casă. În momentul în care ea intră și începe să culegă materiale pentru cuib, decizia este deja luată.

Părinții ocupă cu bucurie scorburii second-hand, construite de alte păsări – poate de ciocănitori – anul anterior. Dar o mierlă albastră va alege de obicei o casă fără crengi sau stîngii în apropiere. Nu din întâmplare alege aceasta, ci pentru că așa sunt programate de înțeleptul lor Creator. De ce? Aceste mici păsări sunt atacate adesea de alte păsări, inclusiv de vrăbii și grauri, care zboară prin apropiere căutând o creangă pe care să se așeze. Atunci vor alunga păsările mai mici din scorbură. Creatorul le-a dat acestor părinți înțelepciunea să caute cavități fără crengi sau stîngii împrejur.

Timp de paisprezece zile, mama mierlă clocește între trei și șapte ouă bleu pal, iar după ce puii au ieșit din ou, ea singură le va ține de cald în prima săptămână de viață. Atât mama, cât și tatăl înțeleg acest rol

care le-a fost dat și se conformează. Dar de ce clocește doar femela? Pentru că numai ea are o zonă abdominală golașă, prin care atât ouălor, cât și puilor goi li se transmite căldură direct din căldura corpului mamei, pentru primele șapte zile din viață.

În a opta zi, puii au deja destul penaj cât să le țină de cald noaptea, dacă cumva ar lipsi mama lor.

Și masculul se dedică îngrijirii puilor și, după primele șapte zile, el participă în mod direct la îngrijire, oferindu-le protecție și atâta hrană cât este nevoie. Puii cresc repede, având o dietă compusă din insecte mici și moi; în cele din urmă, sunt capabili să consume cărăbuși și lăcuste. Când ajung la 21 de zile, este timpul ca părinții să înceteze să-i alimenteze. Cu gurile deschise, puii cerșesc mâncare. Dar, nu din întâmplare, părinții le ignoră rugămințile. Ei se duc la o anumită distanță pe o creangă, chemându-i afară pe pui. În cele din urmă, împins de foame și răspunzând la chemarea adulților, primul pui se clatină pe marginea scorburii și se lansează înainte în zborul său inaugural. Ceilalți îl urmează și, curând, fiecare învață să caute de mâncare după nevoia proprie. Puii sunt acum gata să intre în rândul lumii.

Mierlele albastre sunt păsări drăguțe, timide, care fac lumea mai frumoasă cu cântecul lor duios, dar au și un aport important la distrugerea controlată a insectelor nedorite, care dăunează plantelor cultivate de om.

Să fim și noi ca mierlele albastre, care aduc frumusețe și contribuie la binele celor care le înconjoară.

© Elaine Wilson;
License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.5/>

CONTRA CURENTULUI

8 aprilie

Bărbații și femeile care au valoare morală...
au curajul de a lua atitudine pentru dreptate,
chiar împotriva curentului și a opiniei populare.

Mântuirea: nevoia noastră supremă

Text de memorat | Tit 2:11,12

Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață să ne rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie.

SECȚIUNEA I

În următoarele lecții vom studia câteva dintre doctrinele Bibliei. Ele sunt învățături ale Bibliei. Sunt puncte fundamentale ale credinței. Această lecție ne prezintă una dintre cele mai importante doctrine: mântuirea, sau cum putem fi salvați.

Cuvântul „salvat” este un cuvânt obișnuit. Când scriem un document pe computer, ne asigurăm că îl „salvăm”. Dacă o tânără este în pericol de moarte și este scăpată de o echipă de salvatori, spunem că a fost „salvată”. Dar ce înseamnă că Isus ne-a „salvat”? Un înger ne explică:

Matei 1:21

Ea va naște un Fiu și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.

Salvarea, sau mântuirea din păcat este cea mai mare nevoie a noastră, din moment ce ne naștem cu natură păcătoasă (vezi Psalmii 51:5). Deși păcatul ne distruge, nouă ne place păcatul. Păcatele noastre

nu ni se par periculoase, astfel că nu simțim în mod natural nevoia de a fi salvați de ele.

Psalmii 14:2,3

Domnul Se uită de la înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere și care să caute pe Dumnezeu. Dar toți s-au rătăcit, toți s-au dovedit niște netrebnici; nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar.

Doar Dumnezeu ne poate salva din păcatele noastre, dar din fire, nu ne dorim ca El să le îndepărteze. Iar Dumnezeu nu le va îndepărta cu forța de la noi. Trebuie să alegem între a-L lăsa să facă acest lucru sau să murim în păcatele noastre (vezi Ioan 8:24).

“Legea scoate la iveală toată răutatea omenească. Harul ne arată capacitatea lui Dumnezeu de a salva chiar și persoana pe care Legea o condamnă cel mai mult.”

DIN CUPRINS:

A—14

Mântuirea: nevoia noastră supremă

Misionara oarbă

Mărgăritarele prețioase ale lui Isus

Fluturele-viespe

Deoarece Dumnezeu respectă alegerea, El ar putea considera prima noastră alegere ca fiind cea finală și irevocabilă; și fără intervenția Sa, chiar așa ar fi. Desigur, aceasta ne-ar lăsa fără speranță și fără Dumnezeu în această lume, lucru care ar duce la moarte (vezi Efeseni 2:14).

Dar Dumnezeu ne iubește și nu este dispus să accepte alegerea noastră prezentă în favoarea păcatului ca fiind alegerea finală. El știe că noi nu întrevădem complet care sunt consecințele alegerii noastre. Atunci, prin circumstanțele vieții și prin mărturia Scripturii, El caută să ne ghideze astfel încât să nu mai alegem păcatul și moartea, ci ascultarea și viața.

Ezechiel 33:11

Spune-le: „Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui și să trăiască. Întoarceți-vă, întoarceți-vă

de la calea voastră cea rea! Pentru ce vreți să muriți, voi, casa lui Israel?”

Mântuirea este procesul prin care Dumnezeu schimbă natura noastră iubitoare de păcat, care se opune ascultării, într-una care iubește ascultarea și urăște păcatul. Acest proces începe când Dumnezeu ne captează atenția și noi răspundem vocii Sale, care ne invită să alegem ceea ce este mai bun pentru noi, lăsându-ne complet în mâna Lui. Atunci vom spune: „Doamne, nu voia mea, ci voia Ta vreau s-o fac. Care este ea?”

Romani 5:8,10

Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. ... Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.

SECȚIUNEA II

Am văzut că Isus a venit să îndepărteze păcatele. Dar ce este păcatul, mai exact? Biblia nu ne lasă să ghicim răspunsul la această întrebare importantă. Ea definește păcatul ca fiind „fărădelege”, sau „călcarea legii” (vezi 1 Ioan 3:14).

Isus a venit să ne scape de neascultare și să ne aducă în schimb ascultarea. Există însă creștini care argumentează că Legea nu mai trebuie respectată.

Motivul nr. 1: Unii creștini numesc ascultarea „legalism”.

Ce crezi despre răspunsul următor, dat de un adolescent pe care mama lui l-a rugat să măture pe jos?

„Dragă mamă, te iubesc, dar nu vreau să avem o relație atât de legalistă încât să mătur podeaua. Știu că mă iubești chiar și așa.”

Deși tânărul susține că-și iubește mama, oare este așa? Ar fi o mamă mulțumită cu o astfel de dragoste? Știi și tu răspunsul. Dragostea se demonstrează prin ascultare. Isus a spus:

Ioan 14:15

Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.

Ascultarea nu este niciodată legalism. De fapt, legalistul (cel care încearcă să câștige mântuirea prin fapte) este un călcător de Lege (vezi Matei 5:20). Ascultarea de Legea lui Dumnezeu este rezultatul dragostei pentru Hristos. Așadar nu-L putem iubi cu adevărat pe Dumnezeu și în același timp să refuzăm ascultarea de Legea Sa.

Motivul nr. 2: Alții neagă necesitatea ascultării de Lege pentru că acum „nu mai suntem sub lege, ci sub har” (Romani 6:14). Cu alte cuvinte, ei spun că acum este în regulă să păcătuiești.

Dar oare harul chiar ne dă permisiunea de a păcătui? Pentru a răspunde, citiți prima parte a versetului, pe care de obicei aceste persoane nu o citează:

Romani 6:14

Păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub har.

Iar în versetul următor apostolul Pavel subliniază:

Romani 6:15

Ce urmează de aici? Să păcătuim pentru că nu mai suntem sub Lege, ci sub har? Nicidecum.

Deci, care este relația dintre Legea și harul lui Dumnezeu?

În primul rând, harul lui Dumnezeu face posibilă păzirea Legii. Cineva zicea: „Harul nu este libertatea de a face ce vrem, ci este puterea de a face ce trebuie.”

Evrei 12:28

Fiindcă am primit dar o împărăție care nu se poate clătina, să ne arătăm mulțumitori și să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie și cu frică.

În al doilea rând, harul lui Dumnezeu face iertarea posibilă:

Romani 8:1

Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu

“Pentru că harul este singura noastră speranță, a te împotrivi lui Dumnezeu este cel mai mare păcat.”

trăiesc după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului.

Legea lui Dumnezeu mărturisește că Isus nu a păcătuit niciodată și că neprihănirea Lui este desăvârșită. Harul atestă că moartea Sa nu a fost în zadar, ci a fost unicul mod prin care Dumnezeu putea fi „drept” și în același timp să poată ierta pe cel vinovat (vezi Romani 3:25,26).

Pentru că harul este singura noastră speranță, a te împotrivi lui Dumnezeu este cel mai mare păcat.

Evrei 10:29

Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului cu care a fost sfințit și va batjocori pe Duhul harului?

Evrei 2:2,3

Căci, dacă Cuvântul vestit prin îngeri s-a dovedit nezguduit și dacă orice abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire, cum vom scăpa noi dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare, care, după ce a fost vestită întâi de Domnul, ne-a fost adeverită de cei ce au auzit-o?

Rezumând: Biblia ne învață că Dumnezeu a demarat un proces de mântuire prin faptul că ne caută. El face tot posibilul să ne convingă să părăsim cărarea autodistrugerii și să alegem calea ascultării

de El și a fericirii. Mântuirea noastră nu ar putea fi posibilă fără dragostea Sa minunată, pe care El a demonstrat-o prin sacrificiul Său pe cruce pentru noi. Dumnezeu dorește cu ardoare mântuirea noastră și El suferă cel mai mult atunci când nu ne predăm Lui.

Biblia ne învață că Legea și harul sunt împletite. Legea ne arată cum să trăim. Harul ne dă puterea, așa slabi cum suntem, să trăim conform Legii. Legea arată către neprihănirea lui Isus. Harul face acea neprihănire disponibilă prin iertarea păcatelor. Legea ne găsește foarte vinovați. Harul scoate la lumină cât de capabil este Dumnezeu să salveze chiar și o persoană pe care Legea o încadrează ca fiind cea mai rea.

Romani 5:20

Ba încă și Legea a venit pentru ca să se înmulțească greșeala, dar unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit și mai mult.

Atât Legea, cât și harul ne învață cum să trăim.

Tit 2:11,12

Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie.

Acesta este harul practic, dragostea în acțiune și adevărata mântuire.

SECȚIUNEA III

Poate cineva să fie mântuit fără să știe despre moartea lui Isus pe cruce? În mod teoretic, da. Isus a plătit deja pentru păcatele oamenilor care nu Îl cunosc. El îi iubește oricum. Dacă ei se vor supune influenței Spiritului Sfânt, El poate să le schimbe inima; iar ei se pot bucura de roadele lucrării credincioase ale Duhului în viața lor și pot demonstra că Isus trăiește în ei.

Romani 2:14-16

Când neamurile, măcar că n-au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, care n-au o lege, își sunt singuri lege, și ei dovedesc că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor; fiindcă despre lucrarea aceasta mărturisește cugetul lor și gândurile lor, care sau se învinovătesc, sau se

dezvinovătesc între ele. Și faptul acesta se va vedea în ziua când, după Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca, prin Isus Hristos, lucrurile ascunse ale oamenilor.

Da, teoretic răspunsul este „da”. Practic însă este „nu neapărat”. Vă amintiți ce am învățat mai devreme: oamenii nu caută în mod natural pe Dumnezeu? Nu suntem prea dornici să facem trecerea de

la viața „distractivă” a iubirii de sine la viața renunțării de sine și a dragostei neegoiste, dacă nu vedem că cineva chiar ne iubește și că o astfel de viață este posibilă.

De aceea are putere crucea lui Isus.

Pentru acest lucru lui Satana i-ar plăcea predicatori care să vorbească de orice altceva, să abordeze orice altă discuție, să învețe despre orice altceva, în afară de Isus și moartea Sa pe cruce.

Iată de ce Pavel a refuzat să facă toate acestea atunci când evangheliza.

1 Corinteni 2:2

Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit.

Există pericolul ca cineva să se facă adventist pentru că doctrinele biblice sunt logice. Însă teoria adevărului nu ne poate salva. Trebuie ca sângele lui Isus să fie puterea noastră. Mântuirea vine prin credință, în măsura în care crucea este predicată. De aceea credința este esențială.

1 Corinteni 1:18

Fiindcă propovăduirea crucii este o nebulă pentru cei ce sunt pe calea pierzării, dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu.

Romani 1:16

Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului.

Când doctrina (adevărul Bibliei) este împărtășită în contextul crucii, ea atrage oamenii la Isus.

Ioan 12:32

Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.

Legea ne spune că avem nevoie de har ca să scăpăm de condamnare. Crucea face ca harul să fie posibil. Când Isus este înălțat, păcătoșii sunt atrași către cruce, unde orice suflet pocăit care crede poate schimba blestemul vieții sale de păcat cu binecuvântarea vieții de ascultare a lui Isus.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Citește Matei 1:21. Din ce a venit să ne salveze Isus? _____
Ca păcătoși, care este relația noastră cu Dumnezeu? Romani 5:10 _____
2. De ce Dumnezeu a căutat să ne salveze pe când noi îi eram dușmani? Efeseni 2:1-7 _____
3. Dacă suntem copii ai lui Dumnezeu, cum vom trata dușmanii? Matei 5:43-48; Luca 6:27-36 _____
Gândește-te la cineva care te-a tratat fără amabilitate și cu cruzime. Ce poți să faci ca să-i arăți cum este Dumnezeu?

Secțiunea II

4. Cum confirmă sau infirmă Tit 2:11,12 adevărul din citatul „Harul nu este libertatea de a face ce vrem, ci este puterea de a face ce trebuie”? _____
5. Ia-ți timp pentru a citi Decalogul din Exodul 20:1-17. În ce domenii specifice te-a ajutat harul lui Dumnezeu să ascuți de Lege în loc să faci după plăcerea proprie? _____
6. Să presupunem că, într-un moment de slăbiciune, copiezi la un examen. Pentru că harul lucrează în tine, te mustră conștiința. Care păcat ar fi mai mare: copiatul, sau faptul de a refuza insistențele harului lui Dumnezeu, care te îndeamnă să fii cinstit? _____

Secțiunea III

7. Care este cea mai bună metodă de evanghelizare? 1 Corinteni 2:2 _____
De ce? 1 Corinteni 1:18 _____
8. Ce subiecte ar trebui să ne ocupe mintea și discuțiile, conform acestor texte biblice? _____

Capitole de credință

Misionara oarbă

Numele meu este Priya*. Când aveam șapte ani, am devenit oarbă din cauza unei teribile epidemii de varicelă care a izbucnit în satul meu. A fost teribil pentru mine. Eram o elevă activă și dornică de a învăța, dar deodată m-am afundat într-o beznă totală. Puteam deosebi ziua de noapte doar auzind sunetele din jur și a trebuit să merg cu ajutorul unui baston.

După ceva timp, când aveam aproape douăzeci de ani, am avut o hemoragie care nu se mai oprea. M-am rugat dumnezeilor hinduși pentru vindecare, dar nu m-au ajutat. Am mers la doctori, însă situația mea se tot înrăutățea. În cele din urmă, am întâlnit un pastor creștin care mi-a spus că ar trebui să ne rugăm zilnic la Dumnezeu cel viu.

Nu știam cum să mă rog, dar totuși am încercat. M-am rugat: „Dumnezeule al creștinilor, sunt oarbă. Nu mă voi căsători niciodată. Sunt bolnavă. Dacă vrei să mor, fă-o. Dacă nu, Te rog, vindecă-mă și Îți voi sluji Ție în biserica Ta toată viața.” Am postit mâncând doar o masă pe zi și m-am rugat patruzeci de zile. La sfârșitul celor patruzeci de zile eram vindecată complet!

Pentru că am fost vindecată, am hotărât să îmi țin promisiunea făcută Dumnezeu lui creștinilor. Dar cum puteam face aceasta? Am simțit îndemnul să mă rog pentru oamenii bolnavi. Așa că am decis să merg din casă în casă, căutând persoane bolnave.

Într-o zi am vizitat o casă unde o mamă era diagnosticată cu cancer. Doctorul i-a dat doar cinci luni de viață. Am întrebat-o:

- Te-ai rugat la toți dumnezeii pe care îi știai?
- La toți m-am rugat, a spus ea.
- Aș vrea să ți-L prezint pe Marele Medic. Vrei să te consulte?

În cele din urmă ea a încuviințat.

Apoi i-am explicat:

- Medicul nu este aici în sat, dar nici în oraș. Este chiar aici, în această cameră. Crezi acest lucru?
- Da, a spus ea.

M-am rugat pentru ea, iar în acea noapte a dormit liniștită – durerea ei dispăruse!

Luni la rând am mers să mă rog zilnic cu ea. În curând, ea s-a simțit suficient de bine pentru a face treburile prin gospodărie. A început să lucreze la fermă, ca înainte de boală. Fiul ei s-a gândit s-o ducă la specialist să înțeleagă ce s-a întâmplat. Același doctor care i-a dat doar

cinci luni de trăit a examinat-o cu atenție, a făcut investigații, dar nu a mai găsit nicio urmă de cancer. Era complet vindecată.

Timp de douăzeci de ani după vindecarea miraculoasă, am continuat să mă rog pentru oamenii bolnavi. În tot acest timp am frecventat biserica creștină în ziua de duminică. Apoi, într-o zi, a venit un evanghelist de la organizația Gospel Outreach în satul nostru, care a ținut o serie de prezentări religioase. Am fost la toate, ba chiar am condus serviciul muzical al acelor ocazii. Eram acum convinsă că trebuie să păstrez Sabatul zilei a șaptea. Am fost botezată la Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea și am continuat să mă rog pentru bolnavi.

Am întâlnit în sat o doamnă hindusă care suferea de o hemoragie severă. S-a rugat la toți dumnezeii hinduși și a fost la câțiva doctori, dar cu timpul sănătatea i s-a înrăutățit. Era atât de slăbită încât nu putea nici să meargă. Apoi un vecin i-a zis despre doamna oarbă care se ruga pentru oamenii bolnavi, și ei se făceau sănătoși. Atunci ea a trimis imediat să mă cheme. Această femeie era hindusă convinsă, din casta Brahmanilor, casta cea mai înaltă în India.

M-am rugat insistent pentru ca Dumnezeu s-o vindece. Am continuat să mă rog pentru ea șapte zile. În ziua a șaptea, ea a fost complet vindecată! Atunci ea a recunoscut că puterea Dumnezeului creștin este superioară puterii dumnezeilor hinduși. Drept urmare, și-a curățat casa de toți idolii și de toate amuletele. L-am chemat pe evanghelist ca să studieze cu ea Biblia și, în cele din urmă, ea a decis să se boteze.

Ce putea face mai bine o misionară oarbă decât să se roage pentru bolnavi?

*Pseudonim.

Pentru a afla mai mult despre Gospel Outreach sau pentru a afla cum să ajuți astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să avanseze în fereastra geografică cuprinsă între meridianele 10/40 latitudine nordică, vizitează goaim.1.org sau telefonează la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Mărgăritarele prețioase ale lui Isus

Cei care-L primesc pe Hristos prin credință vor fi văzuți de Cer ca fiind mărgăritare de mare preț pentru care negustorul a plătit un preț uriaș, iar cei ce Îl găsesc pe Hristos vor realiza că au găsit o comoară cerească. Ei vor fi nerăbdători să vândă tot ce au ca să cumpere terenul în care este ascunsă comoara.

În timp ce admiră dragostea lui Dumnezeu, atunci când planul de mântuire se deschide înaintea privirii lor și pe măsură ce taina bunăvoinței lui Hristos devine mai clară privind la sacrificiul pe care El l-a făcut pentru ei, nu mai este nimic atât de valoros în ochii lor la care să nu poată renunța de dragul Lui. Cu cât trăiesc mai mult în contact cu dragostea minunată a lui Dumnezeu, cu atât mai vastă este mărimea ei, iar strălucirea gloriei lui Dumnezeu devine prea mare pentru vederea umană.

Domnul Dumnezeu al cerurilor a adunat bogățiile întregului univers și le-a investit pentru a cumpăra mărgăritarul umanității pierdute. Tatăl a dăruit toate resursele Sale divine în mâinile lui Hristos pentru ca cele mai bogate binecuvântări ale Cerului să poată fi turnate asupra rasei căzute. Dumnezeu nu putea arăta o dragoste mai mare decât cea exprimată prin dăruirea Fiului Său iubit lumii. Acest dar a fost dat omului pentru a-l convinge că Dumnezeu nu a lăsat nimic nefăcut din ceea ce se putea face și, fără nicio rezervă, a concentrat tot cerul într-un dar oferit omenirii.

Fericirea prezentă și viitoare a omului constă în primirea dragostei lui Dumnezeu și în păzirea poruncilor Sale. Hristos este Mântuitorul nostru. El este Cuvântul devenit trup care a locuit printre noi. El este izvorul în care ne putem spăla și curăța de păcate. El este sacrificiul prețios făcut pentru reconcilierea omului. Nici Universul ceresc, nici lumile necăzute, nici lumea căzută și nici confederațiile răului nu pot spune că Dumnezeu ar mai fi putut face ceva pentru salvarea omului și nu a făcut. Darul Său nu va putea fi niciodată depășit, o dragoste mai mare nu va putea fi arătată. Calvarul reprezintă coroana lucrării divine.

Este partea omului să răspundă mării iubiri dumnezeiești, însușindu-și imensa mântuire pe care binecuvântarea Domnului a făcut-o disponibilă omului. Să ne

arătăm aprecierea pentru minunatul dar al lui Dumnezeu prin împărtășirea cu natura divină, scăpând de decăderea care este în lume prin poftă. Să-I arătăm lui Dumnezeu aprecierea noastră, devenind împreună-lucrători cu Isus Hristos, reprezentând caracterul Său în lume. În marea Sa milă, Domnul a îndepărtat negura din dreptul tronului Său, care ne împiedica să-L vedem ca pe un Dumnezeu al dragostei.

Moise dorea să înțeleagă caracterul lui Dumnezeu și s-a rugat: „Arată-mi slava Ta!” Domnul a răspuns: „Voi face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Mea și voi chema Numele Domnului înaintea ta; Eu Mă îndur de cine vreau să Mă îndur și am milă de cine vreau să am milă!”... Domnul S-a coborât într-un nor, a stat acolo lângă el și a rostit Numele Domnului. Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: „Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credinciosie, care Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat.”

În fiecare cuvânt și faptă ale lui Isus Hristos trebuie să recunoaștem vocea și caracterul iubirii eterne; pentru că „viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu”. Urmașii Domnului ar trebui să fie copleșiți de cunoașterea dragostei Lui părintești.

Domnul consideră sufletele mărgăritare prețioase. Prin meritele lui Hristos ar trebui să-i considerăm pe ceilalți ca având o mare valoare și să facem toate eforturile posibile să cooperăm cu Hristos pentru salvarea mărgăritarelor de mare preț, spre gloria lui Dumnezeu. Satana caută să-i țină pe oameni în ignoranță în ceea ce privește atributele divine și îi deghizează pe îngerii lui în îngeri de lumină ca să înșele sufletele și să le aducă la ruină. Domnul ar trebui să aibă sprijinul celor ce Îl

servesc, care trebuie să prezinte dragostea lui Isus Hristos, făcând în fața lumii o diferență clară între caracterul lui Satana și caracterul Domnului Hristos.

Ar trebui să fim mereu în gardă ca nu cumva Satana să obțină vreun avantaj asupra noastră și să ne determine să avem o falsă evlavie. Hristos ne privește ca fiind mărgăritare de valoare, dar Satana este mereu la lucru să ne zădărnicească valoarea morală. Deși Domnul a făcut totul ca să transforme caracterul omului și să-l facă asemenea Lui, din cauză că nelegiuirea abundă, dragostea multora se răcește. Satana atrage atenția minții ca ea să fie absorbită de lucrurile pământești și de senzualitate, în așa fel încât cunoașterea de Dumnezeu să se piardă, iar sufletul să nu fie înnobilit de gândul bogățiilor lui Isus Hristos.

Domnul nu intenționează să ne salveze în grup. Trebuie să facem alegerea în mod individual. Fiecare să-și însușească harul lui Dumnezeu în suflet, căci nimeni nu poate decide pentru celălalt pe ce cale să meargă. Domnul spune: „Duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur... Căci Dumnezeu este

Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea.”

Aceia care au decis să-L primească pe Hristos devin împreună-lucrători cu El în salvarea sufletelor celor din jur. Prezentându-L pe Hristos celor apropiați, ei înșiși vor crește în cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Hristos. Dacă Îl înalță pe Hristos, vor înțelege mai clar relația Lui cu familia umană. Vor deveni înțelepți și, în blândețe și umilință, pe măsură ce ocazii noi se ivesc, ei vor prezenta sufletelor încercate și apăsate sublima realitate a harului salvator al lui Dumnezeu.

- *The Youth's Instructor*, 17 octombrie 1895

“Domnul consideră sufletele mărgăritare prețioase. Prin meritele lui Hristos ar trebui să-i considerăm pe ceilalți ca având o mare valoare.”

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Cât de mult a dăruit Dumnezeu pentru a salva umanitatea pierdută? De ce? _____
2. Care este singurul mod de a fi fericit atât în prezent, cât și pentru veșnicie? _____
3. Cum să ne arătăm aprecierea și recunoștința față de Dumnezeu pentru darul măreț al mântuirii? _____
4. Deoarece Dumnezeu a arătat în mod clar cât valorează pentru El fiecare om, cum ar trebui să ne raportăm noi la ceilalți și ce ar trebui să facem pentru ei? _____
5. Deși Isus a făcut totul pentru a ne salva, ce se întâmplă adesea? _____
6. Nu suntem mântuiți în grup, doar pentru că aparținem unei biserici sau unei familii creștine. Fiecare trebuie să aleagă. Cum putem face această alegere astăzi? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: Fluturile-viespe

Dacă nu ai auzit niciodată de fluturile-viespe sau fluturile cu buline, nu ești singurul. Când cineva vede o astfel de insectă în fața casei, fuge repede după aparatul de fotografiat ca să facă o poză acestei frumoase creaturi.

Insecta aceasta prezintă un corp albastru fosforescent, cu câteva buline albe și un vârf roșu al abdomenului. Alte buline albe se află pe aripile albastre brăzdate cu negru, iar antenele și picioarele au vârfurile albe. Aspectul acestei insecte este un minunat și rafinat amestec de roșu, alb și albastru.

Fluturile cu buline este deosebit pentru multe alte motive, în afară de culorile lui. **Nu din întâmplare**, Creatorul i-a dat o formă care îl protejează, din moment ce acest fluture este complet inofensiv, nu înțeapă ca viespile și este o insectă diurnă, adică zboară doar ziua. Prădătorii evită insectele care înțeapă, iar atunci când văd forma aripilor și culoarea roșie a fluturului-viespe, se îndepărtează repede pentru a se feri de usturătoarea înțepătură de la presupusa viespe.

Nu știm precis de ce Dumnezeu-creator a făcut femela să aibă un comportament aparte decât cel al majorității fluturilor atunci când este gata de împerechere. În loc de a emana feromoni ca să semnaleze prezența sa masculului (care are același aspect ca ea), ea transmite semnale cu ultrasunete, astfel că acesta, aflat la o mare distanță, știe pe ce crenguță stă ea în așteptare. Masculul, **nu din întâmplare**, are propriul aparat de transmisie-recepție a semnalelor, fiind capabil să o localizeze, apoi pleacă în grabă către ea, răspunzând la rândul său acelor semnale. Cei doi încep să-și trimită semnale – modul lor de a-și trimite SMS-uri, am putea spune – până se întâlnesc. Pe timpul nopții, ei continuă să emită un cântec cu ultrasunete,

iar în zori se împerechează.

Un alt aspect fascinant și neîntâmplător al acestui fluture are loc în stadiul larvar. În această perioadă veți putea vedea o omidă destul de frumoasă care se cațără pe frunzele unui tufiș de oleandru. Omidă este de culoare portocaliu deschis, cu pete negre și cu smocuri de păr care ies din corp.

Oleandru este o plantă otrăvitoare pentru majoritatea creaturilor. Animalele știu că nu o pot mânca. Este atât de

toxică, încât ucide animalele care îi consumă coaja sau frunzele.

Totuși, această insectă este numită și „omida oleandrului”, pentru că se hrănește cu această plantă și nu este afectată de toxicitatea ei! Ea știe care parte a plantei este comestibilă și care nu, pentru că Designerul, **nu din întâmplare**, a programat-o să roadă doar în jurul vinelor frunzei. Aceste plante reprezintă cheia supraviețuirii acestor omizi. Omidă crește tot mai mare și mai viguroasă până ce se transformă într-un frumos fluture colorat.

Corpurile noastre, de asemenea, au fost programate de Creator să crească și să fie tot mai viguroase, dacă suntem atenți să mâncăm și să bem ceea ce Designerul a stabilit că este sănătos pentru noi. De asemenea, și noi putem să evităm otrăvurile care ne pot ispită uneori. În cazul nostru, Creatorul ne-a dat creier ca să alegem cu ce să ne hrănim corpul și mintea, pentru că nu suntem fluturi sau roboți!

CONTRA CURENTULUI

15 aprilie

Bărbații și femeile care au valoare morală...
au curajul de a lua atitudine pentru dreptate,
chiar împotriva curentului și a opiniei populare.

Minunata Lege a lui Dumnezeu

Text de memorat | Romani 3:31

Deci, prin credință desființăm noi Legea?
Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.

SECȚIUNEA I

Dacă cineva te-ar întreba: „De ce a venit Isus pe Pământ?”, ai putea să-i răspunzi în câteva feluri. Ai putea spune: „El a venit să ne salveze de păcatele noastre” (Matei 1:21). Este adevărat. Ai putea spune: „El a venit să trăiască o viață perfectă” (1 Petru 2:22). Da, așa este. Sau ai putea răspunde: „El a venit să ne arate cum este Tatăl” (Ioan 10:30; 14:9; 18:37). Adevărat, și pentru aceasta a venit.

Puțini oameni iau în considerare un alt motiv esențial pentru care Isus a venit în lumea noastră. Isus a spus că a venit ca să împlinească Legea. El a venit ca să arate cât de minunată este Legea lui Dumnezeu. Biblia a profetizat că Isus va veni „să vestească o lege mare și minunată” (Isaia 42:21).

Când Isus a venit, pentru El era o bucurie să facă voia lui Dumnezeu, pentru că avea Legea lui Dumnezeu scrisă în inimă.

Psalmii 40:8

**„Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și
Legea Ta este în fundul inimii mele.”**

În zilele lui Isus, evreii erau atât de confuzi încât credeau că Isus Se abate de la Lege. Acea concepție falsă persistă în rândul multor creștini astăzi. Dar Isus a zis:

Matei 5:17

**Să nu credeți că am venit să stric Legea
sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să
împlinesc.**

“Învățătura ei este atât de cuprinzătoare că poate acoperi orice acțiune a oricărei persoane care a trăit vreodată.”

DIN CUPRINS:

A—15

Minunata Lege a lui Dumnezeu

Rugăciunea unui prizonier păgân

Oglinda

Oposumul

“Prin măsura harului acordat agentului uman, el nu este lipsit de nimic din ceea ce ar putea dăruia cerul. Perfecțiunea caracterului este posibilă pentru oricine luptă pentru ea. Aceasta definește fundamentul noului legământ al Evangheliei. Legea lui Iehova este pomul; florile parfumate și fructele lui reprezintă Evanghelia.”

—*The Review and Herald*, 5 aprilie 1898

Ce este atât de extraordinar la Legea lui Dumnezeu încât Isus a zis că este „mare și minunată”?

În primul rând, Legea este minunată pentru că îl demască pe dușmanul cel viclean, păcatul.

Romani 3:20

Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.

Unde nu există păcat, viața este plină de bucurie, pace și dragoste. Acolo nu va fi durere sau tristețe. Prin demascarea păcatului, Legea lui Dumnezeu indică drumul care merită să fie urmat în viață. Cerul va fi cer, deoarece toate ființele de acolo vor onora Legea lui Dumnezeu.

În al doilea rând, Legea este minunată așa cum și Marele Canion este minunat. Legea este „extrem de cuprinzătoare”. Deși scurtă, Legea scoate la lumină chiar și cele mai ascunse defecte de caracter. Incredibil! Este atât de scurtă că poate fi memorată, totuși învățătura ei este atât de cuprinzătoare că poate

acoperi orice acțiune a oricărei persoane care a trăit vreodată.

Psalmii 119:96

Văd că tot ce este desăvârșit are margini, poruncile Tale însă sunt fără margini.

În al treilea rând, Legea lui Dumnezeu explică Evanghelia. Observați sfârșitul poruncii a doua:

Exodul 20:6

Mă îndur ... de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

Gândește-te puțin la acest text. Putem să ne câștigăm drumul spre cer? Nu, avem nevoie de milă. Pot cei neascultători să ajungă în cer? Nu, ei trebuie să asculte. Putem noi să-L mulțumim pe Dumnezeu cu o ascultare lipsită de dragoste? Nu, trebuie să-L iubim. Este destul să iubim pe Dumnezeu? Nu, noi trebuie să-L și ascultăm. Aceste câteva răspunsuri rezumă toată Evanghelia.

Să facem și noi cum a făcut Isus: să vestim „o lege mare și minunată” și să arătăm că ea trebuie să fie onorată.

SECȚIUNEA II

Sunt diferite tipuri de legi în Vechiul Testament. Noi le numim legi morale, civile, ceremoniale, sanitare și chiar agricole. În acest studiu vom discuta doar despre trei dintre ele.

1. Legile morale. Cele Zece Porunci explică diferența dintre bine și rău și fac ordine în minte, care este sursa acțiunilor noastre (vezi Matei 6:21,22,27,28). Acestea sunt legi minunate care dau înțelepciune celor ce ascultă de ele.

Psalmii 111:10

Frica de Domnul este începutul înțelepciunii; toți cei ce o păzesc au o minte sănătoasă, și slava Lui ține în veci.

2. Legile civile (date de guvern). Deoarece acestea reflectă puterea civilă umană, sunt limitate la sfera acțiunilor externe, pentru că omul nu poate judeca gândurile și motivația. Călcarea acestor legi impune unele pedepse, cum ar fi amenzi, închisoarea sau chiar execuția.

Putem vedea diferența dintre legile morale și cele civile în Vechiul Testament urmărind două direcții:

Dacă legea spune: „Iubește pe Dumnezeu cu toată inima”, vei ști că este o lege morală, pentru că vizează

gândurile. Dar dacă legea spune: „Omorâți cu pietre pe cel ce comite adulter”, vei ști că este o lege civilă, pentru că se limitează la comportamentul exterior și prevede și o pedeapsă.

Legea civilă este necesară pentru a-i ține în frâu pe oamenii răi – chiar și oameni care nu reflectează la judecata divină. Acești oameni sunt motivați mai mult de frica de pedeapsă decât de realitatea judecății viitoare. Legile civile există la toate guvernele. Limite de viteză, taxe la stat, legi ale divorțului și reglementări sanitare sunt exemple de legi civile.

Fiecare națiune are propriile legi civile. De aceea noi nu păstrăm legile civile din Biblie. Noi respectăm legile civile ale națiunii noastre, în modul în care evreii respectau legile civile evreiești. Legile civile din Biblie nu au mai fost necesare când Israel nu a mai existat ca o națiune independentă.

3. Legile ceremoniale. Acestea erau ritualuri, simboluri și parabole în acțiune. Ele ajutau poporul să înțeleagă unele lecții spirituale care nu trebuiau uitate niciodată. Sărbătorile, jertfele și serviciile templului erau astfel de legi, care au fost desființate ulterior la

cruce. Uciderea mieilor era o priveliște teribilă. Cu toate acestea, era modul cel mai potrivit pentru a arăta poporului cât de oribil era să păcătuiești și să-L rănești pe Isus, a cărui moarte pe cruce a făcut inutilă sacrificarea mieilor.

Deci Dumnezeu a pus capăt jertfelor. În zilele noastre, o eventuală cerință de sacrificare a animalelor ar face mult mai dificilă evanghelizarea. Asemenea legi ceremoniale ar avea efectul opus legilor morale. În timp ce ultimele fac ca poporul lui Dumnezeu să fie mai înțelept și aduc calitate vieții, primele au produs divizarea evreilor de alte națiuni, făcându-i să pară ciudați (vezi Efeseni 2:14).

Mai mult decât atât, Dumnezeu știa că Satana va încerca să aducă confuzie, cauzând o pierdere în strălucire a Celor Zece Porunci prin confundarea lor cu legile civile și ceremoniale ale iudeilor. Acum acele legi nu mai sunt valabile, în timp ce Legea morală rămâne valabilă.

Romani 3:31

Deci, prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.

SECȚIUNEA III

Fiecărei persoane care are abilitatea intelectuală a rațiunii i s-a dat o conștiință. Aceasta este capacitatea de a distinge între bine și rău. Pavel precizează acest punct la începutul Epistolei către romani. El spune:

Romani 2:14

Când neamurile, măcar că n-au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, care n-au o lege, își sunt singuri lege.

Avem o conștiință, și Legea trebuie scrisă în inimă. De ce mai avem nevoie de o versiune scrisă pe piatră? Conștiința are nevoie să fie educată, iar Legea are rolul de a educa și de a trezi conștiința. Fără Cele Zece Porunci, conștiința va fi educată de societate și va accepta ca firesc ceva care este interzis de Dumnezeu.

Este important ca instrumentele dintr-un spital să fie bine calibrate pentru a măsura corect. Cele Zece Porunci sunt necesare să „ calibreze ” conștiința noastră pentru a o păstra nealterată. Chiar și societatea din Israel, unde erau onorate poruncile, avea nevoie de o frecventă calibrare. Pavel încuviințează:

Romani 7:7

Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu

l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: „Să nu poftești!”

Prin studierea Legii morale scrise pe piatră și prin studiul atent al vieții lui Isus de conformare la porunci, va fi scrisă Legea în inimile noastre, principiu după principiu. Când aflăm că Dumnezeu Se așteaptă să le arătăm respect părinților și ne conformăm, acel principiu este scris în inimă. Cu trecerea anilor, acea lege scrisă acolo devine tot mai stabilă. Dumnezeu poate schimba inima doar cu permisiunea noastră.

Poate că te întrebi cum credința „întărește” Legea. Îți amintești că am studiat în lecțiile anterioare cum îngerii cred în Cuvântul lui Dumnezeu, care le spune cum să trăiască. Ei trăiesc prin credință. La fel și noi. Încrederea noastră în Dumnezeu ne duce la păzirea Legii Sale.

Și dacă acea Lege nu este scrisă în inima omului, el nu se poate supune ei. El slujește dorințelor și pasiunilor sale, și de aceea Biblia le numește pe acestea „poftele cărnii” sau ale firii păcătoase.

Romani 8:7

**Fiindcă umblarea după lucrurile firii
pământești este vrăjmășie împotriva lui
Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui
Dumnezeu și nici nu poate să se supună.**

Acum înțelegeți de ce legile civile sunt importante, de ce era important pentru Moise să le dea și de ce este important ca și țara noastră să le aibă? Este pentru că majoritatea oamenilor nu trăiesc prin credință și nu se pot supune Legii lui Dumnezeu. Legile

civile sperie oamenii, astfel încât să nu mai facă unele lucruri oribile pe care altfel le-ar fi făcut.

Vom vedea acum de ce legile ceremoniale erau necesare. Până când omul nu învață suficient despre încrederea în Dumnezeu, nu se va încrede în El. Ceremoniile îl învățau pe om să se încreadă în Dumnezeu.

În zilele noastre, noi învățăm să ne încredem în Dumnezeu învățând despre Isus. Astfel, Legea Sa este statornicită în inimile noastre și va fi scrisă acolo, devenind în acest fel păzitori ai poruncilor.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Mulți oameni se gândesc astăzi că Isus a venit să dea la o parte Cele Zece Porunci. Ce verset biblic ai putea folosi pentru a demonstra că nu este așa? _____
2. Care adevăruri evanghelice pot fi găsite în porunca a doua? _____
3. Cum poți întări Legea lui Dumnezeu în următoarele situații?
 - Un prieten vrea să vadă un film împreună cu tine. _____
 - Mama ta îți cere să speli vasele. _____
 - Un prieten începe să-ți vorbească despre un meci de fotbal în Sabat. _____

Secțiunea II

4. De ce trebuie să mai respectăm legile morale din Biblie? Psalmii 111:7,8; Matei 5:17,18. _____
5. De ce noi nu respectăm legile civile ale națiunii iudaice? _____
6. De ce moartea lui Isus a pus capăt legilor ceremoniale? Coloseni 2:16,17; Evrei 9:1-10:17. _____

Secțiunea III

7. Putem să ne încredem mereu în conștiință? Evrei 10:22; 1 Timotei 4:1,2. _____
8. De ce nu ne putem încrede în intuiția proprie în ce privește binele și răul? Romani 7:7 _____
9. Descrie în cuvintele tale relația dintre Legea lui Dumnezeu și conștiință. _____

Capitole de credință

Rugăciunea unui prizonier păgân

Arjun* era un politician corupt și violent. De mai multe ori a fost implicat în acte de violență și în alte infracțiuni. Chiar și astăzi mai poartă la cap o cicatrice pentru că cineva din opoziție a vrut să-l taie cu un cuțit mare, în încercarea de a-l uide.

Într-o încăierare violentă, cei din opoziție au încercat să-l omoare pe el și pe toți cei din partidul lui. A izbucnit o mare luptă și oameni din ambele tabere au fost uciși. Arjun a fost prins și dus la închisoare pentru cinci luni. Se simțea frustrat, fără speranță și disperat.

Apoi s-a întâmplat ceva care a început să-i schimbe viața. În timp ce era închis, cumva, a găsit o Biblie. Nu mai văzuse o Biblie și era curios s-o citească. Când a deschis-o, Spiritul Sfânt i-a condus privirea la Luca 18:1: „Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat și să nu se lase.”

Deși Arjun nu se mai rugase niciodată lui Dumnezeu, a început să se roage și nu s-a mai lăsat! În primul rând s-a rugat să înțeleagă ce citește în Biblie.

A mai citit și 1 Ioan 1:9, care spune: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.” După ce a citit acest text și altele asemănătoare, s-a decis să mărturisească nelegiuirile autorităților și lui Dumnezeu, știind că măcar Dumnezeu îl va ierta și îi va da pace în viața sa.

Arjun a fost în cele din urmă eliberat din închisoare și s-a întors la soția și familia lui. Nu la mult timp după ce s-a întors acasă, l-a întâlnit pe Ieremia*, un lucrător de la asociația Gospel Outreach, căruia i-a spus că îl interesează Biblia. Ieremia s-a oferit să vină acasă la Arjun să-l ajute la studiul Bibliei. Au început studii biblice frecvente. Încrederea lui Arjun în Dumnezeu creștea zilnic. Cu cât studia mai mult, cu atât mai mult dorea să învețe.

Arjun a început să privească vechii săi idoli ca fiind fără valoare; i-a adunat și i-a dus în afara satului ca să-i arunce. Când părinții și rudele au aflat de acest lucru, s-au supărat foarte tare pe el și l-au alungat din familie. Dar soția lui Arjun i-a rămas alături și a studiat și ea Biblia cu el.

În ziua botezului său, Arjun și-a schimbat numele. Părinții lui i-au dat numele după denumirea unui zeu păgân pe care ei îl adorau. Nu mai dorea să aibă nicio legătură cu acei zei păgâni, așa că și-a ales un nume creștin: David*. Cu Isus în inimă, el avea

pace și bucurie, trăind o viață pe care nu o avusese înainte. Avea încredința că Dumnezeu este de partea sa.

David avea o mare datorie, așa că a început o mică afacere: producerea și vânzarea mangalului (cărbone). Cu profitul afacerii a reușit să-și plătească datoria. Apoi a avut destui bani să-și poată cumpăra doi acri (cca 8 000 m²) de pământ lângă satul unde locuia.

David și familia lui au donat o parte din teren pentru construirea unei biserici și a unei locuințe pentru pastor. Acum este în desfășurare construirea unei mici școli a bisericii. Dumnezeu i-a binecuvântat cu adevărat și le-a dat pace în inimă.

Lăudat fie Domnul pentru Cuvântul lui Dumnezeu, care are puterea de a schimba vieți! Lăudăm pe Domnul pentru lucrarea Duhului Sfânt și miracolele convertirii!

*Pseudonim

Pentru a afla mai mult despre Gospel Outreach sau pentru a afla cum să ajuți astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să avanseze în fereastra geografică cuprinsă între meridianele 10/40 latitudine nordică, vizitează goaim.1.org sau telefonează la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Oglinda

Dumnezeu a dat prin Cuvântul Său o oglindă în care păcătosul poate să privească și să descopere defectele morale ale caracterului său. Acea oglindă este Legea măreață a lui Dumnezeu, Cele Zece Porunci.

Trebuie să comparăm caracterul nostru cu Legea lui Dumnezeu, și dacă Legea ne condamnă, dacă încălcăm oricare dintre cerințele ei, atunci veșmintele ne sunt întinate de păcat; și niciun efort făcut cu propria putere nu va îndepărta nicio pată, nici măcar un păcat. Avem nevoie să mergem la Isus, să ne umilim inimile înaintea Lui și mărturisindu-ne păcatele, să le părăsim. Trebuie să încetăm să mai încălcăm Legea lui Dumnezeu și să ne manifestăm pocăința către Dumnezeu și credința către Domnul nostru Isus Hristos. Isus este singurul care poate să înlăture veșmintele noastre murdare și să ne îmbrace cu haina neprihănirii lui Hristos.

Dar este ceva care trebuie făcut: să cauți pe Domnul cu seriozitate și să părăsești păcatele; pentru că Isus nu te poate mântui dacă continui să calci Legea. Trebuie, prin credința în Hristos, să învingi păcatul. Prin puterea pe care Isus ți-o dă, trebuie, zi de zi, să te angajezi în curățarea și albirea veșmintelor caracterului tău în sângele Mielului. Cât de mulțumitori lui Dumnezeu ar trebui să fim că nu trebuie să facem aceste eforturi prin puterea noastră finită! Isus ne dă putere divină, care ajută eforturile umane.

Nu vă lăsați înșelați de ispitele celui rău! Vocea ispititorului va fi auzită mereu și mereu, spunând că nu mai este necesară păzirea Legii lui Dumnezeu. Aceasta este invenția diavolului. Dumnezeu are o Lege și trebuie ținută. Dacă nu este luată în seamă obligativitatea ei, nu se va ajunge la perfecțiunea de caracter care permite intrarea în locașurile cerești. Nimeni să nu desconsidere cerința unui caracter acceptabil pentru a face parte din familia regală a copiilor Regelui ceresc, pentru că Dumnezeu a scris Cele Zece Reguli sfinte pe piatră. Apoi acestea au fost păstrate în chivot, numit chivotul mărturiei lui Dumnezeu. Capacul acestui chivot era din aur curat și era numit „capacul milei”, deoarece chiar dacă plata

călcării Legii era moartea, mila a venit prin Isus Hristos, care l-a iertat pe păcătosul pocăit care crede.

Singura speranță pentru om stă în Isus Hristos, care a adus haina Sa neprihănită și a așezat-o pe umerii păcătosului care renunță la haina sa murdară. Sunt mulți care nu renunță la veșmântul lor murdar, pe care Hristos ar vrea să-l îndepărteze. Astfel ei aleg petele și murdăria păcatului în defavoarea hainei sfinte a neprihănirii lui Hristos. Hainele sfinte și fără pată nu sunt pregătite pentru a fi îmbrăcate după intrarea în cetate. Toți cei care vor intra vor avea deja haina neprihănirii lui Isus și numele lui Dumnezeu va fi scris pe fruntea lor. Acest nume este simbolul văzut de apostol în viziune, care înseamnă că ei și-au supus mintea unei ascultări inteligente și loiale de Dumnezeu. Nu va fi nicio acoperire a păcatelor și a slăbiciunilor pentru a ascunde diformitățile caracterului; nicio haină nu va fi parțial spălată; toate vor fi perfecte și fără nicio pată.

Acum, în aceste ore de probă, sper ca tineretul nostru să primească adevărul în inimă și să fie sfințit prin el. Cu cât vei cunoaște mai mult despre viața, învățăturile și caracterul lui Isus, cu atât Îl vei iubi mai mult. Dacă vei pricepe mai mult din renunțarea de sine și sacrificiul lui Hristos în favoarea omului, vei căuta mai cu sârguință identificarea ta și a intereselor tale cu Isus Hristos. Orice scuză pentru a face altfel este o capcană a inamicului. Nu fi mulțumit până ce inima ta nu este atrasă de Isus tot mai mult. Dacă vei citi Scripturile și vei încerca să înțelegi declarațiile lui Dumnezeu ca să-I înțelegi voia, vei primi lumină divină. Atunci vei dori să spui altora despre dragostea Sa care îți animă sufletul. Cu cât vei vorbi mai mult în conversațiile tale despre Hristos și viața Sa de renunțare și sacrificiu de sine, cu atât vei avea mai mult de spus despre lumina și dragostea Sa. Vei avea zilnic o experiență proaspătă și vie pe care nu o vei putea păstra doar pentru tine. Vei simți o mare

măhnire când vei vedea pe alții cum neglijează această mărtașă mântuire.

Cei care își vor identifica interesele lor cu Hristos vor dori să-I servească. Cu cât vor lucra pentru Hristos căutând să binecuvânteze pe alții, cu atât Isus le va da din lumina și dragostea Sa, ca ei s-o împartă altora. Să nu încercați să învățați pe alții decât dacă învățați

“Trebuie să ducem împotriva păcatelor această luptă sufletească.”

voi înșivă zilnic în școala lui Hristos. Trebuie mereu repetată această lecție: să învățăm să manifestăm un spirit de bunăvoință, răbdare, indulgență și dragoste. Nu poți da altora ceea ce tu nu ai. Păstrează lumina și dragostea lui Dumnezeu arzând în inimă ca să poți ajuta pe alții, pentru că este nevoie de mai mult zel, de mai mult devotament și de mai multă credință statornică. Este nevoie de multă veghere și studiu, precum și de cercetarea Scripturii pentru a învăța lecția credinței. Trebuie să fii atent să nu faci din simțămintele tale un criteriu de judecată. Acest lucru nu este un criteriu după care cineva este sau nu copil al lui Dumnezeu. „După roade îi veți cunoaște.” Ascultarea

și credința ne unesc cu Isus Hristos. Trebuie să înveți simpla artă a încrederii în ceea ce spune Dumnezeu. Așa vei avea un teren solid pe care să te sprijini.

Este timpul să te uiți în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu ca să te asiguri că nu ești într-o poziție condamnată de el. Dacă te condamnă, atunci schimbă-ți obiceiurile; căci nu vei putea ajunge la Hristos continuând să încalci Legea lui Dumnezeu. Când te vei pocăi înaintea Domnului pentru că ai călcat Legea Sa, atunci singura ta speranță va fi să ai credință în Isus Hristos. Dacă păcătuim, avem un Avocat la Tatăl, pe Isus Hristos cel neprihănit. Vino la Isus prin credință! Părăsește răul care se ține de suflet ca să otrăvească toate izvoarele acțiunilor. Trebuie să ducem împotriva păcatelor această luptă sufletească. Nu poți duce această luptă prin propria putere, dar vino la Isus în credință. El te va ajuta și te va întări să pui deoparte tendințele rele și te va schimba conform frumuseții caracterului Său. Suntem îndemnați să ne punem încrederea în Domnul Isus. Credința sinceră și ascultarea merg mână în mână. Credința fără ascultare de Legea sfântă a lui Dumnezeu este fără valoare, dar ascultarea de Dumnezeu și credința în marele sacrificiu oferit – și anume faptul că sângele Său a fost vărsat pentru tine și tu accepți neprihănirea lui Hristos – te vor face biruitor. Pune-ți încrederea în Hristos, iar El te va face mai mult decât biruitor.

– *The Youth's Instructor*, 18 august 1886

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce ar trebui să facem când descoperim în oglinda Legii lui Dumnezeu că suntem păcătoși? _____
2. Dacă nu ascultăm de Legea lui Dumnezeu, ce nu vom avea? _____
3. Care este unica noastră speranță? _____
4. Când trebuie îmbrăcată haina neprihănirii lui Hristos? _____
5. Ce se va întâmpla cu noi dacă Îl vom cunoaște mai bine pe Isus? _____
6. Care două lucruri te vor face biruitor? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: oposumul

Oposumul de Virginia este un marsupial – unicul originar din Statele Unite. Își crește puii într-un marsupiu, precum cangurul sau koala. Mama oposum de obicei dă naștere la 6-20 de bebeluși după 13 zile de când a rămas gestantă.

Micuți cât o boabă de fasole, puii nou-născuți au fost înzestrați de Creatorul lor, **nu din întâmplare**, cu instinctul de a se urca pe blana mamei în marsupiu, apoi se prind de unul dintre cele 13 mameloane. Pentru aproape trei luni, puii depind de mama lor pentru hrănire. După ce sunt înfărcăți, ei ies din marsupiu și, unul câte unul, cad în afară – îndeajuns de puternici pentru a înfrunta viața pe cont propriu.

Oposumul de Virginia are un vestit și unic mecanism de apărare, la care oamenii fac referire atunci când cineva se preface că doarme, când de fapt nu doarme. Noi spunem: „O faci pe mortul” („oposumul”, în original). Dar acest mic animal nu se joacă!

Oposumul folosește și alte tactici pentru a evita confruntarea cu inamicul.

Dacă un oposum speriat vede că nu mai poate fugi (nu pot fugi repede pe distanțe lungi), el va șuiera, va mârâi și-și va

arăta colții. Cu cei 50 de dinți din gură poate intimidă un adversar. Dar dacă nu reușește să bage frica în urmăritor, oposumul va cădea ca mort pentru câteva minute sau câteva ore. În aceste condiții, oposumul se răstoarnă pe spate, rămâne cu gura deschisă, arătând dentiția cu saliva care i se scurge din gură, și își îndoaie corpul rigidizat, iar respirația devine superficială și rară. Examinându-l în această stare, prădătorul de obicei se îndepărtează, pentru că oposumul mai și produce un lichid cu miros de putreziciune, care indică moartea și descompunerea.

Dar oposumul nu este mort. Este doar speriat de moarte. Din moment ce majoritatea animalelor de pradă preferă prada vie, ei ignoră oposumul „mort”. Dumnezeu a dat acestei mici creaturi acest mecanism de apărare **neîntâmplător**, care îi salvează viața.

Alte două aspecte fascinante ale designului oposumului sunt coada și picioarele lui deosebite. La picioarele din spate are o gheară opozabilă – ca un deget mare uman. Mai are și coada agățătoare, fără blană, folosită pentru cățărare și balansare. Este ca și cum ar mai avea un membru. Aceste două caracteristici specifice îi conferă posibilitatea de a se cățăra aproape oriunde. Este darul dat, **nu din întâmplare**, de Creator acestui animal nocturn, defăimat pe nedrept, care nu are nevoie decât de o vizuină întunecoasă și de apă și care mănâncă aproape orice – dar care nu dorește să lupte!

Creatorul ne înțelege pe noi toți, creaturile Sale, și dă fiecăruia ceea ce are nevoie ca să trăiască.

Articol folosit cu permisiunea autorului, Juanita Kretschmar.

CONTRA CURENTULUI

22 aprilie

Bărbații și femeile care au valoare morală...
au curajul de a lua atitudine pentru dreptate,
chiar împotriva curentului și a opiniei populare.

Sabatul, o zi sfântă (I)

SECȚIUNEA I

Biblia menționează Sabatul chiar de la început, înainte de a citi despre pomul vieții, înainte de a o întâlni pe Eva, înainte de a afla despre intrarea păcatului în lume și chiar înainte de a întâlni îngerii. Urmează imediat după Creație și este înainte de orice altceva.

Geneza 2:2,3

În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.

Te-ai întrebat vreodată de ce pentru noi, advențiștii, este atât de important Sabatul? Iată câteva motive:

Text de memorat | Geneza 2:2,3

În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.

În primul rând, Sabatul este una dintre Cele Zece Porunci. Primele nouă cuvinte ale poruncii a patra spun:

Exodul 20:8

Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.

Cei mai mulți creștini știu că nu este bine să minți, să furi sau să comiți adulter. Dar cei mai mulți nu știu că ziua a șaptea este Sabatul, de aceea este important să evidențiem acest lucru (vezi Romani 7:9).

“În orice timp și în orice loc, Dumnezeu ne cere să ne dovedim credințioșia față de El, cinstind Sabatul.”

— *Mărturii pentru biserică*, vol. 6,
p. 360.

DIN CUPRINS:

A—16

Sabatul – partea întâi

Cine a schimbat Sabatul?

Testul Sabatului

Vulturii

În al doilea rând, Sabatul ne amintește că trebuie să fim ca Isus. Trebuie să urmăm exemplul lui Isus, care muncea șase zile și Se odihnea a șaptea zi.

Exodul 20:9-11

Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

În al treilea rând, învățând adevărul despre Sabat, cei care serbează duminica sunt atenționați că sărbătoarea săptămânală considerată de ei ca fiind după placul Domnului este de fapt o sărbătoare inventată de tradiție. Și este foarte important pentru închinători să înțeleagă pericolul unei închinări născocite de om.

Matei 15:9

Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățători niște porunci omenești.

În al patrulea rând este vorba despre relație. Noi trăim într-o lume ocupată. Ne trebuie timp zilnic cu Dumnezeu prin studiu și rugăciune. Dar chiar și acest timp devoțional este insuficient. În fiecare săptămână avem nevoie de o pauză de la stresul școlii și al joburilor. Adevărata păzire a Sabatului ne asigură o binecuvântare pe care nu o putem avea ținând altă zi sau folosind alte metode (vezi Isaia 58:13,14). Deși

suntem înconjurați de nelegiuire, Sabatul ne ajută să ne păstrăm dragostea pentru Dumnezeu.

Matei 24:12,13

Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci. Dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.

În al cincilea rând, Sabatul ne învață cum să trăim o viață de creștin. A trăi o viață de creștin înseamnă să te asemeni din ce în ce mai mult cu Isus. Aceasta se numește sfințire.

Ezechiel 20:12

Le-am dat și Sabatele Mele să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc.

Sabatul ne învață că trebuie să credem ceea ce Dumnezeu spune despre modul potrivit de a trăi. Nu suntem destul de înțelepți ca să ne putem construi propriul nostru drum. Dacă Dumnezeu spune „să nu mâncați din acel pom” sau „sfințiți Sabatul”, credința ne face să alegem cărarea sigură a ascultării. Înțelepciunea umană nu este suficientă pentru a înțelege cât de special este Sabatul sau problema pomului oprit.

Al șaselea motiv al importanței Sabatului este acela că Dumnezeu a zis că este ziua Sa – ziua Domnului.

Exodul 20:10

Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău.

Isaia 58:13

Ziua Sabatului ... ziua Mea cea sfântă.

Marcu 2:28

Așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.

SECȚIUNEA II

Te-ai gândit vreodată la următoarele două lucruri? Sabatul este sfânt și ni se spune să-l sfințim. Dacă trebuie să-i păstrăm sfințenia, atunci orele Sabatului nu trebuie să fie privite ca obișnuite.

Chirurgia ilustrează aceste două aspecte. Înainte de o intervenție chirurgicală, blocul operator este cu atenție dezinfectat, iar apoi menținut steril de către echipa chirurgicală. Sala sterilă nu sterilizează pe nimeni din echipă, însă echipa poate contamina sala. Ca să fie menținută igiena perfectă, cei din echipă trebuie să-și spele sârguincios mâinile, să le acopere cu mănuși sterile și să poarte halate. Numai așa pot menține blocul operator steril.

La fel a făcut Dumnezeu Sabatul sfânt. Dar cum putem noi să-l sfințim? Sabatul nu ne poate sfinți și,

prin natura noastră, noi nu suntem sfinți (vezi Isaia 64:6). Nu putem sfinți Sabatul dacă Dumnezeu nu ne sfințește mai întâi prin „igienizarea” făcută de Cuvântul Său și prin acoperirea cu haina neprihănirii Sale. Numai așa putem noi sfinți Sabatul.

Efeseni 5:26

Ca s-o sfințească, după ce a curățat-o [Biserica] prin botezul cu apă prin Cuvânt.

Isaia 61:10

Mă bucur în Domnul și sufletul Meu este plin de veselie în Dumnezeul Meu,

“Dar dragostea lui Dumnezeu a pus o limită cerințelor trudei. El își pune mâna milostivă asupra Sabatului. În ziua Sa, El păstrează pentru familie ocazia comuniunii cu El, cu natura, a fiecăruia cu ceilalți.”

—Educație, p. 250

**căci M-a îmbrăcat cu hainele mântuirii,
M-a acoperit cu mantaua izbăvirii.**

Dacă ai fost botezat, ești pus deoparte, ca și Sabatul, pentru o lucrare sfântă. Dar chiar și botezat, mai poți trăi dezordonat? Da. Așa că Dumnezeu ne spune:

Leviticul 20:7

Voi să vă sfințiți și să fiți sfinți, căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

De exemplu, Dumnezeu ne cere să ne controlăm vorbirea. David a înțeles aceasta și a spus:

Psalmii 39:1

Voi veghea asupra căilor mele, ca să nu păcătuiesc cu limba; îmi voi pune frâu gurii cât va sta cel rău înaintea mea.

Sabatul ne învață cum să ne controlăm vorbirea, lucru care face parte din păzirea Sabatului și din conduita unei vieți de creștin.

Isaia 58:13

Dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și

dacă-L vei cinsti neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării.

Controlarea în Sabat a propriilor cuvinte inutile va forma obiceiul acesta și pentru restul săptămânii. Deci Sabatul ne va ajuta în procesul de sfințire.

Mai sunt și alte motive pentru care adevărul despre Sabat este foarte important. Putem să le rezumăm astfel: Dumnezeu va folosi Sabatul ca ultim test pentru deosebirea adevăraților închinători din timpul sfârșitului. Oamenii se vor separa în două grupuri: cei care onorează o religie umană și cei ce-L onorează pe Dumnezeu printr-o încredere deplină și care au scrisă în inimă Legea Lui.

Mai serbăm Sabatul pentru că noi dorim să plăcem Mântuitorului și Îl iubim. El Se bucură când noi trăim prin încrederea în fiecare cuvânt rostit de El. Sabatul ne învață că sfințenia trebuie să fie caracteristica vieții noastre (1 Tesaloniceni 2:10).

SECȚIUNEA III

Într-o povestire biblică, un om a fost descoperit că aduna lemne în ziua Sabatului. El a fost omorât cu pietre prin porunca divină (vezi Numeri 15:32-36). Așa trebuie să procedăm cu cei care nu respectă Sabatul?

În mod evident, noi am răspunde: „Desigur că nu!”

Vă mai amintiți ultima noastră lecție despre Legea lui Dumnezeu? Priviți la legea care era enunțată cu două versete mai sus, înainte de povestea aceluia om:

Numeri 15:30,31

Dar dacă cineva, fie băștinaș, fie străin, păcătuiește cu voie, hulește pe Domnul: acela va fi nimicit din mijlocul poporului său, căci a nesocotit cuvântul Domnului și a călcat porunca Lui; va fi nimicit și își va lua astfel pedeapsa pentru nelegiuirea lui.

Este posibil să nu înțelegem bine motivul „nimicirii” din această lege. Dar o înțelegem citind

povestirea care urmează. Oamenii care păcătuiau „cu voie” (în Biblia engleză „cu aroganță, obrăznicie sau încăpățănare”) trebuiau omorâți. Era necesar și înțelept acest lucru pentru ca spiritul de rebeliune să nu molipsească întreaga tabără.

Amintiți-vă diferitele tipuri de legi pe care le-am studiat în lecția trecută. În Numeri 15:30-36 este vorba despre o Lege morală, sau despre o lege civilă?

La acest punct poate că ești puțin confuz. Poți spune: „Stai puțin. Sabatul face parte din Legea morală. Dar această lege prevede o pedeapsă pentru nerespectarea ei. Nu devine astfel o lege civilă? Nu pricep!”

Vei înțelege imediat.

Legile civile erau adesea construite pe baza principiilor Celor Zece Porunci. Dacă administrația publică spunea: „Dacă furi, vei fi pedepsit”, acea lege civilă avea la bază o lege morală, adică Decalogul.

Astfel, ar fi o greșală să afirmăm că Biblia ne învață că cei care calcă Sabatul trebuie să fie uciși cu pietre. Aceasta înseamnă că nu am înțeles diferența dintre Legea morală, care spune să respectăm Sabatul,

și legea civilă, care întărește respectarea publică a Sabatului de către națiunea lui Israel.

Sabatul este ziua specială a lui Dumnezeu și El ne cere să-L onorăm pe Creator, prin onorarea zilei Sale.

În lecția următoare vom lua în considerare unele obiecții făcute împotriva Sabatului. Vom mai aborda și păzirea adecvată a Sabatului.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. De ce Sabatul este un subiect atât de important în Biblie? _____
2. Unii oameni afirmă că se închină zilnic lui Dumnezeu. Explicați de ce acesta nu este un argument pentru cei care spun că nu mai este nevoie și de închinarea în Sabat. _____
3. În ce zi a avut Ioan viziunea descrisă în Apocalipsa 1:10? Ce argumente ai? _____
4. Citiți capitolul „Sabatul” din cartea *Educație* (paginile 250-252, original) și răspundeți la următoarele întrebări:
 - Pentru ce este Sabatul un semn? _____
 - Cum sunt legate Sabatul și familia? _____
 - Care este cea mai potrivită zi pentru studiul creației lui Dumnezeu. De ce? _____
 - Ce binecuvântări decurg din studiul atent al lecției Școlii de Sabat și ascultarea cu interes a predicii? _____

Secțiunea II

5. Isaia 58:13 ne spune că sunt trei lucruri de făcut în Sabat. Ce înseamnă să ...
 - nu urmezi căile tale? _____
 - nu îți faci gusturile tale? _____
 - nu te dedai la flecărie (sau să-ți vorbești propriile cuvinte – Biblia în engleză)? _____

Secțiunea III

6. Care este păcatul „cu voie”? Deuteronomul 17:12; 2 Petru 2:10; Iacov 4:17 _____
7. Deși pedeapsa uciderii cu pietre a călătorului de Sabat era o lege civilă și aceasta nu este aplicabilă la noi astăzi, și-a schimbat Dumnezeu părerea în privința importanței sfințeniei Sabatului? Evrei 13:8 _____
8. La sfârșit, ce se va întâmpla cu cei care persistă în călcarea Sabatului? Apocalipsa 14:9-11 _____

Capitole de credință

Cine a schimbat Sabatul?

Vinay* a crescut de mic copil în credința creștină. Când s-a maturizat a început să citească Biblia și a descoperit că Biblia învață despre ziua a șaptea, Sabatul. S-a dus la pastor să îl întrebe, dar el i-a spus că Sabatul zilei a șaptea era valabil în Vechiul Testament, dar că în Noul Testament a fost înlocuit cu duminica.

Vinay a căutat el însuși această schimbare în Biblie, dar nu a găsit-o. Ceea ce a găsit însă este că Scriptura spune că Dumnezeu nu Se schimbă niciodată! O întrebare îl urmărea: „De ce creștinii țin duminica, prima zi a săptămânii, în locul sâmbetei, ziua a șaptea, pe care Biblia o susține?” Având dubii în legătură cu răspunsul pastorului, a aflat despre niște întâlniri ale adventiștilor de ziua a șaptea care urmau să fie ținute într-un sat vecin. Au fost 21 de seri și el a participat la toate.

La ultima întâlnire, subiectul era despre Sabat. Întrebarea pusă era: „Dacă nici Tatăl Ceresc și nici Isus nu au schimbat Sabatul, cine a făcut-o?” Răspunsul dat în mod clar a fost că după ce Isus a fost pe pământ, Biserica Romană și puterea civilă de atunci au făcut această schimbare. Pentru Vinay problema era lămurită.

La sfârșitul întâlnirilor a fost făcut un apel pentru botez celor care doreau să-L urmeze pe Dumnezeu în toate, incluzând Sabatul Său. Din miile de oameni care au participat la întâlniri, numai opt, incluzându-l pe Vinay, au cerut botezul.

În seara următoare, tatăl lui Vinay a luat o bucată de lemn de foc și l-a lovit cu ea în cap pe fiul său. Întregul sat s-a pornit împotriva lui Vinay. Ei au cerut conducerii locale să-l dea afară din sat, ceea ce s-a și întâmplat.

Preotul local a spus familiei lui Vinay că dacă vor rămâne în zonă, nu vor putea să îngroape niciun mort în cimitirul satului, nici nu li se va permite fiicelor lui să se căsătorească cu vreun localnic.

În acea perioadă, soția lui Vinay a suferit o intervenție chirurgicală minoră, care s-a infectat și nimeni

nu putea să o ajute. A devenit atât de slăbită încât simțea că se va prăbuși. Curând, sătenii s-au adunat în jurul ei, crezând că va muri. Când Vinay a sosit, au început să îl amenințe: „Mai întâi ai adus aici Sabatul. Acum, dacă soția ta moare, curând vom scăpa noi și de tine.”

Vinay s-a rugat rapid și stăruitor: „Doamne, dacă soția mea moare, făcă-se voia Ta. Dar acești oameni mă vor omorî și nu vor afla despre Sabat.” În dimineața următoare, infecția soției lui dispăruse. De fapt, ea a fost vindecată complet!

Vinay și soția lui au supraviețuit și locuiau lângă sat. Ei au avut patru fiice și toate au studiat la școli adventiste. Misiunea a cumpărat o bucată de pământ, nu departe de sat, pentru a construi o biserică. Dar sătenii au refuzat să permită misiunii să construiască ceva acolo. Ei au amenințat că dacă misiunea va construi o biserică acolo, ei o vor distruge și îl vor uide pe Vinay.

Ca să mențină acel pământ pentru biserică, Vinay a plantat copaci de mango pe el. A continuat să dea mărturie tăcută pentru Domnul. Acum el are 19 convertiți din sat, dar trebuie să călătorească în alt sat pentru a se închina.

Să nu uităm să ne rugăm pentru frații și surorile noastre în Hristos care sunt persecutați din cauza dragostei lor pentru Isus.

**Când Vinay a sosit,
au început
să îl amenințe.**

*Pseudonim

Pentru a afla mai mult despre Gospel Outreach sau pentru a afla cum să ajuți astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să avanseze în fereastra geografică cuprinsă între meridianele 10/40 latitudine nordică, vizitează goaim.1.org sau telefonează la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Testul Sabatului

Daniel și tovarășii lui aveau conștiința curată față de Dumnezeu. Dar acest lucru nu s-a realizat fără luptă. La ce test important au fost ei supuși când li s-a cerut să se închine marelui chip construit de regele Nebucadnețar în câmpia Dura!

Celor trei evrei li s-a cerut să-L mărturisească pe Hristos în fața cuptorului încins. Această mărturisire i-ar fi putut costa viața. Acești tineri plini de Duhul Sfânt au declarat în fața întregii împărății a Babilonului credința lor – că Cel pe care ei Îl adorau era singurul, adevăratul și viul Dumnezeu. Demonstrația credinței lor în câmpia Dura a fost cea mai elocventă prezentare a principiilor lor.

Lecția pe care noi am putea s-o învățăm din loialitatea sclavilor evrei față de Dumnezeu și Legea Sa are o influență directă și vitală asupra experienței din vremea sfârșitului. Avem de dat o mărturie, alta decât cea pe care am dat-o până acum; și va trebui să o dăm în condiții aspre. Pentru a-i putea impresiona pe cei idolatri cu puterea și măreția viului Dumnezeu, noi, ca servi ai Săi, trebuie să dăm dovadă de reverență față de Dumnezeu. Trebuie să arătăm că singurul obiect al adorării și închinării noastre este El și că nimic nu ne va face să cedăm idolatriei, nici măcar cu riscul vieții.

Slava deșartă și opresiunea dovedită de regele păgân Nebucadnețar sunt și vor continua să fie manifestate și în zilele noastre. Istoria se repetă. Astăzi, respectarea Sabatului va fi punctul de controversă. Universul privește cum oamenii calcă în picioare Legea lui Iehova, făcând din memorialul lui Dumnezeu – semnul dintre El și poporul păstrător al poruncilor – un lucru de nimic, ceva demn de disprețuit, aceasta în timp ce un sabbat rival este înălțat, asemenea chipului de aur din câmpia Dura. Așa-zișii creștini vor chema pe toți la respectarea sabbatului fals născocit de ei. Toți cei ce vor refuza vor cădea sub puterea legilor opresive. Acesta este misterul fărădelegii plăsmuit de agenții satanici și dus la îndeplinire de omul fărădelegii.

Poporul lui Dumnezeu nu va intra în controversă cu lumea pe acest subiect. Ei doar vor lua Cuvântul

lui Dumnezeu ca ghid al lor și își vor menține loialitatea față de Cel ale cărui porunci le onorează. Ei vor asculta de cuvintele lui Iehova: „Să nu care cumva să nu țineți Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi și urmașii voștri un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc. Să țineți Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfânt.”

Când Sabatul va deveni un punct special de controversă în creștinism, refuzul persistent al unei minorități de a ceda la presiunea populară o va face obiectul blestemului social. Se va cere ca această minoritate care stă în opoziție cu instituția bisericească și cu legea statului să nu fie tolerată; este mai bine să sufere ei decât ca toată națiunea să fie aruncată în confuzie și fărădelege. Acest argument va părea hotărâtor; și împotriva celor care vor sfinți Sabatul poruncii a patra va fi în cele din urmă promulgat un decret care va stabili că ei merită o pedeapsă severă și va da poporului libertatea ca după un timp să-i omoare. Romanismul în lumea veche și protestantis-mul apostat în cea nouă vor aplica aceleași metode față de cei care păstrează preceptele divine.

Perioada de suferință și chin care ne stă în față va necesita o credință care să poată suporta oboseala, amânarea și foamea, o credință care, deși va fi sever încercată, nu va dispărea. Aceia care acum pun la lucru puțină credință sunt în cea mai mare primejdie de a cădea sub puterea amăgirilor satanice și a decretului de constrângere a conștiinței. Chiar dacă vor rezista încercării, vor fi aruncați într-o groază și într-un chin și mai adânci în timpul de strâmtorare, pentru că niciodată nu și-au făcut obiceiul să se încreadă în Dumnezeu. Vor fi siliți să învețe lecțiile de credință pe care ei le-au neglijat sub apăsare și descurajare grozavă.

Trebuie ca acum să facem cunoștință cu Dumnezeu, punând la încercare făgăduințele Sale. Îngerii înregistrează orice rugăciune sinceră și stăruitoare. Trebuie ca mai degrabă să ne lipsim de îngăduințe egoiste decât să neglijăm comuniunea cu Dumnezeu. Mai bine cea mai neagră sărăcie, cea mai mare lepădare de sine, cu aprobarea Sa, decât bogăție, onoruri, confort și prietenie, dar fără ea. Trebuie să ne luăm timp de rugăciune. Tânărul n-ar fi amăgit de păcat dacă ar refuza să meargă pe o altă cale decât aceea pe care o poate cere binecuvântarea lui Dumnezeu. El îți promite: „Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde.”

Amenințările oamenilor devin ne semnificative atunci când avem alături Cuvântul viului Dumnezeu. Fii credincios și curat, și Dumnezeu care a mers cu

“Dragă tinere, dacă ești chemat să mergi printr-un cuptor încins de dragul lui Hristos, El va fi de partea ta.”

cei trei tineri în cuptorul aprins și care i S-a arătat lui Ioan pe insula pustie va fi și cu tine. Prezența Sa statornică te va mângâia și te va susține și vei înțelege împlinirea făgăduinței: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.”

– *The Youth's Instructor*, 12 iulie 1904

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce au fost nevoiți să facă Daniel și tovarășii lui pentru a-și păstra conștiința curată? _____
2. În ce fel trebuie să fie asemănătoare experiența lui Daniel și a prietenilor lui cu experiența noastră? _____
3. Care este testul special de loialitate față de Dumnezeu în zilele noastre? _____
4. Ce va face lumea celor ce aleg să sfințească Sabatul? _____
5. Va fi ușor să rămâi loial lui Dumnezeu în acele zile? Ce trebuie să facem ca să fim pregătiți pentru acel timp? _____
6. Ce este mai bun decât bogății, onoare și prieteni? _____
7. Ce va face Dumnezeu pentru noi în acel timp dacă vom fi loiali și curați? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: vulturii

Vulturul-curcan (urubu), care are un mecanism uimitor pentru o pasăre, a fost proiectat de Creator ca să rezolve problema morții și a descompunerii cauzate de păcat pe planeta Pământ.

Această pasăre cu privirea ageră și anvergura aripilor de aproape doi metri își ține aripile ușor în formă de V ca să-și mențină stabilitatea și portanța la altitudini mici. Poți vedea vulturul urmând mirosul stârvurilor ascunse sub coroana arborilor sau a frunzelor. Creaturile moarte sunt localizate de simțul ascuțit al vulturului. Este un dar **neîntâmplător** al Creatorului.

Vulturii sunt adesea văzuți aterizând lângă animalele moarte rămase pe șosele. Vulturul are sucuri digestive puternice, care contracarează otrava din carnea pe care o mănâncă. Vă previn: urmează un lucru care pare dezgustător la început, dar dacă examinăm puțin înțelepciunea din programarea comportamentului său, vom fi uimiți de mecanismul de protecție conceput de Creator pentru această pasăre „gunoier”. Adesea, când vulturul elimină excrementele, o face peste propriile picioare! Excrementele lui conțin un puternic agent

© devin License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

dezinfectant și acid uric atât de puternic, încât omoară toți germeni, inclusiv toxina botulinică și alte toxine care se găsesc în cadavrele animalelor. Altfel, otrava ar putea să rămână pe gheare. Cu siguranță, Creatorul este în spatele acestui design **neîntâmplător**.

Nu din întâmplare, vulturului îi lipsește penajul de pe cap pentru a-i împlini o nevoie, pentru că vulturul își introduce capul lui roșu în stârvul animalelor. Dacă ar avea pene, i-ar fi greu să și le curețe. Oricum, având capul chel, pasărea poate să elimine mizeria cu care a

fost contaminată prin simpla uscare la soare.

Mulțumim Domnului pentru că a gândit inclusiv curățarea pământului de gunoarie și mortăciuni!

Vulturul-curcan are puțini dușmani. El are un mod respingător de a scăpa de atacuri. În fața pericolului, adulții (sau puii care au fost hrăniți de părinți cu hrană regurgitată de ei) vomită un ghemotoc urât mirositor. Puține animale care nu sunt necrofage vor rămâne în preajma unui astfel de spectacol. Vulturul însă, **nu din întâmplare**, reușește să se protejeze astfel!

Acum, o altă observație interesantă: cercetătorii au observat că, atunci când sunt puși în fața alegerii, vulturii consumă carnea animalelor erbivore mai degrabă decât cea a carnivorelor.

Și noi, oamenii, trebuie să ne alegem dieta. Să urmăm planul Creatorului pentru noi!

© Jerry Downs License—<http://creativecommons.org/licenses/by-nd/2.0/>

CONTRA CURENTULUI

29 aprilie

Bărbații și femeile care au valoare morală...
au curajul de a lua atitudine pentru dreptate,
chiar împotriva curentului și a opiniei populare.

Sabatul, o zi sfântă (II)

Text de memorat | Matei 12:12

Cu cât mai de preț este deci un om decât o oaie? De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat.

SECȚIUNEA I

Fără să se gândească prea mult, majoritatea oamenilor cred că duminica este Sabatul creștin. Cei mai mulți urmează credința părinților sau a societății.

Totuși, unii cred că au motive biblice să nu onoreze Sabatul zilei a șaptea.

Motivul nr. 1: Unii creștini folosesc Romani 14 spunând că păzirea Sabatului este opțională pentru creștini. Iată versetul pe care ei îl folosesc:

Romani 14:5

Unul socotește o zi mai presus decât alta; pentru altul, toate zilele sunt la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui.

Observați că acest verset nu folosește cuvântul „Sabat” și acest cuvânt nu este folosit în tot capitolul. De ce nu? Pentru că Pavel nu vorbește despre Sabat.

În zilele lui Hristos erau trei grupuri de oameni care aveau influență între evrei: saducheii, fariseii și

esenienii. Deși fiecare grup pretindea că are Legea lui Dumnezeu, ei subminau de fapt principiile ei prin rigiditate și tradiții omenești, pe care le situau practic deasupra Celor Zece Porunci. Punctele lor de vedere diferite creau discuții interminabile, spre exemplu, despre zilele de sărbătoare. În acest text, Pavel îi cheamă pe proaspeții creștini să evite astfel de dispute în ce privește sărbătorile.

Motivul nr. 2. Alți creștini, citând Coloseni 2, spun că Sabatul a fost abolit la cruce.

Coloseni 2:14,16

A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce.

“Dumnezeu dorește ca Sabatul să fie cea mai așteptată zi a săptămânii.”

DIN CUPRINS:

A—17

Sabatul – partea a doua

O fereastră de oportunitate

Chemarea de a fi ca Neemia

Bătlanul verde

Nimeni dar să nu vă judece cu privire la mâncare sau băutură, cu privire la o zi de sărbătoare, cu privire la o lună nouă sau cu privire la o zi de Sabat.

Aceste versete ne spun că Isus a abolit legea ceremonială, care includea festivitățile menționate în Romani 14. Aceste sărbători erau numite „sabate” (vezi Leviticul 23). Dar chiar în următorul verset, Coloseni 2:17, Pavel spune că „sabatele” desființate sunt cele care erau „o umbră a lucrurilor viitoare”. Cum ele arătau spre Hristos, nu mai erau necesare după ce El a venit. El era „substanță”, ele erau doar o „umbră”.

Motivul nr. 3. Unii au stabilit că Sabatul a fost făcut doar pentru iudei. Interesant este că Sabatul a fost făcut cu mult înaintea apariției evreilor, adică la Creație!

Sistemul ceremonial a fost pentru evrei. Biblia spune „Paștele, praznicul evreilor” (Ioan 6:4) și „praznicul iudeilor, praznicul zis al Corturilor” (Ioan 7:2); dar niciodată nu spune „Sabatul evreilor”. Din contră, Isus spune că „Sabatul a fost făcut pentru om” (Marcu 2:27). Iar în Noul Testament, Sabatul a fost ziua de închinare chiar și pentru neamuri (Faptele 13:42,44).

Motivul nr. 4. Unii cred că Sabatul a fost schimbat în duminică. Unii spun chiar că sfințesc duminica. Dar nu poți sfinți ceva care nu a fost sfânt niciodată. Din moment ce doar Dumnezeu poate declara ceva sfânt, unde scrie în Biblie că Dumnezeu a sfințit duminica?

Nicăieri. Dar în încercarea de a aduce argumente pentru această idee, de obicei se folosesc trei texte:

În 1 Corinteni 16:2, Pavel dă instrucțiuni credincioșilor să înceapă să pună deoparte donații pentru creștinii săraci din Ierusalim. El plănuia să adune colecta la următoarea sa vizită. Pentru a nu călca

Sabatul, prin manevrarea banilor în Sabat, Pavel îi învață să facă acest lucru după terminarea Săptămânii, adică în prima zi a săptămânii, fiecare acasă la el.

În Faptele, Luca redă predica de bun-rămas a lui Pavel. Acest verset nu conține nicio poruncă cu privire la sfințirea duminicii. De fapt, mulți cercetători cred că acest verset face referire la sâmbătă

noaptea, pentru că prima zi a săptămânii, conform Bibliei, începe la apusul soarelui de sâmbătă seara. Să citim versetul:

Faptele 20:7

În ziua dintâi a săptămânii, eram adunați laolaltă ca să frângem pâinea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor și și-a lungit vorbirea până la miezul nopții.

Ioan 20:19 ne spune că Isus S-a întâlnit cu ucenicii Săi în duminica de după înviere. Acești ucenici nu erau adunați pentru serviciul de închinare, ci „de frica evreilor”.

Nu există nicio bază scripturistică pentru sfințirea duminicii.

“Sabatul este o zi minunată pusă deoparte pentru scopuri sfinte.”

SECȚIUNEA II

Una este să știi care este ziua sfântă, și altceva este să o sfințești. În timpul sclaviei în Egipt, israeliții uitaseră cum să țină sfințenia Sabatului. Una dintre primele lecții date lor în pustie de către Dumnezeu – chiar mai înainte de a rosti Decalogul pe Sinai – a fost lecția despre sfințirea Sabatului.

În fiecare zi cădea mana, care le reamintea israeliților despre Sabat. De duminică până joi, mana cădea în mod normal; dar vineri, cantitatea ei se dubla. În Sabat nu era mană.

Exodul 16:23-25

Și Moise le-a zis: „Domnul a poruncit așa. Măine este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert și păstrați până a doua zi dimineă tot

ce va rămâne!” Au lăsat-o până a doua zi dimineă, cum poruncise Moise; și nu s-a împruțit și n-a făcut viermi. Moise a zis: „Mâncați-o azi, căci este ziua Sabatului; azi nu veți găsi mană pe câmp.”

Cei care au gândit că vor prepara hrana în Sabat ca în orice altă zi au rămas flămânzi. Curând, toți au învățat că vineri era necesar să culeagă mană în plus și s-o gătească, astfel ca în Sabat să aibă hrană gata

preparată. În orice altă zi, mana în plus se altera, dar vineri noapte nu se întâmpla acest lucru (vezi Exodul 16:20,24).

Sabatul este ziua sfântă și noi o sfințim pregătindu-ne pentru ea. Plănuind de-a lungul săptămânii și în mod special vinerea, noi vom avea toate lucrurile pregătite la începutul Sabatului – curățenia și hrana – vineri, înainte de apusul soarelui. Pregătirea anterioară face posibilă păstrarea Sabatului pentru scopurile lui deosebite: închinare și slujire.

Cei mai mulți evrei nu au înțeles niciodată Sabatul. Mândri și cu mintea îngustă, inventau tot felul de reguli pentru ținerea Sabatului. Isus a ignorat sau a desființat unele reguli inutile:

Ioan 5:16,17

Din pricina aceasta, iudeii au început să-L urmărească pe Isus și căutau să-L omoare, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua Sabatului. Dar Isus le-a răspuns: „Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu, de asemenea, lucrez.”

Ioan 7:23

Dacă un om primește tăierea împrejur în ziua Sabatului, ca să nu se calce Legea lui Moise, de ce turbați de mânie împotriva Mea pentru că am însănătoșit un om întreg în ziua Sabatului?

Deși liderii evrei gândeau că ei știu cum să sfințească Sabatul mai bine decât oricine, Isus le-a arătat că ei de fapt nu știu cum să-l sfințească.

Odată, El i-a întrebat ceva care dădea de gol viciul sistemului lor de valori:

Matei 12:11,12

El le-a răspuns: „Cine este omul acela dintre voi care, dacă are o oaie și-i cade într-o groapă, în ziua Sabatului, să n-o apuce și s-o scoată afară? Cu cât mai de preț este deci un om decât o oaie? De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat.”

Isus le-a arătat că este potrivit ca întotdeauna să fie ușurată suferința în Sabat. Aceasta face din ziua sfântă o zi binecuvântată pentru toți!

SECȚIUNEA III

Chiar dacă încălcarea Sabatului a fost cauza majoră a robiei babilonene, după ce Dumnezeu i-a readus pe evrei în țara lor, ei au căzut din nou, repede, în același păcat, prin munca și comerțul făcute în ziua cea sfântă.

Neemia 13:15-18

Pe vremea aceasta am văzut în Iuda niște oameni călcând la teasc în ziua Sabatului, aducând snopi, încărcând măgarii cu vin, struguri și smochine și cu tot felul de lucruri și aducându-le la Ierusalim în ziua Sabatului. Și i-am muștrat chiar în ziua când își vindeau mărfurile. Mai erau și niște tirieni așezați în Ierusalim, care aduceau pește și tot felul de mărfuri și le vindeau fiilor lui Iuda în ziua Sabatului și în Ierusalim. Am muștrat pe mai-marii lui Iuda și le-am zis: „Ce înseamnă această faptă rea pe care o faceți, pângărind ziua Sabatului? Oare n-au lucrat așa părinții voștri, și nu din pricina aceasta a trimis Dumnezeu nostru toate aceste nenorociri peste noi și peste cetatea aceasta? Și voi aduceți din nou mânia Lui împotriva lui Israel, pângărind Sabatul!”

Când Neemia a închis porțile Ierusalimului în Sabat, negustorii campau afară din cetate până la apus. Dar acest lucru ținea mintea cumpărătorilor ocupată în ziua Sabatului, în timp ce așteptau cu nerăbdare ca Sabatul să ia sfârșit. Atunci Neemia a luat măsuri spunându-le negustorilor să nu mai aștepte în Sabat în afara cetății, altfel fiind pedepsiți (vezi versetele 19-21).

Învățăm de la Neemia că shoppingul, ieșitul la cină în oraș, pregătirea pentru afacerile de după Sabat sunt căi de a călca Sabatul – tratându-l în acest mod ca pe oricare altă zi.

Sabatul nu este o zi obișnuită, în care să studiem pentru școală sau să muncim. Sabatul nu este pentru vândut sau cumpărat, gătit sau curățenie, jocuri și hobbyuri sau pentru trândăvit. Mai degrabă, Sabatul este o zi minunată, pusă deoparte pentru scopuri sfinte. Este pentru a ne bucura de natură în timp ce intrăm în comuniune cu Dumnezeuul naturii. Este pentru a ușura suferințele cuiva în numele Dumnezeului oricărei mângâieri. Este pentru închinare, cântec, studiu al Scripturii și rugăciune.

Dumnezeu dorește ca Sabatul să fie cea mai așteptată zi a săptămânii. Dar ce înseamnă Sabatul pentru tine? Este el punctul de atracție al săptămânii? Sau este ziua plictiselii?

Dumnezeu a spus că modul prin care Sabatul devine o „plăcere” pe tot parcursul său este acela de a renunța la activitățile și gândurile pe care le avem în timpul săptămânii.

Isaia 58:13,14

**Dacă îți vei opri piciorul în ziua Saba-
tului ca să nu-ți faci gusturile tale în**

**ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi
desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul,
slăvindu-L, și dacă-L vei cinsti neurmând
căile tale, neîndeletnicindu-te cu trebu-
rile tale și nededându-te la flecării, atunci
te vei putea desfăta în Domnul, și Eu te
voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te
bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov;
căci gura Domnului a vorbit.**

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Citește *Tragedia veacurilor*, capitolul 3, paginile 52-54 (original). Cine a schimbat Sabatul în duminică și cum s-a făcut acest lucru? _____

De ce Satana și-a concentrat atacurile asupra poruncii a patra? _____

Secțiunea II

2. Citește *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, capitolul „Pregătirea pentru Sabat”, paginile 353-354 (original) și răspunde la următoarele întrebări:

- De ce a început Dumnezeu porunca a patra cu „adu-ți aminte”? _____

- Ce înseamnă „să înțelegem influența lui spirituală asupra tuturor problemelor vieții”? _____

- Când trebuie începută pregătirea pentru Sabat? _____

- Care trebuie să fie atitudinea noastră întreaga săptămână pentru a ne pregăti pentru închinarea înaintea lui Dumnezeu în Sabat? _____

- Când ne amintim de Sabat în acest fel, care va fi rezultatul? _____

3. Pe ce căi te poți pregăti mai bine pentru Sabat? _____

Secțiunea III

4. Dacă Îl iubim pe Dumnezeu cu adevărat, va fi o încântare să sfințim ziua Sa specială, și astfel Sabatul va deveni punctul de atracție al fiecărei săptămâni. Acum gândește-te la modul în care serbezi tu Sabatul. Este el cea mai bună zi a săptămânii pentru tine? _____

Dacă nu este așa, ce ai putea face ca să schimbi acest lucru? Ieremia 13:23; Ezechiel 36:25-27 _____

Capitole de credință

O fereastră de oportunitate

Fereastră 10/40

În 1992, Frank Stanyer a vizitat Filipine. Călătorind în sate îndepărtate, a întâlnit oameni în colibe lor, a văzut condițiile lor mizere de viață și a aflat că ei nu auziseră niciodată despre Isus.

Frank era decis să-L facă cunoscut pe Isus oamenilor din Filipine care nu auziseră de El. Frank s-a întors acasă și a fondat **Gospel Outreach**, o organizație dedicată strângerii de fonduri pentru susținerea misionarilor laici locali în țările mai sărace de pe glob. Conceptul care stă la bază este că oamenii pot împărtăși cel mai bine Evanghelia în limba, cadrul și modul lor de viață.

Gospel Outreach a fost fondat în 1993 și are sediul în College Place, Washington. Lucrarea a început cu o mână de voluntari. Astăzi, în sediul Gospel Outreach, care ocupă o clădire întregă, lucrează peste 50 de persoane. Toți aceștia, de la președinte până la cel care se ocupă de corespondență, sunt voluntari, deci nu primesc salariu. Gospel Outreach lucrează prin misiunea internațională a adventiștilor de ziua a șaptea. Biserica Adventistă angajează misionari, iar Gospel Outreach le plătește salariile. În 1993, Gospel Outreach a sponsorizat primii misionari în Filipine. Astăzi, Gospel Outreach sponsorizează peste 2 000 de misionari în peste 100 de organizații misionare adventiste.

Accentul organizației este asupra Ferestrei 10/40. Această arie se întinde de la 10 grade latitudine nordică până la 40 grade latitudine nordică și din vestul coastei Africii până la insulele japoneze. Circa două treimi din populația globului, din care 99% sunt cei mai săraci oameni ai lumii și cel mai puțin evangheliizați, trăiesc în această zonă.

Populația lumii este acum de 8 miliarde. Se estimează că 2,84 miliarde de oameni nu au auzit despre Isus. Dintre aceștia, 97% trăiesc în Fereastră 10/40. Fereastră 10/40 este căminul islamului, al hinduismului, al budismului și al comunismului. Este marcată de un înalt nivel de sărăcie și analfabetism și este o zonă greu de atins de misionarii străini.

În multe dintre aceste țări, creștinismul este interzis. Misionarii își riscă viața ca să vorbească despre Isus. În aceste locuri, lucrătorii Gospel Outreach nu pot avea biserici și trebuie să se întâlnească în case sau în locuri ascunse. Dar ei continuă să predice, să învețe și să boteze.

Un lucrător Gospel Outreach localnic poate fi sponsorizat cu aproximativ 150 \$/lună. Acești 2 000 de misionari lucrează full-time în sate și orașe și ar fi nevoie de alte sute ca ei.

Gospel Outreach a început în 2012 un program numit „Adoptă un lucrător”. Acest program dă posibilitatea familiilor, școlilor, bisericilor și grupelor de Școala de Sabat să adopte unul sau mai mulți lucrători din Fereastră 10/40. Cei care „adoptă un lucrător” plătesc 150 \$ pe lună pentru a-i asigura salariul misionarului „lor”. Periodic, sponsorii vor primi informații despre lucrători, incluzând date biografice, fotografii și rapoarte despre progresul misiunii. Programul este în creștere, dar în creștere este și nevoia de mai mulți lucrători.

În 2013, Gospel Outreach și-a început planul de 3 ani numit „Un milion pentru Isus”. Planul prevede plasarea a mai mult de 1 200 de noi misionari în Fereastră 10/40 și câștigarea unui milion de suflete pentru Isus.

Evanghelia lui Isus se răspândește prin prezentarea lui Isus oamenilor. Timpul este scurt și lucrarea noastră este să le spunem istoria lui Isus acelor care nu au auzit-o încă. Te vei uni și tu cu noi în această lucrare? Este de făcut o lucrare nu numai pentru prietenii și vecinii tăi, dar și pentru cei care trăiesc în sărăcie și întineric în locurile dificile ale planetei.

**Se estimează că
2,84 miliarde
de oameni
nu au auzit
despre Isus.**

Pentru a afla mai mult despre Gospel Outreach sau pentru a afla cum să ajuți astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să avanseze în fereastră geografică cuprinsă între meridianele 10/40 latitudine nordică, vizitează goaim.1.org sau telefonează la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Chemarea de a fi ca Neemia

Cei care doresc să fie binecuvântați și aprobați de Domnul în această lume și care se așteaptă să fie mântuiți și să aibă acces la pomul vieții trebuie să sfințească Sabatul. Ei ar trebui să se roage zilnic pentru har și înțelepciune ca să nu îl calce în vreun fel.

Isaia spune: „Pe toți cei ce vor păzi Sabatul, ca să nu-l pângărească, și vor stăruia în legământul Meu îi voi aduce la muntele Meu cel sfânt.” Isaia 56:6,7

Dragă tinere, ești tu atent pe cât ar trebui la ținerea Sabatului? Ai ceva mai mult de făcut decât să încetezi munca și distracția în această zi. Dacă îți faci planuri cu privire la ce vei face când Sabatul se va încheia sau vorbești despre munca ta, distracții sau haine, tu calci Sabatul. Profetul ne-a spus în alt capitol cum să nu călcăm Sabatul și ne-a indicat ce să facem pentru a-l sfinți. El spune:

„Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului [care înseamnă să nu îl calci sau să-l nesocotești] ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-L vei cinsti neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării...”

Când vorbiți despre speranța voastră în Dumnezeu, în Isus și în revenirea Lui, precum și despre frumusețile Noului Pământ, voi nu vă „dedați la flecării”. Despre aceste lucruri putem vorbi cu toată libertatea în Sabat. Șase zile putem vorbi despre serviciu și să facem planurile necesare; dar Sabatul este un timp sfânt și niciun gând lumesec nu trebuie să ne ocupe mintea în acea zi. Atunci binecuvântarea lui Dumnezeu va fi asupra voastră și veți avea dulcea mângâiere a Spiritului Său. Veți avea de asemenea încredere să vă apropiați de tronul harului.

– *The Youth's Instructor*, 1 februarie 1853

Este trist că mulți nu reușesc să fie punctuali în Sabat dimineața. Ei sunt foarte stricți cu timpul lor și nu își permit să piardă nicio oră din el; dar o bună parte din timpul Domnului, singura zi din cele șapte care este doar a Lui și pe care ne cere să I-o dedicăm, este irosită prin dormitul până târziu dimineața. Prin

aceasta ei Îl jefuiesc pe Dumnezeu. Acest lucru îi face să fie în urmă cu toate. Aceasta aduce confuzie în familie și în cele din urmă produce întârzierea întregii familii la Școala de Sabat și poate chiar la serviciul divin.

De ce nu putem să ne trezim devreme ca păsările și să-I oferim lui Dumnezeu lauda și mulțumirea noastră? Încercați acest lucru, frați și surori. Dacă faceți toate pregătirile în ziua precedentă și dacă veniți la timp la Școala de Sabat sau la serviciul divin, nu vor avea de câștigat doar ceilalți, ci și voi veți fi binecuvântați.

– *The Youth's Instructor*, 19 martie 1879

Unul dintre motivele principale pentru care evreii s-au depărtat de Domnul a fost desacralizarea Sabatului. Păgânii din jurul lor ignorau ziua sfântă și, prin asocierea cu acei idolatri, mulți au fost determinați să le urmeze exemplul. Unii nu numai că făceau schimb de mărfuri cu negustorii păgâni în ziua Sabatului, dar încercau să-i influențeze negativ și pe conaționali lor care erau mai scrupuloși, făcându-i și pe ei să calce Sabatul. Astfel, în mare parte, sacralitatea Sabatului era desființată.

În acel timp, Neemia era instrumentul ales de către Dumnezeu pentru a face reforma în poporul său, dar și pentru a-l elibera de vrăjmași. Circumstanțele erau descurajante. El a instruit poporul cu privire la legea pe care ei au încălcat-o. Precept după precept au fost explicate cu grijă, ca ei să înțeleagă complet voia lui Dumnezeu...

Este și acum nevoie de oameni ca Neemia, oameni credincioși, care vor stârni poporul să conștientizeze cât de departe a mers în păcat...

Toți cei care Îl iubesc pe Dumnezeu vor face totul pentru ca Sabatul să fie încântător, sfânt și onorat. Ei nu pot face aceasta prin căutarea plăcerilor proprii

în distracții păcătoase și interzise. Dar prin înălțarea Sabatului în familie, el poate deveni cea mai interesantă zi din săptămână, astfel că repetarea lui săptămânală va fi salutăată cu bucurie de fiecare membru al familiei.

Nu este o cale mai bună de a înălța și onora Sabatul decât aceea de a elabora mijloace pentru educarea copiilor, ca ei să aibă interes față de lucrurile spirituale, formându-li-se vederi corecte despre caracterul lui Dumnezeu și cerințele Lui, pentru a avea viața veșnică. Părinți, faceți din Sabat o plăcere, o zi pe care copiii s-o aștepte cu drag și cu bucurie în inimă. Astfel, Dumnezeu va fi onorat în casa voastră.

Când Neemia a venit ca reformator și eliberator, el era motivat de dragoste pentru Dumnezeu și dorință

pentru prosperitatea națiunii sale. El era implicat cu toată inima în această acțiune, iar speranța, energia, entuziasmul și hotărârea sa de caracter erau molipsitoare. Astfel, le inspira și altora același curaj și aceeași hotărâre nobilă care îl însuflețeau pe el. Fiecare dintre ei a devenit un Neemia în sfera lui de acțiune, făcând mai puternică mâna și inima aproapelui său; curând, slăbiciunea a fost depășită de putere și curaj.

— *The Youth's Instructor*, 20 mai 1886

“Este și acum nevoie de oameni ca Neemia.”

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Dacă vrem să fim mântuiți, ce trebuie să facem? _____

- Ca să facem acest lucru, pentru ce ar trebui să ne rugăm zilnic? _____

2. Ce ar mai trebui să facem în afară de a ne abține de la lucru și distracții în Sabat? _____

3. Despre ce avem libertatea să discutăm în Sabat? _____

4. Întârzii des în Sabat dimineața? De ce ai această problemă și ce poți face pentru a o evita? _____

5. Care sunt cele două căi prin care sacralitatea Sabatului a fost alterată? _____

6. Care este cel mai bun lucru pe care părinții ar putea să-l facă pentru a onora și înălța Sabatul? _____

- Cum pot cei care nu sunt părinți să împlinescă același principiu? _____

7. Care sunt modurile prin care poți fi un reformator ca Neemia? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: bătlanul verde

Bătlanul verde poate fi considerat cel mai lipsit de importanță dintre toți bătlanii, deoarece are o lungime de circa 40 cm. Doar o altă specie de bătlan este mai mică decât bătlanul verde. Împreună cu alte tipuri de stârci, bătlanul verde are o particularitate care îl situează pe un loc special între creaturi.

© Kelly Colgan Azar; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-nd/2.0/>

Nu o să-ți vină să crezi că acest bătlan este așa de special dacă doar îi privești penele. Ca multe alte animale, pasărea aceasta este bine camuflată. Penele de la cap, de culoare verzuie spre negru, devin treptat gri-verde sau gri-bleu, în funcție de cum cade lumina pe spate și pe aripi. Gâtul castaniu poate deveni aproape invizibil sau se poate lungi atât de mult încât pare nenatural pentru corpul mic al păsării. Pasărea se poate camufla în aproape oricare ambient mlăștinos, unde, **nu din întâmplare**, va rămâne nemișcată, cu privirea fixă, pentru perioade lungi, în așteptarea hranei. Totuși, aceasta nu este o particularitate unică. Sigur, picioarele de culoare galben deschis sunt vizibile, iar în perioada de împerechere, picioarele galbene ale masculului devin portocalii. Culoarea deschisă a picioarelor, de asemenea, nu este o caracteristică unică. Bătlanul verde este o pasăre vocală, care te dojenește dacă o deranjezi, dar și acest lucru este comun mai multor creaturi.

Bătlanul verde este carnivor. Mănâncă pești mici, broaște și nevertebrate. El folosește ciocul ascuțit, lung și de culoare închisă ca să prindă prada prin mișcări bruște – aruncându-și capul înainte, prinzând și străpungând vânatul. „Stilul sulitei” este o metodă pe care o au și alte păsări, deci nici acest lucru nu este specific bătlanilor verzi.

Prin urmare, ce face ca acest mic bătlan să fie atât de unic între aproape toate păsările și animalele? Ce abilitate **neîntâmplătoare** i-a fost dată de Creator? Această abilitate specifică este pescuitul cu momeală. Da, unii indivizi din această specie pleacă la pescuit cu momeală! Pentru a ademeni prada, bătlanul verde poate folosi mai multe tipuri de momeală: bucăți de pâine, fulgi, frunze sau insecte. El aruncă momeala pe suprafața apei cu care să trezească interesul peștelui, a cărui curiozitate îi va pecetlui în cele din urmă soarta. Când peștele vine la suprafață, **nu din întâmplare**, răbdătorul bătlan îl așteaptă pentru a-l înșfăca.

Bătlanul verde este printre acele creaturi inteligente care folosesc „unelte”. În lumea animalelor sălbatice, oamenii de știință apreciază animalele care au asemenea abilități ca fiind „cele mai inteligente” animale.

Dumnezeu i-a dat bătlanului verde inteligență și pricepere. Și el folosește bine acest dar. Însă aceste păsări nu au capacitatea de alegere a unui comportament. Este vorba doar de instinctul de a folosi o abilitate.

Și noi suntem născuți cu potențial de la Dumnezeu. Dar noi avem de făcut o alegere, și anume dacă vom dezvolta sau nu anumite abilități. Dacă alegem să ne cultivăm talentul, aceasta este o contribuție unică ce va aduce laudă Creatorului. În loc de o viață banală, vom avea o viață care Îl va reflecta pe El.

© Kenneth Cole Schneider; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-nd/2.0/>

CONTRA CURENTULUI

Bărbații și femeile care au valoare morală...
au curajul de a lua atitudine pentru dreptate,
chiar împotriva curentului și a opiniei populare.

6 mai

Antihristul și APOSTAZIA

Text de memorat | 2 Tesaloniceni 2:9,10

Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase și cu toate amăgirile nelegiuirii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.

SECȚIUNEA I

Cine este Antihristul? Acesta este unul dintre misterele care circulă astăzi printre creștini. Filme senzaționale și cărți au încercat să răspundă la această întrebare, dar ele nu au făcut altceva decât să adauge dezinformare și confuzie la acest subiect.

De la înălțarea lui Isus, creștinii așteaptă cu nerăbdare revenirea Lui. Dar înaintea celei de-a doua veniri, vor fi încercări de falsificare a venirii lui Hristos. Când vorbea despre reîntoarcerea Sa, Isus i-a prevenit pe ucenici:

Matei 24:4,5

Drept răspuns, Isus le-a zis: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: «Eu sunt Hristosul!» Și vor înșela pe mulți.”

Apostolul Ioan, care a auzit această avertizare, a repetat-o:

1 Ioan 2:18

Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă. Și, după cum ați auzit că are să vină antihristul...

Nu numai Hristos vine, ne avertizează Ioan, dar și Antihrist vine – și mulți îl vor accepta. Pregătirea pentru revenirea lui Hristos include și pregătirea pentru identificarea falșilor hristoși.

Fiecare generație de creștini a trebuit să treacă testul falșilor hristoși. Totuși, Biblia ne spune cum să-i recunoaștem și astfel nu vom fi înșelați niciodată, cu excepția cazului în care Îl pierdem din vedere pe adevăratul Hristos.

“ Satana încearcă să se ascundă când ne ispitește, dar noi nu trebuie să fim niciodată neștiutori cu privire la tehnicile lui. ”

DIN CUPRINS:

A—18

Antihristul și apostazia

Adoptă un lucrător

Vocea adevăratului Păstor

Papagalul gri african

Pavel a descris procesul gradual al apostaziei care se furișă în biserică în acele zile și care urma să se accentueze după moartea apostolului.

Faptele 20:29-31

Știu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma, și se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricătioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor. De aceea vegheați și aduceți-vă aminte că, timp de trei ani, zi și noapte, n-am încetat să sfătuiesc cu lacrimi pe fiecare din voi.

Puțin câte puțin, credincioșii își iau ochii de la Hristos. Ei nutresc păcate condamnate de Cuvântul lui Dumnezeu. În loc să se apropie de alți frați creștini prin dragostea de adevăr, ei strecoară erezii înăuntrul bisericii, iar aceasta se dezbină. În loc să preia doctrina din Biblie, membrii urmează liderii cu influență și care sunt bine văzuți.

Pe măsură ce creștinii găsesc tot mai multă plăcere în păcat, ei refuză mesajul predicatorilor credincioși, care declară cu tărie că Biblia condamnă păcatele îndrăgite de ei. Odată cu refuzul adevărului, au devenit receptivi la încuviințarea mesajelor greșite, care nu condamnă răul (vezi Ioan 5:43; 2 Timotei 4:3). Astfel este pregătită calea pentru Antihrist. Pavel ne explică:

2 Tesaloniceni 2:3,4

Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci [revenirea] nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință [apostazia] și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește

„Dumnezeu” sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.

De-a lungul secolelor ce au urmat, această apostazie a intrat în biserică creștină, care s-a împărțit în facțiuni rivale, conduse de lideri ambițioși și setoși de putere. Odată deschisă calea pentru sistemul „creștinismului” fals, acesta a preluat controlul în biserică și a pretins chiar atribute divine. Episcopul de Roma a ieșit în evidență ca lider și a cerut de la creștini ca aceștia să-i recunoască autoritatea. Stând în templul lui Dumnezeu, el a pretins că este reprezentantul lui Dumnezeu pe pământ. Însă ura pentru Legea lui Dumnezeu, în special pentru Sabat, a fost manifestarea clară a spiritului din spatele acestui sistem.

Pentru secole, poporul credincios al lui Dumnezeu a fost persecutat, urmărit și ucis de puterea Antihristului. Așa cum a fost prezis, Antihristul a căutat să schimbe Legea lui Dumnezeu, conducând poporul la uitarea Sabatului pe care Dumnezeu ne cheamă să ni-l amintim (vezi Daniel 7:25). Această lucrare de falsificare colosală „a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început” (Daniel 8:12). Antihristul va mai juca un rol în evenimentele finale și va fi distrus de venirea lui Hristos (vezi 2 Tesaloniceni 2:8).

Poate că cea mai semnificativă lecție pe care ar trebui s-o învățăm din această istorie tristă este importanța îndrăgirii adevărului și a urii pentru minciună (vezi 2 Tesaloniceni 2:10; Evrei 1:9). Numai acest lucru ne poate proteja de apostazie – care are ca rezultat primirea Antihristului, având impresia că este Hristos cel acceptat.

SECȚIUNEA II

Când au început colonizarea Americii, coloniștii au încercat să omoare lupii, vulpile și urșii care le amenințau vitele. Ei au învățat să ascundă cu grijă capcanele, evitând să lase miros de om, astfel încât animalele să nu suspecteze nimic atunci când se vor apropia. Solomon spune:

Proverbele 1:17

Dar degeaba se aruncă lațul înaintea ochilor tuturor păsărilor.

La fel ca acești vânători, Satana a învățat cum să-și mascheze ispitele.

Când Eva era în Grădina Edenului, ea a fost prevenită despre posibilitatea unei înșelăciuni a lui Satana. Cum Satana era un înger, ea se aștepta să vină ca un înger de lumină. În schimb, el s-a deghizat într-un șarpe atrăgător. Această deghizare era atât de

eficientă încât Eva nu s-a gândit nicio clipă că vorbește cu îngerul căzut.

Satana încearcă să se ascundă când ne ispitește, dar noi nu trebuie să fim niciodată neștiutori cu privire la tehnicile lui (vezi 2 Corinteni 2:11).

Cei mai mulți creștini cred că înșelăciunea lui Antihrist va fi în mod evident rea și ateistă. Dar nimic nu poate fi mai neadevărat. Această minciună este vicleană și subtilă, iar pericolul de a fi înșelat este atât de mare, încât Isus a declarat:

“**Spiritul predominant al timpurilor noastre este de necredință și apostazie. Spiritul manifestat în lume este de mândrie și autoînălțare... Aceasta dă ocazia lucrării satanice, iar spiritul antihristului este mult mai răspândit decât ne imaginăm.**”

—*The Review and Herald*, 8 noiembrie 1892

Matei 24:24

Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși, vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.

Să observăm strategia străveche a lui Satana:

Satana își pregătește înșelăciunile în așa fel încât, în ultima campanie împotriva poporului lui Dumnezeu, oamenii să nu-și dea seama că este el. — *Solii pentru tineret*, p. 51.

Satana a avut o strategie similară cu ucenicii lui Isus:

Dar ei nu înțelegeau lucrul acesta și, ca urmare, aveau să vină peste ei ispite mari, pe care cu greu le puteau recunoaște ca ispite. — *Vața lui Iisus*, p. 379.

Totuși, următoarea declarație conține cea mai clară avertizare:

Trebuie să aveți iluminarea divină. Dacă nu o căutați, Satana își va stabili stindardul său infernal chiar în casa voastră, și veți fi atât de orbi cu privire la natura reală a înșelăciunii sale, încât îl veți cinsti ca fiind steagul lui Hristos. — *The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 505.

În timp ce Satana va reuși să înșele pe mulți cu uneltirile lui viclene, el nu va reuși acest lucru cu cei aleși care se află în lume:

Matei 24:31

El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.

SECȚIUNEA III

Am văzut cum Antihristul a intrat în creștinism prin ignorarea adevărului de către creștinii care iubeau păcatul (vezi 2 Tesaloniceni 2:12). În timp ce păcatul devenea din ce în ce mai acceptabil pentru un grup din ce în ce mai mare de așa-ziși creștini, învățăturile simple ale Cuvântului deveneau din ce în ce mai de nesuportat.

Cei care cultivă păcatul caută să asigure un loc cât mai „primitor” și mai „tolerant” celor care, ca și ei, iubesc păcatul. Aceasta îi expune la „învățăturile dracilor” (1 Timotei 4:1) (vezi Apocalipsa 18:2).

În legătură cu aceasta, Pavel i-a spus lui Timotei:

2 Timotei 4:2-4

Propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp, mustără, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuie.

Când refuzăm să ascultăm adevărul și acceptăm cu nerăbdare născociri care ne scuză păcatul, fragila conștiință este sever alterată, fiind „însemnată cu fierul roșu” (1 Timotei 4:2). Creștinul devine mai învârtos în păcat decât păgânul (vezi 2 Cronici 33:9). Cu întreaga protecție înlăturată, creștinii „îngrămădesc astfel păcat peste păcat” (Isaia 30:1). Satana îi folosește pe acești apostatați ca agenți ai săi care-l promovează pe Antihristul.

Privitor la această situație, Ieremia întreabă:

Ieremia 5:31

Prorocii prorocesc neadevăruri, preoții stăpânesc cu ajutorul lor, și poporului Meu îi plac aceste lucruri. Dar ce veți face la urmă?

Nu trebuie să uităm întrebarea lui Ieremia: Dar ce veți face la urmă?

La prima vedere, Antihristul și cei ce îl urmează au mult succes.

Apocalipsa 13:7

I s-a dat să facă război cu sfinții și să-i biruiască. Și i s-a dat stăpânire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam.

În cele din urmă, poporul ales al lui Dumnezeu nu va mai putea să cumpere sau să vândă și va ajunge la sărăcie absolută (vezi Apocalipsa 13:17).

Adesea, poporul lui Dumnezeu nu poate înțelege de ce El îngăduie ca cei răi să aibă prosperitate, în timp ce neprihănitul pare să fie „lovit” (vezi Psalmii 73:2-14). Dar răspunsul se găsește în serviciile sanctuarului, care arată sfârșitul celui rău.

Psalmii 73:17-19

Până ce am intrat în Sfântul Locaș al lui Dumnezeu și am luat seama la soarta de la urmă a celor răi. Da, Tu-i pui în locuri alunecoase și-i arunci în prăpăd. Cum sunt nimiciți într-o clipă! Sunt pierduți, prăpădiți printr-un sfârșit năprasnic.

În parabola lui Hristos despre bogat și săracul Lazăr, El ne avertizează despre groaznică judecată:

Luca 16:25

„Fiule”, i-a răspuns Avraam, „adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune, și Lazăr și-a luat pe cele rele; acum, aici, el este mângâiat, iar tu ești chinuit.

Galateni 6:7

Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și secera.

Viața prezentă este tot ce pot avea, atât Antihristul, cât și cei ce îl urmează; și cât de repede se sfârșește ea!

Dacă am putea vedea ce a văzut Balaam, adică contrastul dintre sfârșitul celui neprihănit și sfârșitul celor răi, am exclama împreună cu el:

Numeri 23:10

O, de aş muri de moartea celor neprihăniți, și sfârșitul meu să fie ca al lor!

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Biserica creștină a devenit sensibilă la înșelăciunile Antihristului atunci când ea și-a luat ochii de la Isus și a început să cultive păcatul. Cum putem să evităm această greșeală în viața noastră? 2 Tesaloniceni 2:10. _____

Secțiunea II

2. Cum putem ști că ne pregătim pentru a face parte din poporul ales al lui Dumnezeu? Coloseni 3:12-17. _____

3. În ce fel ne „întărim chemarea și alegerea” noastră? 2 Petru 1:2-11. _____

Secțiunea III

4. Cum ne ajută sanctuarul să înțelegem sfârșitul celui rău? _____
5. Revedeți istoria lui Balaam din Numeri 22-25; 31:1-8. _____

Este destul să spui ca Balaam: „O, de aş muri de moartea celor neprihăniți”? Ce ne spun versetele următoare despre viața lui Balaam? Apocalipsa 2:14; 2 Petru 2:15. _____

Putem „muri de moartea celor neprihăniți” dacă nu trăim o viață de neprihănire? _____

Capitole de credință

Adoptă un lucrător

Fereastra 10/40

Imaginați-vă că veți fi în viață la revenirea lui Hristos. Să auziți acea trâmbiță care trezește morții din morminte! Să lăsați deoparte în sfârșit toate greutățile și îngrijorările acestei vieți! Să fiți schimbați într-o clipă! **Doriți scurtarea timpului venirii Lui? Puteți s-o faceți!**

„Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu”
(2 Petru 3:11,12).

„Este privilegiul fiecărui creștin nu numai să aștepte, dar să și grăbească revenirea Domnului Isus Hristos.” –
Parabolele Domnului Hristos, p. 69

„Stă în puterea noastră să grăbim venirea Domnului, vestind lumii Evanghelia. Noi nu trebuie numai să așteptăm, dar să și grăbim venirea zilei Domnului.”
– *Viața lui Isus*, p. 633

O cale prin care putem ajuta la proclamarea Evangheliei în lume este să adoptăm unul sau mai mulți lucrători în Fereastra 10/40. În această zonă a lumii, un procent de 97% (2,76 miliarde) din toată populația nu cunoaște Evanghelia. Milioane și milioane de căutători sinceri. Ei au nevoie de speranță. Ei au nevoie de Salvatorul. Dar ei nu au auzit niciodată de El.

Lucrătorii **Gospel Outreach** își fac prieteni, vin în ajutorul oamenilor și împărtășesc istoria lui Isus și speranță pentru viitor. Acești lucrători sunt localnici ai țărilor în care slujesc, așa că ei știu deja religia, obiceiurile și limba locului. Pentru un salariu de **150 \$/lună**, acești lucrători pot fi implicați în salvarea propriului popor.

Având **2,76 miliarde de oameni** la care să ajungem cu Evanghelia, este nevoie imediată de mai mulți lucrători. Alăturați-vă nouă pentru a împărtăși vestea cea bună a revenirii lui Isus, prin sponsorizarea lucrătorilor.

Cum se desfășoară acest program?

Gospel Outreach colaborează cu uniunile și conferințele adventiste pentru a identifica zonele albe din Fereastra 10/40 unde pot fi trimiși lucrători.

În urma angajamentului vostru de a susține unul sau mai mulți lucrători pentru un an, noi vom găsi un lucrător sau mai mulți și vom stabili și satul unde va/vor lucra. Vă trimitem o fotografie a lucrătorului și a satului și vă ținem la curent cu progresul Evangheliei în acea regiune. Astfel puteți deveni parte a lucrării care se face acolo.

Isus ne-a spus: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul” (Matei 24:14). Ajuțați la aprinderea scânteii care pornește focul, pentru a termina lucrarea.

Cum pot să ajut și eu? Vizitați

pagina de mai jos, printați cele două pagini PDF care detaliază programul „Adoptă un lucrător” și completați formularul de înscriere.

www.goaim.org/giving/adopt-a-worker/

Poate te gândești: „Nu aș putea niciodată să sponsorizez un lucrător Gospel Outreach cu suma de 150 \$/lună. Nu pot da atât de mult!” Poate singur nu poți. Dar ai putea să te asociezi cu câțiva prieteni sau cu familia pentru a face acest lucru.

De fapt, s-ar putea să nu fie atât de greu să strângi suma de 150 \$/lună. În lecția următoare poți găsi indicii cu privire la unele modalități de a găsi surse de venit. Poate vei fi surprins că de fapt poți să „adopti” mai mult de un lucrător!

Până atunci, de ce să nu încerci să afli ce poți face, cerându-I lui Dumnezeu să te ajute să găsești căi prin care să-i ajuți pe cei mai neajutorați decât tine?

Pentru a afla mai mult despre **Gospel Outreach** sau pentru a afla cum să ajuți astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să avanseze în fereastra geografică cuprinsă între meridianele 10/40 latitudine nordică, vizitează goaim.1.org sau telefonează la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Vocea adevăratului Păstor

Amăgitori vor veni și, în timp ce vor pretinde că fac o lucrare specială pentru Dumnezeu, că au o pietate profundă, că sunt sfințiți, că au viziuni și vise, ei de fapt vor face lucrarea celui rău și vor călca Legea lui Dumnezeu. Trebuie să fim atenți și să-i testăm pe acești amăgitori. „La lege și la mărturie!» Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.”

Vom lua aminte la avertizarea solemnă a lui Isus, a lui Pavel și a lui Ioan, ca să nu fim înșelați de șireturile subtile ale vrăjmașului? Căci Hristos a zis că semnele și minunile făcute de înșelători vor fi atât de mari încât, dacă este posibil, vor înșela și pe cei aleși.

Despre cei aleși, Ioan scrie: „Dar voi ați primit ungerea din partea Celui Sfânt și știți orice lucru.” „După ce și-a scos toate oile, merge înaintea lor; și oile merg după el, pentru că îi cunosc glasul. Nu merg deloc după un străin; ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.”

Aceia care au auzit glasul lui Dumnezeu proclamând pe Sinai Legea sfântă în auzul poporului cunosc vocea Sa. Iar când oamenii care pretind că sunt conduși de Hristos și care declară că sunt pe deplin sfințiți afirmă că Legea lui Dumnezeu este abolită, ridiculizează și tratează cu ușurință marele standard moral și zădărnicesc mărturia profeților și a apostolilor, suntem încredințați că vocea adevăratului Păstor nu poate fi auzită în învățăturile lor. Vocea adevăratului Păstor a fost auzită dând o cu totul altă învățătură. Isus spune: „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile. Așa că, oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni așa va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.” Vocea care dă măreție Legii lui Dumnezeu este recunoscută ca fiind vocea adevăratului Păstor. Dar noi știm că cei care zădărnicesc efectul poruncilor lui Dumnezeu sunt falși păstori, care dau slavă tradiției mai presus de poruncile lui Iehova.

Ioan scrie: „V-am scris nu că n-ați cunoaște adevărul, ci pentru că îl cunoașteți și știți că nicio minciună nu vine din adevăr. Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduiește că Isus este Hristosul? Acela este Antihristul, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul.” Cei care pretind că au o mare lumină și care spun că ei comunică cu spiritele celor morți neagă divinitatea lui Hristos, și astfel neagă și pe Tatăl, al cărui reprezentant pe pământ este Hristos. „Oricine tăgăduiește pe Fiul n-are pe Tatăl. Oricine mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl.” Grupul celor care reneagă pe Tatăl și pe Fiul crește rapid în lume, iar denumirea pe care Biblia o dă acestei clase de oameni este „Antihristul”. Există mulți care sunt scriși în registrele bisericii și care pretind că au o pietate superioară. Totuși, dacă Hristos ar apărea în mijlocul lor, ei L-ar combate pe Fiul lui Dumnezeu. Există oameni care zic că sunt lucrători ai Evangheliei, dar îi învață pe alții erezii, și care duc în rătăcire pe mulți, conducând mii pe calea apostaziei.

Ioan le scrie urmașilor lui Hristos, spunând: „Ce ați auzit de la început, aceea să rămână în voi. Dacă rămâne în voi ce ați auzit de la început, și voi veți rămâne în Fiul și în Tatăl. Și făgăduința pe care ne-a făcut-o El este aceasta: viața veșnică.” Avem aici cea mai prețioasă făgăduință care va fi împlinită cu cei care permit ca adevărul să locuiască în ei. Apoi se prind cu tărie de adevăr și nu sunt ademiniți de nicio stratagemă a înșelătorului pentru a-l părăsi... Caracterul nostru trebuie să fie modelat după cel al lui Hristos. Câtă umilință a îndurat El pentru noi! Cât a fost pe pământ, El a trăit o viață de ascultare de poruncile lui Dumnezeu, lăsându-ne un exemplu demn de urmat. Trebuie să așteptăm ca Dumnezeu să-Și arate planul Său cu noi, prin manifestarea în noi a caracterului lui Hristos. Putem fi sfințiți numai dacă ascultăm de adevărul desfășurat înaintea noastră. Nu

putem trăi în neascultare conștientă față de preceptele lui Dumnezeu fără o pierdere mare pentru noi. Avem nevoie să privim la caracterul lui Hristos și, prin contemplare, vom fi schimbați după chipul Său.

Ioan nu putea găsi cuvinte potrivite pentru a descrie dragostea minunată a lui Dumnezeu pentru omul păcătos. Dar îi cheamă pe toți să privească la dragostea lui Dumnezeu, descoperită în darul singurului Său Fiu. Prin perfecțiunea sacrificiului făcut pentru rasa vinovată, aceia care cred în Hristos și care vin la El pot fi salvați din ruina veșnică. Hristos a fost una cu Tatăl; totuși, când păcatul a intrat în lume prin Adam, El a fost gata să lase gloria celui egal cu Dumnezeu și care locuia într-o lumină pe care omul nu o poate privi – atât de multă glorie încât niciun om nu poate privi fața Sa și să poată trăi. El S-a supus insultei, batjocurii, suferinței, durerii și morții pentru a împlini dreptatea Legii de neschimbat a lui Dumnezeu, pentru a crea o cale de scăpare pentru călcătorul de Lege, prin neprihănirea și moartea Sa. Aceasta a fost lucrarea pe care Tatăl a încredințat-o Fiului s-o facă, iar cei care-L primesc pe Hristos, bazându-se în totalitate pe meritele Sale, sunt înfiați ca fii și fice ale

lui Dumnezeu; ei sunt moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Isus Hristos. „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu!” Nimeni să nu fie atât de amăgit de

“Vocea care dă măreție Legii lui Dumnezeu este recunoscută ca fiind vocea adevăratului Păstor.”

vrajmaș încât să creadă că omul face o favoare lui Dumnezeu dacă acceptă pe Hristos, oricât de talentat, învățat sau onorat ar fi acel om. Fiecare ființă umană ar trebui să privească spre cer cu reverență și recunoștință, exclamând cu uimire: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu!”

– *The Youth's Instructor*, 27 septembrie 1894

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Care sunt cele patru lucruri declarate de mulți înșelători, în timp ce pretind că fac lucrarea specială a lui Dumnezeu? _____
2. Dacă auzim vreodată pe cineva că discreditează Legea lui Dumnezeu, ce putem spune cu toată încrederea? _____
3. Ce va înălța mereu vocea adevăratului Păstor? _____
4. Cum s-ar comporta mulți membri ai bisericii dacă Hristos ar apărea între ei? _____
5. Descrie cât poți mai bine unele dintre dovezile pe care le avem cu privire la dragostea lui Dumnezeu pentru noi. _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: papagalul gri african

Papagalul gri african este o creatură delicată și blândă care este monogamă și se poate reproduce și în captivitate. Aceste păsări se hrănesc cu fructe, semințe, nuci și alte vegetale, nefiind un pericol pentru alte vietăți.

În Kenia, când fotografi cu camere ascunse au găsit un stol de papagali gri africani (Congo) scotocind pe jos după hrană sau din simplă curiozitate, s-a observat că aceste superbe păsări acoperite aproape în totalitate cu pene gri, dar cu coada de un roșu aprins, nu purtau deloc penaj de camuflaj! În timp ce papagalii cercetau stratul de frunze care acoperea solul, fotografii au făcut instantanee din care se vede grija cu care se păzeau de „prădătorii” care îi fixau, gata să se năpustească asupra lor. Aceste păsări sălbatice, cu picioare lungi au, **nu din întâmplare**, de la Creatorul lor, un sistem defensiv. Corpul lor are un design excelent, având oasele goale pe dinăuntru și penele foarte ușoare. Greutatea păsării nu ajunge la mai mult de 400 de grame, ceea ce o ajută să se înalțe imediat în zbor, având în vedere marea sa vulnerabilitate la sol.

Dar pentru oameni, papagalul gri african este intrigant datorită **neîntâmplătoarei** și aproape legendarei sale inteligențe. Unii cercetători au comparat acuitatea lor mentală cu a cimpanzeilor, a delfinilor sau chiar cu a unui copil de cinci ani! Dar atitudinea papagalilor se poate schimba rapid de la calm la instabil. Oamenii de știință au stabilit că natura lor emoțională este comparabilă cu aceea a unui copil care este „nervos și agitat”. Schimbarea este declanșată de lipsa de înțelegere a unui fapt: aceste păsări nu pot fi considerate domestice cum sunt câinii sau caii, ci sunt sălbatice și, în general, trebuie să fie considerate astfel. Conform cu ceea ce spun cei care au studiat

aceste păsări remarcabile, trebuie ca îngrijitorii lor să încerce să le înțeleagă dorințele.

Papagalul gri african are abilitatea de a imita vocea omenească. Învăță repede numele obiectelor și ale oamenilor. Aceste abilități cognitive **neîntâmplătoare** fac ca papagalii gri să fie capabili să răspundă uneori cu fraze creative potrivite cu anumite situații, surprinzând oamenii cu care conversează. Ce altă creatură poate fi asemuită, de exemplu, cu papagalul nostru gri, care, atunci când a venit pastorul în vizită, a spus: „Hai să facem o rugăciune!”? Sau altădată, papagalul gri al cuiva călătorea cu rulota înăuntru cuștii lui, iar mașina a trecut printr-o groapă și papagalul s-a dezechili-

brat. Atunci pasărea s-a scuturat și a strigat: „Au, ce-a fost asta?”

Aceste creaturi își mențin prudența ca și în sălbăcie, și **nu din întâmplare** vor deveni nervoase dacă cineva le fixează cu privirea – obicei adoptat de prădător înainte de a ataca. Reacția lor va fi să-și ia zborul sau să muște zdravăn cu ciocurile lor ascuțite. Totuși, pe măsură ce învață să aibă încredere în îngrijitor, ei sunt niște animale de companie încântătoare – dacă ești pregătit să dăruiești dragoste unui „copil mic” pentru vreo 60 de ani! Papagalii sunt sensibili la emoțiile umane și se vor strădui să-și înveselească prietenii umani atunci când sunt triști, aducând darul dumnezeiesc al bucuriei vieții unui om gata să ofere dragoste, grijă și respect unor ființe așa de minunate.

CONTRA CURENTULUI

13 mai

Bărbații și femeile care au valoare morală...
au curajul de a lua atitudine pentru dreptate,
chiar împotriva curentului și a opiniei populare.

Daruri speciale pentru SLUJIRE

Text de memorat | 1 Corinteni 12:30,31

Toți au darul tălmăuirilor? Toți vorbesc în alte limbi? Toți tălmăcesc? Umblați dar după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta o cale nespus mai bună.

SECȚIUNEA I

Ai încercat vreodată să alegi un cadou pentru altcineva? Oamenilor le place să primească daruri, dar găsirea darului potrivit poate fi o provocare. Uneori primim daruri neașteptate, iar alteori așteptăm cu nerăbdare un dar promis.

Dumnezeu ne dă multe daruri și mereu El ne pregătește altele (vezi 1 Corinteni 4:7). Secole la rând, poporul lui Dumnezeu a așteptat daruri speciale pe care El le-a promis odată cu venirea lui Mesia:

Psalmii 68:18

Te-ai suit pe înălțime, ai luat prinși de război, ai luat în dar oameni; cei răzvrătiți vor locui și ei lângă Domnul Dumnezeu.

Gândiți-vă la acest verset pentru un moment. Ni se dă timpul când aceste daruri urmau să fie primite. Ele au fost primite când Isus, Mesia, S-a înălțat la cer, nu la mult timp după înviere. Era

nevoie de aceste daruri pentru ca prin ele Isus să trăiască în fiecare credincios.

Comentând această făgăduință, Pavel spune că darurile speciale erau favoruri nemeritate.

Efesenii 4:7,8

Dar fiecăruia din noi harul [darul nemeritat al lui Dumnezeu] i-a fost dat după măsura darului lui Hristos. De aceea este zis: „S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.”

Cât de nemerituoși erau cei care au primit aceste daruri? Revedeți Psalmii 68:18. Ați observat că unora cărora li s-au dat daruri minunate erau

“Din întreg proiectul Domnului cu oamenii nu este nimic mai frumos decât oferirea unei diversități de daruri bărbaților și femeilor.”

— *The Sign of the Times*, 15 martie 1910

DIN CUPRINS:

A—19

Daruri speciale pentru slujire

De la droguri la Isus

Trăind pentru Isus

Cerbul cu coadă albă

„răzvrățiți”? Aceștia puteau primi darul pocăinței și al iertării, și răzvrătirea lor putea fi iertată și tratată!

Faptele 5:31

Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor.

„El îi primește cu plăcere chiar pe aceia a căror purtare L-a supărat mai mult; dacă se pocăiesc, El le dă Duhul Său cel Sfânt, îi pune în locurile de încredere cele mai însemnate și-i trimite în tabăra celor necredincioși, pentru a vesti mila Lui nemărginită.” – *Viața lui Isus*, p. 826

Profeția din Psalmii 68:18 nu vorbește despre „dar” (singular), ci despre „daruri” (plural). Pocăința și iertarea au fost mereu disponibile, dar erau necesare și alte câteva daruri esențiale pentru supraviețuirea nou-înființatei biserici creștine de după înălțarea lui Hristos. Pavel continuă să comenteze despre daruri:

Efesenii 4:11

Și El a dat pe unii apostoli, pe alții pro-roci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători.

Aceste daruri, numite daruri spirituale, erau abilități împărțite în mod miraculos creștinilor timpurii pentru a-i ajuta să realizeze lucrarea lui Dumnezeu. Nimeni nu a primit toate darurile, dar Dumnezeu le-a distribuit printre primii credincioși în așa fel încât să întărească biserica și în același timp să nu lase ca cineva să se mândrească cu capacitățile proprii.

Pavel ne spune că Dumnezeu vrea să dea daruri și bisericii de astăzi.

1 Corinteni 12:11

Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte cum voiește.

Deci fiecare creștin poate fi binecuvântat măcar cu unul dintre darurile Spiritului.

Ți-ai predat complet viața lui Isus? Dacă da, El ți-a promis unele dintre aceste daruri scumpe, cumpărate cu sângele lui Isus. El îți va da darul de care ai nevoie ca să te faci eficient în serviciul Său.

SECȚIUNEA II

Darurile speciale au fost date pentru a putea fi folositori. Darurile din Efesenii 4 – acelea care te transformă în profet adevărat, evanghelist adevărat, slujitor adevărat și învățător biblic adevărat – sunt date cu un scop specific.

Ele au fost date pentru a-i ajuta pe sfinți (adică cei puși deoparte prin botez și o viață sfântă) să devină ca Isus. Au fost date și pentru a-i ajuta pe lideri în lucrarea lor. În plus, darurile au fost date pentru a asigura conducere divină pentru înaintarea bisericii în înțelegere, zel, dar și numeric.

Efesenii 4:12

[Darurile au fost date] pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos.

Aceste daruri de conducere sunt esențiale pentru a aduce biserica la unitate. Pentru acest motiv ele mai sunt încă prezente în biserică. Și ele vor continua până vom ajunge la „unirea credinței” și până vom avea un caracter ca al lui Isus.

Efesenii 4:13

[Darurile au fost date] până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Ce promisiune minunată! Dumnezeu va avea o biserică unită, asemănătoare cu Hristos. Deși astăzi caracterele noastre sunt imperfecte, Dumnezeu nu

va retrage darurile până când nu ne va duce până la „măsura staturii plinătății lui Hristos”. Nu vom fi mereu naivi și vulnerabili la ispitirea lui Satana!

Observați că darurile au fost date pentru protecția poporului lui Dumnezeu împotriva apostaziei și înșelăciunii lui Antihrist.

Efesenii 4:14

[Darurile au fost date] ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire.

Aceste daruri vor produce o dragoste desăvârșită pentru Dumnezeu și pentru om. Această dragoste divină va forma fundamentul a tot ce facem și spunem. Deoarece această dragoste este scopul suprem pe care Dumnezeu îl are în minte atunci când dă darurile, El nu vrea ca noi să ratăm scopul Său din lipsă de daruri (vezi 1 Corinteni 1:7).

Efesenii 4:15

Ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.

Această dragoste adevărată este cel mai important dar pe care Dumnezeu îl dă poporului Său:

1 Corinteni 13:13

Acum dar rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea.

SECȚIUNEA III

Satana vrea să strice tot ce face Dumnezeu. Așa cum există învățători dumnezeiești, profeți adevărați și apostoli inspirați, tot așa există învățători, profeți și apostoli falși. Apostolii ne-au avertizat:

2 Corinteni 11:13

Oamenii aceștia sunt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, care se prefac în apostoli ai lui Hristos.

1 Ioan 4:1

Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh, ci să cercetați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți proroci mincinoși.

Deși liderii trimiși de cer care au adevăratele daruri spirituale construiesc biserica, falșii lideri cu daruri contrafăcute distrug biserica.

2 Petru 2:1

În norod s-au ridicat și proroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furis erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul care i-a răscumpărat și vor face să cadă asupra lor o pierzare năprasnică.

Ne-am putea întreba cum se poate face distincția între persoanele care au daruri spirituale reale, de la Dumnezeu, și cele care au „daruri spirituale” de la Satana. Cum testăm darurile?

Aceasta este o întrebare importantă. Isus ne-a avertizat în mod repetat cu privire la falșii profeți. Să citim câteva avertizări:

Matei 7:15

Păziți-vă de proroci mincinoși. Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt niște lupi răpitori.

Poate un profet fals să mărturisească că el este loial lui Hristos și Bibliei? Un profet fals se poate deghiza în „haină de oaie”. Iată și avertizarea:

Matei 24:24

Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși, vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.

Dar un profet fals poate face minuni? Poate el să vindece un bolnav? Sunt aceste minuni semnul că este de la Dumnezeu? Nu. Profeții falși folosesc minunile ca să înșele pe oameni (vezi Deuteronomul 13:1-5; Apocalipsa 16:14).

Atunci cum să-i identificăm pe profeții falși?

1. Ne trebuie o consacrare deplină lui Dumnezeu, altfel nu vom fi în stare să deosebim adevărul de minciună. Acest lucru este fundamental deoarece lucrurile spirituale sunt cercetate spiritual (vezi 1 Corinteni 2:13-15).

Ioan 7:17

Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine.

2. Deoarece profeții adevărați sunt puțini, iar cei falși sunt mulți, niciodată un profet nu va fi unul adevărat dacă nu trece testul biblic (vezi Matei 24:11).

3. Conform cu Matei 7:16, putem recunoaște profeții falși după roade. De aceea nu trebuie să ne grăbim să tragem concluzii, ca astfel să putem observa ce fel de roade aduc. Citește Galateni 5:19-24 și reține cele două tipuri de roade.

“Dacă ei sunt legați de Hristos, dacă darul Duhului este al lor, cel mai sărac și mai neînvățat ucenic al Lui va avea putere asupra inimilor.”

– *The Review and Herald*, 30 aprilie 1908

4. „Profetul” aduce un mesaj pe care oamenii vor să-l audă? (Vezi 2 Timotei 4:3.) Conține mesajul lui ceva care să-i fleteze pe ascultători? (Vezi 1 Tesaloniceni 2:5.) Este un mesaj senzațional? Mesajul conține o binecuvântare asupra celui ce calcă Legea? Este un mesaj de „pace, pace” pentru păcătos? Dă mesajul un sentiment de siguranță fără a chema la pocăință și reformă radicală? (Vezi Ieremia 6:14; 1 Corinteni 2:1.)

5. „Profetul” se concentrează pe el și pe talentul său? (Vezi Ioan 5:31; Faptele 20:30.)

6. Este mesajul „profetului” neimportant? (Vezi 1 Corinteni 2:2.)

7. Compară mesajul profetului cu Scriptura. Subliniază „profetul” ascultarea de Lege? (Vezi Isaia 8:20.)

Punctul principal: trebuie să studiem Biblia. Și putem avea încredere deplină în scrierile lui Ellen White, căci au fost testate în întregime și s-a dovedit că ele conțin autentică mărturie a lui Isus.

Când orice altceva este confuz, Biblia și Spiritul Profetiei sunt singurele scrieri în care putem avea încredere.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Enumeră câteva daruri ale Duhului Sfânt. 1 Corinteni 12:1-11,28-30; Romani 12:6-8. _____

2. Citește despre comparația bisericii cu un corp uman, făcută de Pavel. 1 Corinteni 12:12-27. Care sunt câteva căi prin care darurile spirituale ajută la dezvoltarea unității în biserica lui Dumnezeu? _____

Secțiunea II

3. Care sunt trei dintre motivele pentru care au fost date darurile Duhului Sfânt în biserică? Efeseni 4:11,12. _____

Care sunt cele trei lucruri pe care aceste daruri trebuie să le facă în noi? Efeseni 4:13 _____

De ce ne vor proteja aceste daruri? Efeseni 4:14 _____

4. Citiți 2 Corinteni 3:15-20. Ce gândește Dumnezeu despre oamenii care îi disprețuiesc pe profeții Lui? _____

În ce mod fac aceeași greșeală oamenii de astăzi? Ezechiel 33:31-33. _____

Secțiunea III

5. Dacă nu te poți pronunța asupra unui profet dacă este adevărat sau fals, ce ar trebui făcut până descoperi răspunsul? 1 Tesaloniceni 5:19-21. _____

6. Studiază Deuteronomul 13:1-5 și 18:20-22. Ce semne de identificare a adevăratului sau a falsului profet ni se dau în aceste pasaje? _____

Pentru studiul ulterior, citiți primele 100 de pagini din *Solii alese*, cartea 2.

Capitole de credință

De la droguri la Isus

„Să-L accept pe Isus ca Salvator? Eu sunt fiul lui Hristos? Ce tot spui?” Aceasta a fost reacția mea când Jagdeep*, un lucrător laic **Gospel Outreach**, a încercat să mi-L prezinte pe Isus. Până atunci, singurele ocazii în care auzisem acest nume fuseseră în înjurături, pe care le auzeam adesea.

Asemenea majorității tinerilor din India, nu eram interesat de Isus. Eram hindus și aveam de gând să rămân hindus. La urma urmei, religia hindusă îmi cerea puține lucruri. Puteam fi un bun hindus și totuși să mă bucur și de multe alte lucruri „distractive”. Eu și amicii mei hoinăream nestingheriți și fără niciun scop. Am petrecut mult timp fumând și bând. Nu-mi păsa nici de părinți, nici de altcineva, decât de mine însumi. La douăzeci de ani, mă gândeam că voi avea timp mai încolo să fiu „bun”. Când voi vrea, voi deveni „bun”.

Și aceasta i-am spus și lui Jagdeep. „Mai am destui ani ca să mă bucur de viață; Îl voi accepta pe Isus când voi fi bătrân. Acum mă distrez atât de bine!”

Apoi am început să am probleme cu somnul. Visam urât: accidente, sinucidere și demoni. Nu mai puteam studia pentru școală. Îmi era atât de rău, că notele mele au început să scadă. Nu găseam niciun sens al vieții. Mi-am zis: „Dacă mă distrez, de ce mă simt așa de rău?”

Mă gândeam la sinucidere. Am încercat să continui să mă distrez cu prietenii, dar nu mă mai atrăgea nici fumatul, nici băutura. În cele din urmă am înțeles că îmi iroseam tinerețea. Atunci mi-am amintit de cuvintele lui Jagdeep: „Acceptă-L pe Hristos ca Salvator, și viața ta va fi cu adevărat fericită.” Oare să fi fost atât de simplu? Nu părea posibil.

Am mers într-o zi să-l vizitez pe Jagdeep.

– Dacă Îl accept pe Hristos, mă va accepta El ca fiu? Jagdeep a răspuns:

– Dumnezeu va ierta toate păcatele tale dacă le mărturisești și te căiești de ele.

Încă îmi părea prea frumos să fie adevărat. A trebuit să mă mai gândesc un timp.

După alte două zile, am mers înapoi la el.

– Vreau să-L accept pe Isus în viața mea, am spus.

Foarte fericit, Jagdeep m-a botezat și mi-a urat bun venit în familia lui Dumnezeu. Acum îmi găsesc pacea și fericirea prin participarea mea activă în biserică. Glorie lui Dumnezeu pentru dragostea lui Isus!

Exemplu de plan de economii pe un an pentru misiune.

Mai multe idei pe: goaim1.org/giving/50-ways-to-save-for-missions

Reduceri ale cheltuielilor inutile	Economii
Să port încă un an pantofii mei în stare încă bună.	30\$
Să mă tund singur. Economisesc 20\$ de patru ori pe an.	80\$
Elimin două călătorii în oraș pe lună. Economisesc câte 3,5\$ la fiecare.	84\$
Să beau apă în loc de suc (6\$/lună).	72\$
Economie la shopping cu 10\$/săptămână.	520\$
Să nu cumpăr cadouri care nu sunt necesare. Economie 10\$/lună.	120\$
Să anulez un abonament la o revistă.	15\$
Să nu mai cumpăr acest an muzică sau un gadget electronic.	150\$
Să cumpăr o jachetă bună la un magazin SH. Plătesc 20\$ în loc de 100\$ pentru una nouă.	80\$
Să mănânc acasă în loc de fast-food. Economie de 10\$ pe lună.	120\$
Eliminarea obiceiurilor rele și nesănătoase	
Să nu mai cumpăr filme (1/lună x 20\$).	240\$
Să cer părinților să îmi anuleze abonamentul de cablu TV și să donez banii misiunii.	720\$
Economie de 1,5\$/zi dacă nu mai cumpăr suc, desert, chipsuri.	548\$
De făcut:	
Să donez banii strânși la aniversarea mea.	50\$
Să vând colecția mea de păpuși sau echipament sportiv.	50\$
Să câștig bani făcând diferite joburi (10\$/săptămână).	520\$
Să anulez abonamentul la telefonul mobil (economie de 17\$/lună).	204\$
TOTAL ECONOMII PE AN	3603\$
Aceasta înseamnă 300\$/lună – doi lucrători Gospel Outreach!	
Ce putem face? De ce să nu-ți faci planul propriu de economii? „Folositi-vă puterea inventivă pentru a căuta să economisiți. În loc să vă satisfaceți înclinațiile egoiste, să cheltuiți banii pentru acele lucruri care distrug puterea de a judeca, cercetați mai bine cum să tăgăduiți eul, pentru a avea ceva spre a investi în înălțarea standardului adevărului în câmpuri noi. Inteligența este un talent; folosiți-o pentru a studia cum să folosiți mai bine banii voștri în lucrarea de mântuire a sufletelor.” <i>Mărturii</i> , vol. 6, p. 451.	

*Pseudonim.

Pentru a afla mai mult despre **Gospel Outreach** sau pentru a afla cum să ajuți astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să avanseze în fereastra geografică cuprinsă între meridianele 10/40 latitudine nordică, vizitează goaim1.org sau telefonează la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Trăind pentru Isus

Domnul a dat tinerilor capacități și talente cu care ei să facă lucrarea Lui. Te întreb, dragă tinere, te vei preda tu Domnului? Ești gata să te angajezi în lucrarea pe care El dorește să o faci?

Isus a spus ucenicilor: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” În fața solicitării Sale, vei folosi timpul și energia ta după înclinația firească în loc să ascuți cerința lui Dumnezeu? Vei alege judecata ta independentă și vei umbla în lumina focului propriilor vreascuri în loc să urmezi Lumina lumii? Anii trec cu grăbire, oricând te poate lovi o boală și deodată va fi prea târziu și vei vedea că ai făcut o teribilă greșală.

Satana le va spune mereu tinerilor că trăind pentru lumea aceasta vor avea mari beneficii; dar nu este deloc așa. Cele mai promițătoare și luminoase perspective nu vor fi realizate niciodată. Unde va fi atunci răsplata? Poți privi în sus prin credință ca să vezi coroana care te așteaptă? Te bucuri de locuința pe care Hristos a mers să o pregătească celor care Îl iubesc?

Dacă tu urmezi cărarea propriei tale alegeri, te va paște ruina. Celor care nu apreciază privilegiile oferite cu un preț infinit nu li se va oferi o altă cale de mântuire. Dacă îți aduni comori pe pământ, oprește-te și evaluează viața contrară voii divine pe care o duci, folosind greșit talentele tale și neaducând niciun câștig Stăpânului. Gândește-te la anii în care ai refuzat să accepți calea lui Dumnezeu și să pui talanții tăi la schimbător așa cum El ți-a cerut; ia în calcul câștigul pe care ar fi trebuit să-l obții printr-o folosire înțeleaptă a bunurilor Domnului și apoi răspunde la întrebarea: „Cât ești dator Stăpânului meu?”

Nu este timpul, dragă tinere care risipești bunurile Domnului, să te întrebi care va fi sfârșitul unei

vieți irosite? Va trebui să dai socoteală la judecată dacă, prin cuvinte și acțiuni, continui să spui: „Nu va domni peste mine acest om Isus Hristos; voi urma propria mea înclinație și propria mea voință.” Poți să îți dai seama că, dacă te lași biruit de această tendință, va fi în cele din urmă prea târziu? Cei care aveți ochi de văzut puteți vedea unde vă poartă drumul vostru? Cei care aveți urechi de auzit deschideți-le ca să auziți sfatul Celui Preaînalt!

Sunt multe suflete de salvat. Irosind talanții

influenței tale, nu poți fi lucrător împreună cu Dumnezeu, acționând pentru salvarea altora. Dumnezeu ar putea să direcționeze fiecare fărâma din influența pe care o ai. Chemarea este pentru tine, cel căruia i s-a dat o mare lumină pentru a coopera cu agenții cerești. Aceia care au o lumină mare și capacități prețioase vor avea un câmp larg în care să-și exercite influența pentru viața veșnică; dar

dacă cei care au fost înzestrați din belșug de către cer rețin darurile și nu le folosesc pentru serviciul Domnului, dacă le vor întrebuința pentru sine și pentru lucrurile din lume, ei vor fi pedepsiți în măsura luminii pe care au refuzat-o cu încăpățănare.

Dumnezeu i-a făcut pe tineri depozitarii adevărului care trebuie împărtășit lumii. Îți vei revizui atitudinea acum? Vei cădea acum pe Stânca Isus Hristos ca să fii zdrobit? Îl vei căuta pe Domnul atâta timp cât este aproape și vei striga la El atâta timp cât Se mai poate găsi? El spune: „Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, care va avea milă de

“Nu este timpul
... să te întrebi care va
fi sfârșitul unei vieți
irosite?”

el, la Dumnezeu nostru, care nu obosește iertând.” Dumnezeu caută oameni care să-I slujească cu toată inima și cu sinceritate, care să nu poată fi abătuți din poziția datoriei, nici de ispite și nici de împotrivire, care nu se vor poticni sau descuraja. Te vei oferi și tu Domnului? Vei fi printre aceia care vor fi purtători de lumină? I te vei dărui Lui pentru a fi angajat ca agent al schimbării rutei celor care merg spre pierzare?

O, dacă toți am avea spiritul Salvatorului nostru, ce uitare de sine ar fi manifestată, ce dezrădăcinare a egoismului ar fi văzută, ce dorință de a economisi mijloace pentru a sprijini sufletele care trebuie salvate! Cât de serioase vor fi eforturile noastre pentru ca Hristos să poată locui în inimă, și astfel să reușim să fim o influență cerească pentru cei cu care noi ne întâlnim! Cât de atenți am fi ca niciun cuvânt de necredință, niciun spirit de glumă, nicio ușurătate și

niciun lucru de nimic să nu încurajeze vreun suflet să fie indiferent cu privire la interesul veșnic!

Inima mi-e îndurerată pentru că știu că timpul în care trăim nu este favorabil evlaviei. Ne rugăm ca tineretul să fie îmbrăcat în frumoasa haină a neprihănirii lui Hristos și ca ei să lucreze cu toată abilitatea dată de Dumnezeu pentru a salva sufletele de la pieire. Dragă tinere, te îndemnăm să te rogi lui Dumnezeu ca să poți fi convertit, să arăți prin acțiunile tale iubirea ta pentru Isus și să porți povara salvării de suflete pentru care Isus a murit. Roagă-te ca să fie turnat peste tine Duhul Sfânt, să poți vedea departe și să înțelegi semnificația planului de mântuire. Roagă-te ca influența sfințitoare să vină peste tine, pentru că Isus a spus: „Despărțiți de Mine nu puteți face nimic.”

— *The Youth's Instructor*, 17 noiembrie 1892

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce spune Satana mereu tineretului? _____
De ce o asemenea minciună? _____
2. Ce se va întâmpla dacă urmezi cărarea alegerilor proprii? _____

3. Ce ar trebui să:
simțim în inima noastră? _____
vedem cu ochii noștri? _____
auzim cu urechile noastre? _____
4. Pe cine cheamă Hristos? _____

5. Ce s-ar întâmpla dacă am avea spiritul Salvatorului nostru? _____

6. Ultimul paragraf enumeră câteva lucruri pentru care ar trebui să ne rugăm. Ia-ți timp să te rogi pentru fiecare lucru enumerat.

Bazele creației

Nu din întâmplare: cerbul cu coadă albă

Toți puii nou-născuți ai speciei cerbului cu coadă albă au o frumoasă îmbrăcăminte de camuflaj: blană brună cu pete albe. Fără îndoială că ați mai văzut fotografii sau chiar ați întâlnit vreun pui de căprioară adorabil, culcat într-un loc retras, în așteptarea mamei lui.

Pe când așteaptă în tăcere întoarcerea mamei, care este în căutare de plante gustoase, flori sau fructe, puiul ține capul întins pe jos, făcând cât mai puțin zgomot, pentru a nu fi depistat de vreun prădător.

Nu din întâmplare micuța căprioară știe să procedeze astfel. Acest comportament a fost programat de înțeleptul și iubitorul Creator.

Și mai este ceva pe care puiul nu îl face și este parte din designul său complex. Știți că mirosul indică altor animale prezența puiului. **Nu din întâmplare**, micuțul nu lasă deloc miros. Un motiv este acela că puiul de căprioară – în timp ce așteaptă uneori și câteva ore ca mama lui să se întoarcă – nu urinează și nu-și elimină excrementele până ce nu se întoarce mama. Apoi, când ea se întoarce, puiul evacuează, iar mama imediat ingerează, ca să nu fie niciun miros care să atragă prădătorii. Această capacitate a puiului de a aștepta, precum și comportamentul mamei de a îndepărta posibilitatea identificării mirosului sunt hotărâte de Creatorul lor.

Cerbul cu coadă albă este rumegător, aceasta referindu-se la sistemul digestiv alcătuit din patru camere

și la faptul că rumegă hrana ingerată. Acest sistem digestiv poate digera lucruri pe care omul nu le-ar putea digera niciodată, incluzând material lemnos de la tufșuri și copaci.

Cerbul adult, ca cel din fotografie, este de dimensiunea unui câine Collie cu păr lung, iar grupul de insule Florida Keys este singurul loc în lume unde acest cerb se poate găsi (numele în engleză al acestui cerb este „Key Deer” – nota trad.). Ca și noi, aceste creaturi mici au nevoie de apă proaspătă ca să trăiască. De aceea, nu este de mirare că cei mai mulți cerbi cu coadă albă trăiesc pe Big Pine Key și No Name Key, insule unde se găsește multă apă proaspătă.

Cerbi cu coadă albă sunt buni înotători, iar blana de iarnă are firul de păr plin cu aer, ca să le ofere o izolație mai bună la frig și ca să îi ajute să plutească mai bine în timp ce înoată. Cu siguranță, acesta este alt mecanism de protecție pe care, **nu din întâmplare**, Creatorul li l-a dat.

Cele mai mari exemplare de cerb cu coadă albă pot fugi cu 75 km/h, pot face salturi verticale de aproape 3 metri și salturi în zig-zag orizontale de până la 9 metri, atunci când încearcă să scape de un pericol. Dar pe insula Florida Keys micul cerb nu are spațiu suficient pentru a fugi mai mulți kilometri. Totuși, ca și rudele lor nordice de trei ori mai mari, își ridică cozile în sus ca un steag alb, semnalând unul altuia când este timpul să fugă. **Nu din întâmplare**, această reacție de protecție a fost programată de Cel care Își iubește creaturile mici sau mari.

Creatorul a plănuisit să ne apere și pe noi. Putem cere oricând ajutorul Său. Lui Îi place să asculte rugăciunea!

© Marc Averette; License—<http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/>

CONTRA CURENTULUI

Bărbații și femeile care au valoare morală...
au curajul de a lua atitudine pentru dreptate,
chiar împotriva curentului și a opiniei populare.

20 mai

Binecuvântata **SPERANȚĂ** A Doua Venire a lui Isus

SECȚIUNEA I

Isus le-a dat urmașilor Săi cheia succesului în viața creștină. El a zis: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:33).

În lumea din jurul tău, câți oameni crezi că sunt care caută mai întâi Împărăția lui Dumnezeu? Într-o zi obișnuită, câți sunt cei care chiar se gândesc la aceasta?

Adesea, creștinii se gândesc la Dumnezeu când cineva este bolnav sau pe moarte. Poate ei se gândesc la Împărăția lui Hristos când le lipsește cineva drag care a murit. Dar când boala, moartea sau pericolul de moarte lipsesc, mulți nu se gândesc deloc la Împărăție.

Isus i-a învățat odată pe oameni despre aceasta. În rugăciunea domnească, El a pus venirea Împărăției chiar la început. După ce laudă Numele lui Dumnezeu, El spune:

Text de memorat | 1 Ioan 3:2,3

Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El se curățește, după cum El este curat.

Matei 6:10

Vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.

Petru se exprimă asemănător:

2 Petru 3:12

Așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?

Anticiparea venirii lui Isus ne ajută să punem mai multe lucruri în perspectiva justă. De exemplu, mașinile scumpe și casele frumos împodobite își pierd din strălucire când te gândești cât de puțin durează în comparație cu orașul de aur ce nu va fi niciodată distrus.

“Anticiparea venirii lui Isus ne ajută să punem mai multe lucruri în perspectiva justă.”

DIN CUPRINS:

A—20

Binecuvântata speranță

Conduc de o motocicletă

O lucrare completă

Lopătarii

Din timpul lui Adam, oamenii credinței au așteptat revenirea lui Isus.

Iuda 14

Și pentru ei a prorocit Enoh, al șaptelea patriarh de la Adam, când a zis: „Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi.”

Evrei 11:10,13,14

Căci el [Avraam] aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu. În credință au murit toți aceștia [Avraam, Isaac și Iacov], fără să fi căpătat lucrurile făgăduite, ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ. Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii.

Acești oameni au văzut venirea lui Hristos „de departe”. Dar în vremea noastră este mult mai aproape. La fel ca ei, și noi suntem dornici de a o „cuprinde” cu gândul și chiar să spunem că suntem călători pe acest pământ. Aceasta înseamnă să fi adventist. Înseamnă să fi o persoană a cărei viață grăvează în jurul revenirii lui Isus.

Primii creștini așteptau A Doua Venire și vorbeau despre ea frecvent. Ca și noi, unul dintre lucrurile cu care o asociau era învierea celor dragi. Cei care nu credeau în înviere nu aveau binecuvântata speranță.

SECȚIUNEA II

Mulți creștini sunt confuzi în ce privește A Doua Venire. Ei nu-i înțeleg importanța. Mulți gândesc (măcar speră) că cei dragi morți sunt deja în cer, așa că nu pot înțelege bine semnificația învierii.

Mulți nu se gândesc la contradicția dintre ideile pe care ei le au: pe de o parte, ei cred că atunci când oamenii mor, ajung în cer, iar pe de altă parte, conform crezului, aceleași persoane vor învia la revenirea lui Hristos. Unii își pun întrebări cu privire la acest lucru și mulți sunt bucuroși să afle adevărul explicat de Biblie.

Sunt multe teorii nebiblice cu privire la A Doua Venire. Una dintre cele mai întâlnite astăzi este că Hristos îi va răpi pe sfinți înainte de scenele finale de haos și strâmtorare. Adesea, Biblia este folosită în mod necorespunzător în încercarea de a susține aceste doctrine.

În primul rând: Adevărul că Isus vine ca un hoț.

Oamenii se gândesc la hoți ca fiind cei ce se furișează pe ascuns în casele celor care nu se așteaptă

Tit 2:13

Așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos.

1 Tesaloniceni 4:13

Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.

Cea de-A Doua Venire a fost ceea ce a dat un impuls dorinței de a duce și altora Evanghelia. Imaginați-vă cum ne vom minuna când vom vedea în cer pe cineva căruia i-am spus despre Isus. Pavel a comparat acest lucru cu purtarea unei cununi cerești!

1 Tesaloniceni 2:19

Căci cine este, în adevăr, nădejdea sau bucuria sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la venirea Lui?

În viața de zi cu zi, este practică o asemenea speranță? Gândul revenirii produce o schimbare a vieții? Ioan a spus că da.

1 Ioan 3:3

Oricine are nădejdea aceasta în El se curățește, după cum El este curat.

Deci, adventiștii care așteaptă cu nerăbdare revenirea lui Hristos, dacă își însușesc această binecuvântată speranță, își vor curăța viața și vor căuta să fie curați ca Isus.

la asta. Și, prin analogie, gândesc că venirea lui Isus ca un hoț va fi tăcută și neobservată.

Însă Biblia spune că revenirea lui Hristos ca un hoț va fi neașteptată și surprinzătoare. Dar nu va fi deloc tăcută.

2 Petru 3:10

Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.

În al doilea rând: Adevărul că la revenire, unii vor fi luați, iar alții, lăsați. Oamenii presupun că cei care vor fi „luați” vor fi duși în ceruri. Dar Isus a spus că aceia care vor fi luați sunt cei care vor pieri.

“Binecuvântata speranță a vederii lui Hristos așa cum este El și de a fi ca El lucrează în minte și inimă ca o putere dătătoare de viață, îndepărtând impuritățile și corupția.” – *The Review and Herald*, 4 mai 1905

Matei 24:38-40

În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului. Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat.

Luca o spune și mai clar atunci când înregistrează răspunsul lui Isus dat când ucenicii au întrebat unde vor fi luați oamenii.

Luca 17:37

Ucenicii L-au întrebat: „Unde, Doamne?” Iar El a răspuns: „Unde va fi trupul, acolo se vor strânge vulturii.”

Biblia nu învață că venirea lui Isus ca un hoț ar însemna o răpire în „secret” înainte de necazul cel mare. Apocalipsa 16 relatează despre necaz și cele șapte plăgi. După ce au avut loc cele șase plăgi, când necazul cel mare este aproape terminat, Isus spune că venirea Lui ca un hoț este încă în viitor.

Apocalipsa 16:15

Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!

Așadar, vedem că Biblia folosește imaginea hoțului ca să ilustreze importanța vegherii în vederea revenirii. Ce obraznicie din partea lui Satana să se folosească de imaginea hoțului pentru a-i face pe oameni să creadă că, de fapt, ei nu trebuie să vegheze și să fie pregătiți pentru că ei vor fi răpiți înainte de necazul cel mare!

SECȚIUNEA III

A Doua Venire este „binecuvântata nădejde” a creștinilor. Pentru ei va fi o zi de eliberare, de reîntâlnire și restaurare fizică. Dar majoritatea oamenilor – inclusiv cei care se numesc creștini – vor fi triști și speriați când va apărea Hristos.

Apocalipsa 1:7

Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.

Apocalipsa 6:16

Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului.”

Isus a spus clar că revenirea Lui va fi vizibilă. El folosește mai multe ilustrații pentru a o descrie. Una dintre ele este fulgerul de pe cer.

Matei 24:27

Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.

Isus știa că mulțimea de hristoși mincinoși care vor veni nu vor putea contraface o apariție atât de cuprinzătoare, care să fie vizibilă pe întregul glob. Fie demoni sau oameni, ei pot apărea doar într-un loc sau altul, sau se pot arăta într-un loc secret. În principiu, dacă ai aflat că undeva, cineva pretinde că este Isus, nu este Domnul Isus – nu trebuie să mergi!

Matei 24:24-26

Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși, vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. Iată că v-am spus mai dinainte. Deci, dacă vă vor zice: „Iată-L în pustie”, să nu vă duceți acolo! „Iată-L în odăițe ascunse”, să nu credeți.

Odată cu inventarea filmărilor video, unii falși mesia sau falși hristoși au fost filmați de adepții lor.

Uneori reporterii le-au luat interviuri acestor lideri și celor care îi urmau. Hristos ne previne să nu ne expunem acestor înșelăciuni. Acest lucru ar fi o invitație pentru diavol să insuflă îndoieli și nedumeriri care vor lucra ca rugina care consumă încrederea în adevărul pentru acest timp.

Când adevăratul Isus vine, cei care au fost înșelați de hristoșii falși vor realiza deodată că acel „Isus” pe care ei l-au primit era un amăgitor. Pentru ei, venirea lui Isus va fi o surpriză totală și, într-un sens, va fi ca venirea unui hoț.

Nu este necesar ca cineva să fie surprins de evenimente. Dumnezeu ne-a dat mesajul revenirii lui Hristos, iar în lecția următoare vom studia ce spune Biblia despre pregătirea pentru acest eveniment.

1 Tesaloniceni 5:4

Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Cei care nu „se curăță” doresc cu adevărat revenirea lui Hristos? 1 Ioan 3:3 _____
2. Cei care sunt în cer vor vedea fața lui Dumnezeu (vezi Apocalipsa 22:4). Ce trebuie să urmărim înainte ca să îl vedem și să trăim? Evrei 12:14 _____
3. De ce spune Solomon că este „mai bine să te duci într-o casă de jale decât să te duci într-o casă de petrecere”? Eclesiastul 7:2 _____
4. Ce poți face ca să menții în minte zilnic sfârșitul tuturor lucrurilor? _____
5. Cum influențează revenirea lui Isus alegerile și prioritățile tale personale în următoarele domenii?
Prietenie (Psalmii 1; Proverbele 12:26) Carieră (Proverbele 3:5,6; Daniel 12:1-3)
Timp (Romani 12:11; Eclesiastul 9:10) Posesiuni (Matei 6:19-33; Iacov 5:1-3)
Îmbrăcăminte (1 Petru 3:3-5)

Secțiunea II

6. Cei care cred în răpirea secretă susțin de obicei și că necazul cel mare urmează răpirii. Explică în propriile tale cuvinte cum Apocalipsa 16:15 contrazice această idee. _____
7. Dacă „unul este luat”, iar „altul, lăsat”, de ce se adună vulturii în jurul celui „luat”? _____

Secțiunea III

8. De ce vor plânge cei mai mulți oameni la revenirea lui Hristos? _____
9. La ce pericol ne expunem dacă mergem să vedem pe cineva care pretinde că este Mesia? _____

Capitole de credință

Condus de o motocicletă

Sunt lucrător Gospel Outreach în nordul Indiei. Într-o zi am primit un telefon de la radioul nostru, Adventist World Radio (AWR). Mi-au povestit despre un ascultător al AWR pe nume Dinakar.* Am fost solicitat să încerc să găesc satul lui Dinakar și mi s-a spus că acel om este încarcerat. Nu mi-au dat nicio adresă. M-am rugat lui Dumnezeu și am pornit cu motocicletă în căutarea celui om.

După ce am întrebat cam cincizeci de oameni, nu am găsit pe nimeni care să îl cunoască pe Dinakar; atunci, obosit, m-am așezat la umbra unui copac să mă odihnesc. Chiar atunci a venit la mine un om și m-a întrebat dacă poate să mă ajute cu ceva. I-am spus că îl caut pe Dinakar. Mi-a recomandat să merg într-un anume sat, dar nu era sigur că l-aș fi găsit pe Dinakar.

Când am încercat să întorc motocicletă și să plec spre acel sat, ghidonul motocicletei s-a întors în direcția opusă. Așa că am mers cam un km în direcția în care motocicletă dorea să merg și am întrebat pe un vânzător de la un magazin despre Dinakar. Vânzătorul mi-a spus că-l cunoaște și că ar fi la închisoarea de stat, care se afla la 100 km distanță. El mi-a dat totuși adresa domiciliului lui Dinakar, care nu se afla prea departe.

În acea seară am ajuns la casa lui Dinakar, unde am întâlnit-o pe mama sa și m-am prezentat ca fiind pastor adventist de ziua a șaptea. Era fericită să afle că sunt pastor. Mi-a povestit despre problemele pe care ea și familia ei le aveau și că soțul și doi fii erau în închisoare, acuzați de omor.

Dinakar era fiul mai tânăr. Într-o zi, pe când era în închisoare, a găsit frecvența radio a postului AWR. Speranța i-a fost reînviată când a auzit despre Isus Hristos, singurul Salvator, care poate ierta păcatele. El era foarte interesat și a ascultat acest radio zilnic.

Apoi a scris o scrisoare la AWR spunând că vrea să cunoască mai mult despre Isus Hristos. Când a primit o scurtă permisie pentru a merge acasă, i-a spus mamei despre acest post de radio și a încurajat-o și pe ea să-l asculte. Nu după mult timp, au început să creadă în Hristos și au dorit să-și predea viața în mâna Lui.

Am început să vizitez casa lui Dinakar și am făcut studii biblice cu mama lui. După trei luni, fiul ei a fost eliberat din închisoare, fiind gata și el pentru botez.

Astăzi, întreaga sa familie este botezată, împreună cu aproape 40 de familii din vecinătate. În fiecare Sabat, 40-50 de oameni se adună pentru închinare. Ei se

roagă ca în curând să poată avea o clădire în care să se poată aduna.

O motocicletă ca aceasta costă aproximativ 700\$ și le permite lucrătorilor **Gospel Outreach** să ajungă la mulți oameni.

*Pseudonim.

Pentru a afla mai mult despre **Gospel Outreach** sau pentru a afla cum să ajuți astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să avanseze în fereastra geografică cuprinsă între meridianele 10/40 latitudine nordică, vizitează goaim.1.org sau telefonează la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

O lucrare completă

Te pregătești pentru venirea lui Isus? Cauți tu în toate acțiunile tale gloria lui Dumnezeu? Mă tem că mulți care pretind că au religia lui Hristos sunt nepăsători și vor fi găsiți nepotriviți când destinul lor va fi hotărât.

Acum, Isus pledează pentru noi în Sanctuar. Tu poți veni acum la El, și El îți va da putere. El te va curăța de păcate, dacă cu adevărat te pocăiești de ele și cu umilință și dorință sinceră cauți iertarea Sa. El îți cunoaște slăbiciunea și este gata să îți arate compasiune, chiar dacă ai fi păcătuit mult împotriva Lui. Este posibil ca unii dintre voi să aibă defecte care par să fie greu de corectat și de învins. Poți să te simți descurajat uneori, crezând că este imposibil să trăiești religia; dar nu renunța. Fii hotărât să obții victoria asupra propriei persoane. Poți trăi conform mărturisirii tale de credință. Poți trasa un exemplu prietenilor și cunoscuților, cărora li se va confirma că religia poate fi trăită și că tu ești un creștin în faptă și adevăr, pentru că ei vor vedea că religia corectează greșelile, te face blând și umil și te eliberează de infatuare, vanitate și mândrie.

Nu ai putere în tine însuși să-ți biruiești defectele. Chiar dacă iei decizii bune și faci promisiuni de a realiza multe în propria putere, prin ispite, vei fi curând abătut. Dar aceasta nu trebuie să te descurajeze. Există Cineva la care poți apela pentru putere și harul Său îți va fi suficient. Poți să-I spui slăbiciunea ta. Cel care a murit pentru tine va fi mereu gata să îți asculte rugăciunea sinceră de ajutor, de a învinge defectele și de a deveni un creștin sincer care dă slavă lui Dumnezeu.

Nu uita să te rogi. Rugăciunea în taină este prea mult neglijată. Mă tem că lucruri mărunte îți ocupă mintea și te determină să neglijezi această datorie importantă. Voi toți puteți găsi timp de rugăciune și atunci când vă rugați să aveți credință că Isus vă aude și că veți primi tăria de care aveți atâta nevoie. Puterea vă este pusă la dispoziție și poate fi obținută; dar numai dacă o doriți cu toată inima și o cereți. Trupul

trebuie să aibă hrană pentru a trăi. La fel și sufletului îi este adesea necesară primirea unei porții de hrană spirituală pentru a înflori și a purta roadele spiritului: blândețe, umilință, răbdare etc. Primind zilnic putere din cer, puteți spune cu bucurie că jugul lui Hristos nu este greu și sarcina Sa este ușoară.

Religia neîntinată dă sănătate, libertate și fericire sufletului, însă trăirea în păcat aduce sclavie acum, și la urmă, pieire. Nu există plăcere mai mare decât aceea de a-I sluji lui Dumnezeu și de a avea conștiința curată; nu există pace reală dacă nu vine de la Dumnezeu.

“Nu există plăcere mai mare decât aceea de a-I sluji lui Dumnezeu și de a avea conștiința curată.”

Dragi tineri, faceți o lucrare completă! Nu serviți lui Dumnezeu cu inima împărțită. Urmați blândul exemplu; studiați viața și caracterul Lui și luptați să-I fiți asemenea. Trăiți pentru gloria lui Dumnezeu și încercați să fiți ascultători de adevăr așa cum îl auziți de la părinții voștri și de la slujitorii lui Dumnezeu. Studiați mult Biblia și păstrați-vă conversațiile pure și sfinte. Rugați-vă singuri de cel puțin trei ori pe zi și nu doar atât, ci și în timpul lucrului țineți-vă inima îndreptată în sus spre Dumnezeu pentru a primi putere și har și pentru a face totul pentru gloria lui Dumnezeu. Făcând așa, puteți combate gândurile inutile, și astfel nu va mai fi loc pentru ispitele vrăjmașului.

Este natural pentru o tânără să fie veselă și vioaie și să uite pe Dumnezeu; de aceea este nevoie de dublă veghere. Veghează în orice moment, păstrând mintea îndreptată spre Dumnezeu în loc de a o ține ocupată cu vestimentația și în loc să permiți ca mândria să locuiască în inimă. Caută lepădarea de sine; fii sfântă; fă ca mintea și conversațiile tale să se îndrepte asupra subiectelor cerului.

Mereu ar trebui să fie o diferență totală între urmașii blândului și umilului Isus și cei din lume. Cei care-L urmează pe Hristos vor alege mai degrabă suferința și lepădarea de sine și vor avea astfel aprobarea Sa, suportând mai degrabă batjocura și neplăcerea din partea acestei lumi mândre. Ei însă vor avea gloria, nemurirea și viața eternă în cer. Aceia care aleg să fie ca lumea, care îi urmează obiceiurile și care caută aprobarea ei aici vor stârni neplăcerea lui Dumnezeu, vor pierde cerul și gloria nemuritoare și vor suferi moartea a doua.

Tineri prieteni, ce alegere veți face? Veți alege să trăiți o viață de lepădare de sine aici, să urmați religia lui Isus pe care o mărturișiți cu gura, să fiți deosebiți față de lume și să moșteniți nemurirea? Sau veți amâna pregătirea, veți trăi cu inima împărțită în ce privește cauza lui Dumnezeu, având doar numele de creștin și doar o formă de evlavie, și astfel să dezono-rați mărturisirea voastră, iar apoi, în ziua mâniei lui Dumnezeu, care este aproape, să fiți cântăriți în balanță și găsiți prea ușori și, ca urmare, să fiți dați afară și pierduți pentru veșnicie?

Pentru creștinul cu inima curată, există bucurie și consolare, despre care lumea nu pricepe nimic. Pentru ei, acesta este un mister. Speranța creștină este nemuritoare și glorioasă. Atinge profunzimea și este o ancoră pentru suflet: sigură și neclintită. Iar când va veni furtuna mâniei lui Dumnezeu peste cei răi, speranța sa nu va scădea, căci se va ascunde în refugiul lui tainic: în Dumnezeu. – *The Youth's Instructor*, 1 mai 1854

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Care sunt cele două lucruri pe care trebuie să le facem dacă vrem ca Isus să ne curețe de păcate? _____
2. Suntem noi suficient de puternici pentru a învinge singuri propriile defecte? _____
3. Cum putem obține puterea de care avem atâta nevoie? _____
4. Ce ne dă religia neîntinată? _____
5. Ce ne va aduce cea mai mare plăcere în viață? _____
6. Cum putem să nu mai lăsăm „loc pentru ispitele vrăjmașului”? _____
7. Există o diferență totală între tine și ceilalți oameni de la mall? Sunt prietenii tăi de pe Facebook urmași ai blândului și umilului Isus? _____
8. Ai amânat pregătirea pentru revenirea lui Isus? Vei alege acum să trăiești fiecare zi cu Isus? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: lopătarii

Există șase tipuri de lopătari, dar singurul care poate fi găsit în emisfera vestică este de departe cel mai colorat. Este vorba despre lopătarul roz american, o pasăre de apă cu picioare lungi și negre, cu gheare roz-închis, cu pene roz cu alb, coadă portocalie și cu cap pleșuv verzui-alb.

Toate aceste culori speciale care fac această pasăre înaltă de 75 cm să arate cu adevărat exotic ar putea să te facă să crezi că este un flamingo. Dar fiți atenți. Este ceva foarte special la lopătar, **nu din întâmplare**. Este ciocul unic care arată ca o lingură sau o lopată, de la care, desigur, i se trage și numele. Ciocul lung al lopătarului se îngustează la centru, apoi se turtește și se lățește aproape 5 cm la capăt.

Lopătarul roz american stă în bălți, cu apa aproape până la genunchi, își ține capul aplecat, căutând cu ciocul în apele măloase, întorcând capul într-o parte și-n alta. Între timp, agită nămolul cu picioarele, acolo unde mărul este gros și nimeni nu poate vedea ce se află dedesubt. Aici este tot un secret **neîntâmplător**.

Lopătarul nici nu încearcă să vadă, pentru că el caută cu ciocul înainte și înapoi în apă, făcând mici vârtejuri în mocirlă, agitănd micile creaturi ascunse acolo. Ei sunt programați să facă acest lucru cu ciocurile întredeschise. Pe măsură ce mărul și aluviunile trec prin ciocul lor, extremitățile nervilor simt vibrația micilor creaturi. Atunci când simt prada, lopătarii închid ciocul și înghit hrana.

Nu din întâmplare, orificiile nărilor lopătarului sunt plasate în partea de sus a ciocului. Astfel, el poate să respire cu ușurință în timp ce își folosește restul ciocului rotindu-l în arcuri ample în apa

măloasă și așteptând ca prada să-i ajungă în cioc.

La vremea împerecherii, femela se așază pe o creangă și ține în cioc un băț, pe care îl mișcă înspre potențialul partener, care își etalează culorile frumoase ale penelor. Când face acea mișcare, masculul

percepe semnalul respectiv ca fiind indiciul prin care femela l-a acceptat ca partener. El urcă atunci lângă ea pe creangă. **Nu din întâmplare**, ea pune bățul cu atenție în fața ei, arătând cu aceasta că este timpul pentru a începe construirea cuibului.

Masculul aduce mai multe bețe și nuielușe care sunt aranjate cu mare atenție, pregătind locul unde vor fi 2-3 ouă pe care ea le va depune în următoarea săptămână. Cuibul este pregătit să primească

mai multe păsări colorate ale căror pene se vor face roz cu dieta pe bază de creveți, adunați cu ciocurile lor în formă de lopată, datorite de Dumnezeu. Numai mintea unui Dumnezeu creativ putea elabora o astfel de unealtă ca echipament pentru o pasăre destul de mare, dar care produce un zgomot mic, ca un morăit făcut în apa măloasă și plină de vegetație.

Acele sunete cred că plac auzului lui Dumnezeu. Să sperăm că și sunetele produse de noi Îi plac, mai ales când Îl laudăm!

CONTRA CURENTULUI

Bărbații și femeile care au valoare morală...
au curajul de a lua atitudine pentru dreptate,
chiar împotriva curentului și a opiniei populare.

27 mai

Pregătirea pentru REVENIREA LUI ISUS

SECȚIUNEA I

În ultima lecție am studiat despre revenirea lui Isus și modul revenirii: literal, universal vizibil, cu zgomot, cu toți îngerii sfinți. Știind ce spune Biblia, suntem protejați de înșelăciune pentru că este imposibil ca Satana să contrafacă modul specific de revenire al lui Isus.

Lumea creștină este plină de idei conflictuale despre acest subiect. Una dintre teorii, acceptată pe scară largă, este că Hristos va veni în secret, iar creștinii vor fi „răpiți” din lume înainte de necazul cel mare. Această idee a fost popularizată în filme, muzică și cărți. Această idee greșită face apel la inima firească. De ce?

1. Dă creștinilor o siguranță falsă, din moment ce nu mai trebuie să facă pregătiri speciale pentru viitor, pentru că ei vor fi răpiți înainte de necazul cel mare.

2. Face ca studiul profețiilor să pară irelevant, pentru că ni se spune că oricum evenimentele prezise vor avea loc după ce credincioșii vor fi luați la cer.

“Fiindcă revenirea lui Hristos va fi atât de curând, întrebările cercetătoare ale Bibliei ar trebui să capteze atenția tuturor, fie ei tineri sau bătrâni.”

Text de memorat | 1 Petru 1:6,7

În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos.

3. Face ca cel pierdut să aibă sentimentul de falsă siguranță, gândind că nu are nevoie de pregătire acum, din moment ce se poate întoarce la Domnul când va vedea „răpirea”.

Astfel, doctrina aceasta diminuează seriozitatea avertizării Scripturii:

Evrei 4:7

Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!

2 Corinteni 6:2

Căci El zice: „Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.”

DIN CUPRINS:

A—21

Pregătirea pentru revenirea lui Isus

Continuă să predici!

Vegherea și rugăciunea

Cameleonii

Doctrina amintită contrazice chemările imperioase ale Bibliei la o lucrare importantă de pregătire pentru revenirea lui Hristos.

1 Ioan 3:3

Oricine are nădejdea aceasta în El se curățește, după cum El este curat.

Doctrina „răpirii” contrazice chiar și versetul care adesea este scos din context și este citat pentru a apăra această doctrină.

1 Tesaloniceni 5:2

Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.

Menirea acestui text este aceea de ne arăta importanța pregătirii de acum pentru revenirea lui Hristos, deoarece acest eveniment este la fel de neașteptat ca apariția unui hoț.

Apocalipsa 3:3

Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine.

Este clar că Satana face tot ce poate pentru a

promova idei care să-i împiedice pe oameni să fie gata pentru revenire. Totuși, este un pericol mai mare acela de a ști adevărul despre revenirea lui Isus, și totuși să nu îl pui în practică prin pregătire.

Adevărul despre revenire i-a schimbat pe primii adventiști, având impact asupra fiecărui domeniu al vieții lor: ocupația, dieta, folosirea banilor, îmbrăcăminte, prietenii. Are acest adevăr impact și asupra vieții tale?

Fiindcă revenirea lui Hristos va fi atât de curând, întrebările cercetătoare ale Bibliei ar trebui să capteze atenția tuturor, fie ei tineri sau bătrâni.

Maleahi 3:2

Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El?

Apocalipsa 6:17

Căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?

SECȚIUNEA II

sus ne-a avertizat în mod solemn: „Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!” (Apocalipsa 16:15)

Isus a ilustrat nevoia de a fi gata pentru A Doua Venire relatând parabola nunții fiului de împărat. Deși toți cetățenii erau invitați la nuntă, pe mulți nu îi interesa participarea, iar unii erau chiar ostili, omorându-i pe servii care aduceau invitația. În cele din urmă, aceia care au refuzat invitația au fost omorâți și cetatea lor a fost arsă.

În ciuda indiferenței și a opoziției, au fost destui care au răspuns la invitațiile repetate și grabnice, astfel că sala de nuntă era plină. Dar cei care au răspuns formau o mulțime pestriță, cu tot felul de oameni, pe care Hristos i-a descris ca fiind „buni și răi”. Oaspeții trebuiau să îmbrace o haină frumoasă și scumpă, pe care împăratul însuși o punea la dispoziție pentru fiecare.

În timpul banchetului, împăratul a descoperit un oaspete care nu purta ținuta cerută. Acest oaspete dorea să se bucure de festivitate fără a face vreun efort de a se pregăti pentru nuntă. Refuzând haina oferită de împărat, oaspetelui i s-a părut că haina lui obișnuită este destul de bună.

Matei 22:11,12

Împăratul a intrat să-și vadă oaspeții și a zărit acolo pe un om care nu era

îmbrăcat în haina de nuntă. „Prieten”, i-a zis el, „cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?” Omul acela a amuțit.

Oaspetele a fost reținut, legat și alungat din sala de nuntă în întunericul de afară.

În această parabolă, împăratul Îl reprezintă pe Dumnezeu. Cetățenii reprezintă umanitatea. Oaspeții sunt toți cei care au răspuns invitației Evangheliei. Inspecția împăratului este judecata de cercetare.

Isaia 61:10

M-a acoperit cu mantaua izbăvirii.

Așadar, judecata de cercetare examinează dacă cel ce se declară creștin a acceptat haina neprihănirii. Dacă nu, ori este îmbrăcat cu o haină mânjită, ori este gol (vezi Apocalipsa 16:15).

Isaia 64:6

Toate faptele noastre bune sunt ca o haină mânjită.

Ai probat vreodată haine în cabina de probă? Poate că ai dorit să găsești o cămașă nouă care să ți se potrivească. Înainte de a încerca noua cămașă, trebuie să scoți cămașa pe care o porți.

“Suntem ascultători sau neascultători de poruncile lui Dumnezeu? Am făcut din Hristos Salvatorul nostru personal? Am îmbrăcat haina neprihănirii lui Hristos? Acestea sunt întrebări care decid salvarea sufletului.”

– *The Review and Herald*, 29 noiembrie 1898

Ca să obținem haina neprihănirii lui Isus, trebuie să aruncăm hainele noastre murdare.

Zaharia 3:4,5

Iar Îngerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea Lui: „Dezbrăcați-l de hainele murdare de pe el!” Apoi a zis lui Iosua: „Iată că îndepărtez de la tine nelegiuirea și te îmbrac cu haine de sărbătoare!” Eu am zis: „Să i se pună pe cap o mitră curată!” Și i-au pus o mitră curată pe cap și l-au îmbrăcat în haine.

Pavel explică în una dintre epistole:

Efesenii 4:22-24

Cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare și să vă înnoiți în duhul minții voastre și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după

chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.

Iată cum ne putem îmbrăca în Hristos și cum să ne pregătim pentru A Doua Venire a Lui.

Romani 13:14

Îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și nu purtați grijă de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftele.

Apocalipsa 19:8

„... Și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat.” (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)

Aceasta face credința. Ne oferă acces la caracterul lui Hristos. Ni se dă putere să nu mai dorim păcatul și să îmbrăcăm caracterul amabil ce ne face să fim o companie plăcută tuturor.

SECȚIUNEA III

Dumnezeu dorește să ne dea haina frumoasă a neprihănirii lui Isus. El dorește să fim gata pentru judecată și să ne pregătim pentru ceruri. Cum haina de nuntă curată și albă nu se poate pune peste hainele sau trupul murdar, Biblia ne spune:

Isaia 1:16

Spălați-vă deci și curățați-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul!

Cum putem experimenta această curățare?

Apocalipsa 7:14

Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.

Efesenii 5:26

Ca [Isus] s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă prin Cuvânt.

A fi spălat în sângele lui Hristos înseamnă să fi iertat (vezi Apocalipsa 1:5). A fi curățat cu apă prin Cuvânt înseamnă să ascuți de Biblie chiar și atunci când nu simți că ai dori acest lucru (vezi 1 Petru 1:22).

Dar, pe măsură ce Dumnezeu ne curăță, noi realizăm cât de respingători suntem în realitate. Acesta

este adesea un adevărat șoc pentru tinerii creștini.

Mulți care își consacră în mod sincer viețile în slujba lui Dumnezeu sunt surprinși și dezamăgiți când se confruntă cu obstacole și se lovesc de încercări și încurcături ca niciodată mai înainte. Ei se roagă pentru un caracter creștin, pentru a fi pregătiți pentru lucrarea Domnului, și sunt aduși în împrejurări care par să stârnească toată răutatea caracterului lor. Sunt scoase la iveală cusururi a căror existență nici măcar nu o bănuiau. Ca Israelul din vechime, ei se întreabă: „Dacă ne conduce Dumnezeu, de ce vin asupra noastră toate aceste lucruri?”

Pentru că îi conduce Dumnezeu vin

aceste lucruri asupra lor. Încercările și obstacolele sunt metodele de disciplinare alese de Domnul și mijloacele hotărâte de El pentru succesul nostru. – *Divina vindecare*, pp. 470, 471.

Astfel scoate Dumnezeu la iveală și remediază defectele noastre de caracter zi de zi.

1 Petru 4:12,13

Praiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi; dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă înveseliți și la arătarea slavei Lui.

Încercarea de foc nu este pentru a testa cât de buni suntem. Căci nu avem deloc bunătate. Nici nu este pentru a vedea cât de multă dorință avem pentru a face ce este bine. Simțămintele nu contează. Experiențele ne testează credința.

Credința este testată și măsurată prin expunerea

la puterea ispitei. Când cu o parte din noi am dori să facem răul, credința noastră este testată. Iar când ispita este puternică, aceasta ne ajută să identificăm punctele slabe din caracterul nostru. Ni se arată unde trebuie să mai lucrăm ca să biruim. Cunoașterea acestui lucru înainte de a fi prea târziu este foarte importantă!

1 Petru 1:6,7

În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos.

În rezumat: când ne predăm viața sub conducerea lui Dumnezeu, El ne pregătește pentru revenirea lui Hristos prin Cuvântul Său, prin puterea Duhului Sfânt și prin experiențele vieții. Aceasta va duce la o dragoste crescândă pentru bine și o ură crescândă față de rău.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Să presupunem că ai un prieten care crede că cei credincioși vor fi răpiți și restul lumii va avea o a doua șansă de a accepta Evanghelia. Ce argumente ai folosi ca să îi arăți pericolele acestei doctrine? _____
2. Dacă noi credem cu adevărat în revenirea lui Isus, cum ne vom comporta? Luca 12:42-48; *Viața lui Isus*, pp. 633-636 _____

Secțiunea II

3. Este o mai mare primejdie aceea de a ști despre necesitatea pregătirii pentru cea de-A Doua Venire și a nu face nimic decât de a crede teorii false pe acest subiect. Cum este ilustrat acest lucru în cazul omului fără haina de nuntă din pilda nunții fiului de împărat? Matei 22:1-14; Evrei 2:1-3 _____
4. Ce reprezintă haina de nuntă în parabola din Matei 22? _____
5. Cum putem obține această haină scumpă? _____

Secțiunea III

6. Gândește-te la o „încercare de foc” experimentată de tine. Ce ai învățat din ea? _____

Capitole de credință

Continuă să predici!

Când lucrătorul Gospel Outreach Nanda* a intrat într-un sat hindus, a primit aprobarea de la bătrânii satului pentru organizarea a cincisprezece seri de evanghelizare. Bătrânii i-au arătat o zonă deschisă unde putea să țină întâlnirile. Oamenii au întins rogojini pe jos și așteptau să audă altceva decât conversațiile obișnuite.

Surprinzător, s-au adunat mai mult de 300 de oameni în fiecare seară. Apoi, în a treisprezecea ocazie, s-a întâmplat ceva. Subiectul era despre idoli și Nanda a împărtășit adevărul biblic din Psalmii 115:5-8: „Au gură, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd; au urechi, dar n-aud; au nas, dar nu miroso; au mâini, dar nu pipăie; picioare, dar nu merg; nu scot niciun sunet din gâtulejul lor. Ca ei sunt cei ce-i fac, toți cei ce se încred în ei.”

Pentru un timp, poporul a ascultat atent și Nanda a prins curaj. A continuat până când, deodată, asistența a început să dispară. Îi ofensase oare prin ce a spus? De ce plecau?

Seara următoare se gândise să continue cu vorbirea despre idoli; totuși, a schimbat subiectul. Era deja timpul să înceapă întâlnirea, când oamenii au început să vină în număr mare, ținând în mâini, la spate, cuțite, bare de fier și lanțuri grele. Acum Nanda era sigur că ar trebui să schimbe subiectul! Poate ar trebui să vorbească despre porunca a șasea: „Să nu ucizi!”

A început să vorbească, când un bărbat cu un cuțit mare ascuns la spate s-a ridicat și a întrebat. „De ce schimbi subiectul? Ne vorbeai despre idoli. Continuă să predici!” Speriat, gândind că ei încearcă să îl omoare, Nanda a continuat cu precauție să predice despre idoli.

Teama sa era vizibilă și pe chip, și în voce. Apoi un alt om s-a ridicat și a spus: „Nu te teme! Continuă să predici despre idoli.” Dar cuțitele, barele de fier și lanțurile străluceau, iar lui îi era greu să vorbească negativ despre toți acei idoli neînsuflețiți în care ei își puseseră încrederea de atâtea generații.

Pe când își încheia discursul despre inutilitatea idolilor, oamenii l-au înconjurat din toate părțile. Venise momentul linșării? Ce putea să mai facă? Începuse să tremure. Atunci oamenii au spus: „Doream să auzim ce ai de spus despre idoli. Ce ai spus este adevărat! Ne-am temut că oamenii din satele dimprejur vor veni să-ți facă rău, așa că am venit pregătiți să te protejăm!”

În ultima seară, Nanda a făcut apel ca cei care doresc botezul să anunțe acest lucru. Aproximativ 300 de oameni s-au unit pentru a urma clasa de botez și au fost botezați mai târziu! Dumnezeu lucrează în moduri uimitoare.

Continuă să predici!

*Pseudonim.

Pentru a afla mai mult despre **Gospel Outreach** sau pentru a afla cum să ajuți astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să avanseze în fereastra geografică cuprinsă între meridianele 10/40 latitudine nordică, vizitează goaim.1.org sau telefonează la 1-509-525-2951.

Dar Isus a spus că, înainte de venirea Sa, „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor” (Matei 24:14). Împărăția Sa nu va veni până când vestea cea bună a harului Său nu va fi dusă

peste tot pământul. Așadar, dacă ne predăm lui Dumnezeu și câștigăm suflete pentru El, grăbim venirea Împărăției Sale. Numai aceia care se consacră în slujba Sa, zicând: „Iată-mă, trimite-mă!”, ca să deschidă ochii orbilor, să-i întoarcă pe oameni

de la întuneric la lumină și de sub puterea Satanei la Dumnezeu, „ca să primească, prin credința în Mine, iertarea de păcate și moștenirea împreună cu cei sfinți” (Faptele 26:18), numai ei se vor ruga cu sinceritate „Vie Împărăția Ta!”

– *Cugetări de pe Muntele Fericiilor*, p. 108.

Conexiune istorică

Vegherea și rugăciunea

Luați seama, vegheați și rugați-vă” au fost cuvintele Salvatorului spuse în legătură cu timpul sfârșitului și cea de-a Doua Lui Venire, când cei credincioși vor fi duși acasă.

Întâi de toate, trebuie să veghezi. Veghează ca nu cumva să vorbești pripit, cu amărăciune sau nerăbdare. Veghează ca nu cumva mândria să găsească un loc în inimă. Veghează ca nu cumva pasiuni rele să te subjuge, în loc să le stăpânești tu pe ele. Veghează ca nu cumva nepăsarea și spiritul de indiferență să vină peste tine, să neglijezi datoria și să devii ușuratic și trivial, producând o influență spre moarte în loc de una spre viață.

În al doilea rând, trebuie să te rogi. Isus nu ar îngădui să vină ceva asupra ta dacă nu ți-ar fi necesar. El știe că nu poți învinge multele ispite ale vrăjmașului și că multe capcane sunt așezate înaintea ta. El nu te-a lăsat să înfrunți singur aceste lucruri, ci a pregătit o cale de scăpare. De aceea îți spune să te rogi.

Rugăciunea corectă este să aduci cereri lui Dumnezeu în credință pentru toate nevoile tale. Mergi în cămăruța ta sau într-un loc retras și cere-I Tatălui să te ajute, în numele lui Isus. Este putere în rugăciunea înălțată dintr-o inimă convinsă de propria slăbiciune, dar care tânjește fierbinte după puterea care vine de la Dumnezeu.

Rugăciunea stăruitoare și fierbinte va fi auzită și va primi răspuns. Mergi la Dumnezeu, care este puternic și care iubește rugăciunea copiilor Săi, chiar dacă te simți foarte slab și biruit de vrăjmaș din cauză că ai neglijat prima poruncă a Salvatorului, aceea de a veghea. Nu te da bătut în luptă! Fă eforturi mai stăruitoare decât înainte. Nu da înapoi! Aruncă-te la picioarele lui Isus, care a fost ispitit și care știe cum să-i ajute pe cei ispitiți. Mărturisește-ți greșelile, slăbiciunile și că ai nevoie de ajutor să birui, căci altfel vei pieri. Iar când ceri, să și crezi că Dumnezeu te ascultă. Prezintă cazul tău înaintea lui Dumnezeu, prin Isus, până când sufletul tău va putea să se sprijine cu încredere pe El pentru putere și vei simți că nu ești singur

în luptă. Dumnezeu te va ajuta. Îngerii te vor ocroti.

Dar înainte de a aștepta ajutorul, trebuie să-ți faci partea. Veghează și roagă-te! Fă rugăciuni fierbinți! Acesta să fie limbajul inimii tale: „Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta.” Pune timp deoparte, cel puțin de trei ori pe zi. Dimineața, la prânz și seara, Daniel se ruga lui Dumnezeu, în ciuda decretului regal și a gropii cu lei. Lui nu îi era rușine, nu îi era frică, ci cu ferestrele deschise se ruga de trei ori pe zi. A uitat Dumnezeu pe slujitorul Său fidel în groapa cu lei? Nu, nu l-a uitat. A fost acolo cu el toată noaptea. El a închis gura leilor flămânzi și ei nu au putut să-l rănească pe omul rugăciunii.

Dragi tineri, nu puteți trăi fără hrană; după un timp, ați simți dureri și ați muri. Aveți nevoie de hrană spirituală la fel de mult cum aveți nevoie de hrană fizică. De trei ori pe zi nu este prea des ca să cereți putere din cer, să vă adăpați și să vă hrăniți din seva vie a viței, Hristos. Citiți cuvintele Salvatorului din Matei 5:6: „Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!” – *The Youth's Instructor*, 1 octombrie 1855

Ne apropiem cu pași grăbiți de încheierea istoriei pământului. Sfârșitul este foarte aproape, mult mai aproape decât credem noi, și simt nevoia de a accentua necesitatea căutării lui Dumnezeu cu toată seriozitatea de către poporul Lui. Mulți dorm. Ce se poate spune pentru a-i trezi din amorțirea firii? Domnul dorește ca biserica Sa să fie curățată înainte ca judecățile Sale să cadă în mod mai vizibil peste lume.

„Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului și ca leșia înălbitorului. El va ședea, va topi și va curăța argintul; va curăța pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămuresc aurul și

“ Puneți deoparte timp special pentru rugăciune de cel puțin trei ori pe zi. ”

argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite.”

Hristos va înlătura toate ascunzișurile ambițioase. Niciun amestec de adevăr cu minciună nu poate să-L înșele. „El va fi ca focul topitorului”, care separă ce este prețios de ce este josnic și aurul de zgură.

Ca și leviții, poporul ales al Domnului este pus deoparte de El pentru o lucrare specială. Fiecare creștin adevărat este investit ca preot. El este onorat cu responsabilitatea sacră a reprezentării înaintea lumii a caracterului Tatălui ceresc. El ține cont de cuvintele: „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit...”

Am fost instruită să îndemn poporul cu toată stăruința asupra nevoii religiei în casele lor. Între

membrii familiei trebuie să fie amabilitate și grijă atentă. Dimineața și seara inimile să fie unite în închinare respectuoasă. La închinarea de seară, fiecare membru al familiei să își cerceteze inima. Fiecare nedreptate să fie îndreptată. Dacă în timpul zilei unul a greșit altuia, sau a vorbit aspru, cel care a greșit să ceară iertare de la cel rănit. Adesea, nemulțumirile sunt menținute în minte și neînțelegeri și suferințe sunt create în mod neneccesar. Dacă cuiva care este suspectat că a făcut răul i s-ar da ocazia să explice, el ar putea să aducă rezolvarea unor probleme cu ceilalți membri ai familiei.

„Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții”, ca să fiți vindecați de infirmitățile spirituale și ca dispozițiile păcătoase să fie schimbate. Lucrați cu silință pentru eternitate. Rugați-vă cu stăruință Domnului și țineți-vă tari în credință. „În ce mă privește, voi ieși din mijlocul lor și mă voi despărți de ei. Voi servi cu toată inima Domnului.”

– *The Review and Herald*, 8 noiembrie 1906

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Enumeră câteva lucruri la care trebuie să fim atenți sau de care să ne ferim în viața noastră. _____
2. De ce este important să ne luăm timp pentru rugăciune? _____
3. Care este modul potrivit în care să ne rugăm? _____
4. Descrie tipul de rugăciune care are putere. _____
5. Care sunt principiile rugăciunii pe care le putem învăța din istoria lui Daniel și cum le putem aplica la viața noastră? _____
6. Dă câteva exemple practice ale religiei trăite acasă. _____

Alege unul sau două exemple și notează cum poți să îmbunătățești acel domeniu în casa ta.

Bazele creației

Nu din întâmplare: cameleonii

Au fost studiate aproape 160 de specii diferite de cameleoni în lume. Fiecare este unic, dar toți cameleonii au în comun câteva caracteristici **neîntâmplătoare**. Să începem cu ochii lor postați în mici suporturi care amintesc de turela unui tun – fiecare ochi fiind capabil de o funcție independentă față de celălalt, în timp ce se poate roti în orice direcție dorește cameleonul!

De exemplu, un ochi poate privi cu atenție înapoi și la stânga, în timp ce celălalt, în același timp, observă tot ce este în față și la dreapta. **Nu din întâmplare** ei pot acoperi o zonă de 360 de grade, de

jur-împrejur – semnalând pericolul sau vreo insectă care zboară în apropiere. Cameleonii prind insectele atunci când sunt așezați pe plante sau pe crengi de copac. Când este nevoie, au capacitatea **neîntâmplătoare** de a reveni instantaneu la vederea concentrată asupra unui singur obiectiv cu ambii ochi – o vedere stereoscopică ce le conferă o percepție superioară. Acum intră în funcțiune un alt aparat realizat de Creator, care este limba și care apare pentru a vâna.

A privi limba cameleonului în acțiune nu este o sarcină ușoară. Dacă ai fi îndejuns de aproape să îi vezi limba cum apare încet din gură, ai putea vedea că designul divin **neîntâmplător** include un mucus lipicios în vârful limbii. Dar în momentul următor – când capătul bulbos trece de limita buzelor – limba este proiectată cu o viteză atât de mare, că ochiul uman nu o poate urmări. (Limba atinge prada în aproape șapte sutimi de secundă și omul o poate

vedea numai dacă vede filmarea cu încetinitorul.) Cu siguranță, totul s-a sfârșit pentru orice insectă care a fost înghățată, adusă la gură, mestecată de mandibula cameleonului și înghițită. Apropo, limba este cel puțin o dată și jumătate cât lungimea corpului animalului – iar lungimea aceasta **nu este întâmplătoare!** (Faceți socoteala: limba unui cameleon lung de 30 cm este lungă de 45 cm!)

Majoritatea cameleonilor sunt cunoscuți pentru fascinanta lor culoare schimbătoare. Aceasta îi ajută la camuflare și joacă un rol și în comunicarea cu alți cameleoni. Cum fac acest lucru? Creatorul lor, **nu din întâmplare**, le-a dat învelișuri formate din celule numite cromatofore. Acestea conțin un strat superior, format din celule ale pielii care au pigmenți roșii și galbeni, și două straturi inferioare. Primul strat inferior are celule cu pigmenți albaștri și albi, iar următorul strat inferior conține pigmenți cu tonuri închise. Uneori pigmentul unei celule este localizat în centrul celulei; alteori pigmentul este împrăștiat în toată celula. Acesta controlează cât de deschise apar culorile. În mod normal un cameleon scaldat de soare este verde, datorită culorii albastre din stratul al doilea amestecat cu galbenul celulelor din primul strat de celule. Această schimbare de umbre și culori care se potrivesc cu ambientul este un mecanism **neîntâmplător** al planului atotștiutor al Designerului.

Fie că vorbim de un cameleon mic de 4 cm sau de unul mare de 60 cm lungime, aceste creaturi au o varietate uimitoare de abilitați care atestă inteligența și înțelepciunea Creatorului.

El este și Creatorul nostru și merită din plin închinarea noastră. El este Dumnezeu și Salvatorul nostru iubit – pe care se cuvine să-L cunoaștem zilnic, din ce în ce mai mult!

CONTRA CURENTULUI

3 iunie

Bărbații și femeile care au valoare morală...
au curajul de a lua atitudine pentru dreptate,
chiar împotriva curentului și a opiniei populare.

Locul Bibliei în VIAȚA MEA

Text de memorat | Proverbele 30:5

Orice cuvânt al lui Dumnezeu este încercat. El este
un scut pentru cei ce se încred în El.

SECȚIUNEA I

Deși Biblia este unica și adevărata carte sfântă scrisă de oamenii sfinți ai lui Dumnezeu (vezi 2 Petru 1:21), Satana a avut și el scriitori „sfinți” care au scris cărți „sfinte” false, care sunt folosite azi de multe religii ale lumii.

Musulmanii sunt devotați Coranului. Budiștii au Tipitaka. Hindușii au colecții de scrieri antice, incluzând Upanișadele. Taoiștii cred în inspirația Tao Te Ching, un document de numai 5 000 de cuvinte. Unii evrei, și nu numai, venerază colecția de lucrări numită Kabbala. Mormonii au un număr de cărți pe care ei le consideră sacre. Cea mai cunoscută, desigur, este Cartea lui Mormon. De ce este Biblia deosebită de celelalte cărți considerate sfinte? Cele mai multe dintre aceste cărți conțin învățături morale și sfaturi cum ar fi respectul pentru cei în vârstă și abținerea de la furt, adulter, crimă și lăcomie.

Unii credincioși cred că asemenea cărți sunt

sfinte deoarece sunt asociate cu manifestări supranaturale și minuni. Dar Biblia ne atenționează că Satana poate face semne și minuni pentru a înșela pe cel neștiutor și uneori pare chiar că poate prezice viitorul (vezi Apocalipsa 16:14; Deuteronomul 13:1-5).

Biblia oferă un test care poate fi aplicat la toate scrierile sacre și la toate declarațiile așa-numiților oameni „sfinți”.

Iată cum descrie Isaia acest test:

Isaia 41:22,23

**Să le arate și să ne spună ce are să se
întâmpile; care sunt prorociile pe care
le-ați făcut vreodată? Spuneți, ca să luăm**

“Mărturia exemplului celor evlavioși
înalță în fața altora puterea
Cuvântului de a transforma
caracterul.”

—The Review and Herald, 5 octombrie 1911

DIN CUPRINS:

A—22

Locul Bibliei în viața mea

Vindecarea unei mame

Cercetați Scripturile!

Nu din întâmplare: delfinii

seama la ele și să le vedem împlinirea, sau vestiți-ne viitorul. Spuneți-ne ce se va întâmpla mai târziu, ca să știm că sunteți dumnezei, faceți măcar ceva bun sau rău, ca să vedem și să privim cu toții.

Dumnezeu îi provoacă pe cei care pretend că sunt purtători de cuvânt ai dumnezeilor lor și că dau informații precise despre trecut și viitor.

Biblia ne oferă informații verificabile precise despre istoria antică. Arheologi atenți au găsit dovezi în favoarea istoriei biblice, care îi surprind pe critici. Nu există altă carte „sfântă” care să egaleze Biblia în ce privește informațiile credibile despre trecut.

Mai mult decât atât, Biblia are multe predicții concrete. Multe dintre ele s-au împlinit deja și pot fi ușor verificate. Dar, repetăm, nicio altă carte „sfântă” nu are atâtea informații profetice exacte ca Biblia.

Biblia oferă mai mult decât informații corecte.

Psalmi 119:9,11

Cum își va ține tânărul curată căra-rea? Îndreptându-se după Cuvântul Tău... Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!

Ce deosebește cu adevărat Biblia este puterea sa transformatoare, care poate să ne țină departe de păcat. Roada ascultării și a loialității față de Legea

lui Dumnezeu este dovada că Biblia este inspirată. Numai o scriere inspirată de Dumnezeu poate face acest lucru, pentru că puterea lui Dumnezeu însoțește Cuvântul Său. Ceea ce spune El se face (vezi Psalmii 33:9; Isaia 55:11).

Înțelegem noi că ceea ce alegem să citim este foarte important?

Mereu am avut o înclinație naturală către lectură; dar de când am aflat despre premiul aprobării lui Dumnezeu și am gustat din dulceața dragostei Sale, am avut de schimbat ceva: am lăsat deoparte literatura iluzorie și m-am întors către Cuvântul lui Dumnezeu. Dar uneori am fost învinsă de lectura mea deșartă. Și vai, cât de curând sufletul meu a ajuns pustiu și dragostea mea pentru Cuvântul Său a scăzut. Era greu să-mi îndrept gândul la Dumnezeu sau să mă apropiu de El cum ar fi trebuit. Și nu am mai putut găsi mângâiere și pace din nou până nu am mărturisit păcatul meu lui Dumnezeu. Mulți tineri pe care îi cunosc au avut aceeași experiență. Nu numai că am avut o experiență în acest domeniu, dar Dumnezeu mi-a și arătat într-o viziune efectul nimicitor al lecturii nefolositoare. – *The Youth's Instructor*, 1 iunie 1856

SECȚIUNEA II

Ar fi greu de trecut cu vederea natura minunată a Cuvântului lui Dumnezeu. În primul rând este pur. Nu există nici măcar o propoziție în Biblie care să te dezonoreze sau demoralizeze. Nu trebuie să te îngrijorezi sau să fii stânjenit dacă cineva te vede citind din ea.

Proverbele 30:5

Orice cuvânt al lui Dumnezeu este încercat.

În această privință, Biblia contrastează vădit cu romanele, filmele și programele de televiziune. Aceste lucruri nu sunt surse de adevăr sau puritate, ci mai degrabă de degradare și confuzie în ce privește înțelegerea binelui și a răului.

Dacă i-am putea vedea pe îngerii sfinți privind peste umerii noștri la ce citim sau la ce privim, am fi rușinați?

Acum un alt lucru: Cuvântul lui Dumnezeu este viu și creativ. Am studiat acest lucru în lecțiile anterioare. Cuvântul lui Dumnezeu împlinește lucrul pentru care a fost destinat.

1 Petru 1:23

Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.

Un alt lucru minunat despre Cuvânt este că dă tărie tinerilor. Tinerii plini de atașament

“ Roada ascultării și a loialității față de Legea lui Dumnezeu este dovada că Biblia este inspirată. ”

pentru Biblie au jucat un rol esențial în schimbarea întregii societăți, salvând vieți și înfruntând adversitatea.

1 Ioan 2:14

V-am scris, părinților, fiindcă ați cunoscut pe Cel ce este de la început. V-am scris, tinerilor, fiindcă sunteți tari și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați biruit pe cel rău.

De asemenea, Cuvântul lui Dumnezeu îi eliberează pe oameni de adicții și ispite. Ce putere minunată!

Psalmii 119:9,11

Cum își va ține tânărul curată cărarea?

Îndreptându-se după Cuvântul Tău...

Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!

Dacă ești vreodată năpădit de îndoieli sau ispitit cu descurajare, Cuvântul lui Dumnezeu poate să-ți dea și siguranță, și încurajare.

Biblia nu este o carte care prezintă fapte banale sau care satisface curiozitatea gratuită. Lumea este plină de adevăruri nefolositoare. Biblia nu conține nimic de acest fel. Ea nu te va informa despre culoarea „sângelui” furnicii (hemolimfa), ci îți va oferi adevăruri care să-ți satisfacă foamea sufletului.

Ieremia 15:16

Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele.

Iar apoi, Cuvântul lui Dumnezeu este rodnic. El crește și acționează împotriva oricărei opoziții. Aceia care încearcă să i se împotrivească nu vor putea niciodată să facă ceva împotriva lui.

Isaia 55:11

Tot așa și Cuvântul Meu care iese din gura Mea nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele.

2 Corinteni 13:8

Căci n-avem nicio putere împotriva adevărului, ci pentru adevăr.

Faptele 6:7

Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult.

Faptele 12:24

Însă Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, și numărul ucenicilor se mărea.

Faptele 19:20

Cu atâta putere se răspândea și se întărea Cuvântul Domnului.

Vei lăsa Cuvântul să crească și să sporească în viața ta?

SECȚIUNEA III

Cum curăță Dumnezeu viețile noastre? Acest proces începe prin meditare (gândirea) la viața, dragostea și mila lui Isus. Viața, dragostea și mila Sa sunt descoperite în Biblie.

Romani 2:4

Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?

Când vedem bunătatea lui Dumnezeu, El ne conduce la părerea de rău pentru păcatele noastre și ne dă dorința după sfințenie.

1 Ioan 1:9

Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.

Pocăința și sfințenia sunt începutul unui frumos proces. Încetul cu încetul, Dumnezeu ne descoperă cu răbdare, din ce în ce mai mult, nevoia de schimbare a vieții. Pe măsură ce răspundem în ascultare de instrucțiunile Cuvântului Său, El face ca înțelegerea noastră să crească. Biblia numește acest lucru „umblare în lumină”.

1 Ioan 1:7

Dar dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.

Desigur, Satana va căuta să aducă confuzie și să ne descurajeze. El vrea ca noi să credem că Îl urmăm pe Dumnezeu când de fapt noi urmăm ideile și înclinațiile proprii.

Proverbele 16:25

Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte.

Dacă vom persevera în supunerea față de Dumnezeu, dacă vom continua să studiem cu rugăciune Cuvântul Său, noi nu vom fi înșelați de minciunile lui Satana.

Psalmii 119:105

Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.

Proverbele 6:23

Căci sfatul este o candelă, învățătura este o lumină, iar îndemnul și mustrarea sunt calea vieții.

Biblia este pentru noi. Este lumina care ne arată pe unde să mergem. Iar când ne dă instrucțiuni care ne mustră și ne arată greșelile, aceea este cărarea luminată pe care ar trebui să o urmăm. Spre deosebire de alte cărți, Biblia ne curăță viața.

Lăudat fie Domnul pentru un asemenea dar! În viața ta, are Biblia locul de cinste pe care ar trebui să i-l dai?

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. În ultimul paragraf al Secțiunii I, Ellen White spune despre pasiunea sa de a citi. Dar tu? Cu ce lecturi sau vizionări îți petreci cel mai mult timp? La ce te gândești sau despre ce vorbești cel mai mult? _____

Unele dintre aceste lucruri ar putea fi cu totul nefolositoare. Ce ar trebui să faci cu acestea? Sunt alte lucruri care nu sunt rele, dar pot consuma timpul pe care ar trebui să îl petreci cu studiul Cuvântului lui Dumnezeu. Ce ar trebui să faci cu acestea? _____

2. De ce vrea Satana să nu studiem Biblia și să nu ne rugăm, ci să ne țină ocupați, chiar și cu lucruri bune? _____

Secțiunea II

3. Este un lucru minunat că Biblia dă tărie tinerilor care iubesc Cuvântul lui Dumnezeu. Dă ca exemplu doi tineri de acest gen din Biblie și descrie pe scurt ce au făcut ei pentru Dumnezeu. _____

Secțiunea III

4. Citește 1 Ioan 1:7,9. Explică în cuvintele proprii cum curăță Dumnezeu viețile noastre. _____

5. Compară Psalmii 119:105 cu Proverbele 6:23. Ce parte din Biblie ne este dată în mod special pentru alegerile zilnice în viață? _____

6. Gândește-te la o situație grea cu care te confrunți. Cum poate Legea lui Dumnezeu să fie o lumină pentru picioarele tale, ca să te ajute să știi ce trebuie să faci? _____

Capitole de credință

Vindecarea unei mame

Udai* a fost crescut ca hindus în India. El a devenit creștin și apoi lucrător laic sponsorizat de **Gospel Outreach**. El ne povestește despre dorința sa de a-i ajuta pe prietenii lui să-L accepte pe Isus și despre răspunsurile miraculoase la rugăciunile pentru ei.

Într-o zi mă gândeam la ce viață fericită și plină de pace am de când L-am cunoscut pe Isus. Am realizat că mulți dintre prietenii mei care nu Îl cunosc pe Isus Hristos au multă tulburare și probleme. M-am gândit la prietenului meu Prasad*, care împreună cu soția sa Rohana* și cele două fete ale lor încă urmau hinduismul. Aveau multe probleme în viață și le lipsea pacea pe care eu o aveam în Isus.

Într-o zi m-am dus să-l vizitez pe Prasad ca să-i fac cunoștință cu Isus. I-am spus:

– Prasad, dacă Îl accepți pe Isus ca prieten al tău, vei avea o viață mai bună.

Dar Prasad a răspuns:

– Nu pot părăsi zeii și zeițele hinduse și să accept alt dumnezeu. Le-am fost devotat toată viața mea.

Nu i-am mai spus nimic altceva atunci, dar am continuat să mă rog pentru el și familia lui. Mă gândeam la posibilitatea de a-i învăța pe copiii lui despre Dumnezeu. Apoi ambele lor fiice au fost acceptate de o școală-internat creștină, unde au învățat despre adevăratul Dumnezeu.

Într-o zi, când Prasad și soția sa se certau, Rohana a fost rănită grav. Prasad s-a simțit îngrozitor că și-a făcut soția să sufere. A dus-o la câțiva doctori, dar nimeni nu o putea ajuta. Dumnezeii hinduși nu au ajutat-o nici ei. Rohana a încercat mai multe medicamente, dar nimic nu i-a fost de folos.

Între timp, fetele și-au amintit că îi vorbisem tatălui lor despre adevăratul Dumnezeu. Starea mamei lor le-a făcut să simtă nevoia disperată după ajutorul Domnului. Au mers la tatăl lor și i-au spus: „Te rugăm, cheamă-l pe Udai ca să se roage la Dumnezeu lui, adevăratul Dumnezeu! Noi suntem sigure că mama va primi ajutor. Dumnezeu ne iubește și ne aude rugăciunile. El ne va ajuta.”

Sentimente teribile de neajutorare și lipsă de speranță îl străbăteau pe Prasad. Nu voia să admită că soția sa avea nevoie de ajutorul lui Dumnezeu.

Depindea de mult timp de dumnezeii hinduși, dar acum, la nevoie, ei nu l-au ajutat.

În cele din urmă, din disperare, a venit acasă la mine într-o dimineață, foarte devreme.

– Udai, prietene, poți veni, te rog, acasă la mine să te rogi la Dumnezeuul tău pentru soția mea? Fiicele mele mi-au spus că El este adevăratul Dumnezeu. Starea soției mele este gravă și nici medicamentele, nici doctorii nu au fost în stare s-o ajute. Nici chiar zeii și zeițele mele hinduse nu au putut ajuta. Am crezut în ei toată viața mea. Acum ei nu pot face nimic!

Vă imaginați marea bucurie pe care am simțit-o când am auzit aceste cuvinte ale prietenului meu Prasad. În sfârșit, rugăciunile mele și rugăciunile fetelor lui au primit răspuns! Ne-am grăbit la drum spre casa lui și, într-adevăr, soția lui era foarte bolnavă.

Am spus atunci:

– Rohana, ești foarte bolnavă, dar Dumnezeuul cerurilor este foarte puternic și te va vindeca dacă tu crezi în El.

Rohana a spus:

– Am onorat dumnezeii hinduși toată viața. De-abia am început să învăț despre adevăratul Dumnezeu, dar deja cred în El. Te rog, roagă-te pentru mine!

Am îngenucheat cu toții în jurul Rohanei și mi-am pus mâinile pe capul ei. M-am rugat: „Doamne din cer, Rohana a început să afle despre Tine. Te rog, dacă este voia Ta, vindec-o de boala ei.”

În scurt timp, Rohana a început să se simtă mai bine și a fost capabilă să se ridice în picioare. Apoi, a fost vindecată complet. Când Prasad și Rohana au văzut recuperarea ei minunată, L-au acceptat pe Isus Hristos ca Salvator al lor și apoi au fost botezați.

Mulțumim, Doamne, pentru această minune!

*Pseudonim.

Pentru a afla mai mult despre **Gospel Outreach** sau pentru a afla cum să ajuti astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să avanseze în fereastra geografică cuprinsă între meridianele 10/40 latitudine nordică, vizitează goaim.1.org sau telefonează la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Cercetați Scripturile!

Dragi tineri, mă tem că există o lipsă din partea voastră în cercetarea Scripturilor. Nimic nu ar trebui să vă distragă de la ascultarea de această poruncă. Timpul dăruit vouă ca să vă pregătiți pentru cer este prețios și calea prin care veți afla datoria voastră față de Dumnezeu și să învățați cărarea îngustă către cer este să cercetați Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Prin acest Cuvânt veți afla că nu este un lucru neînsemnat a fi creștin.

Un urmaș al lui Isus va fi văzut adesea studiind Cuvântul. Mergi la el pentru sfat, direcție, cunoștință, și el îți va fi suficient pentru toate acestea. Te va îndruma desăvârșit în toate lucrările bune.

Există un rău printre tineri care mi-a cauzat ore de neliniște: citirea poveștilor și a revistelor. Dragi tineri, cât timp faceți aceasta, religia lui Isus nu poate locui în inimă. Ce folos aveți din citirea poveștilor și a revistelor? Vă fac mai lucizi? Vă pregătesc ele pentru rugăciunea în taină? Împodobesc ele caracterul creștin? Arată lumii că iubiți religia și Biblia și că vă preocupați de a-l aduce la Dumnezeu și Cerul? Arată că umblați cu Dumnezeu și că aveți comuniune cu El? Răspundeți la aceste întrebări în fața lui Dumnezeu.

Mereu când există sete după lectura nefolositoare și ușoară, Cuvântul lui Dumnezeu zace neglijat și nu se arată sete pentru Cuvântul sfânt și curat. Cu cât

la Dumnezeu se află sub o stimulare nesănătoasă, iar rugăciunea este rară. Știu că este păcat să citesc cărți și reviste banale. Ele otrăvesc mintea, care ar trebui să fie înnobilită pentru a sluji Legii lui Dumnezeu. Dar timpul este irosit. Timpul nu vă aparține, ci vă este împrumutat de Dumnezeu, care vă consideră responsabili pentru el. În ziua judecății va trebui să dați socoteală de ce ați făcut cu timpul oferit.

Voi influențați și pe alții. Nu numai că îi cauzați un neajuns sufletului vostru, dar îi încurajați și pe alții să vă urmeze exemplul și, în final, acesta îi va duce la moarte. Isus este dat la o parte din gândurile voastre și vanitatea și nechibzuința Îi iau locul. Mintea este amăgită și chiar coruptă. Unii, chiar dintre părinți, au gândit că nu este vătămătoare o astfel de lectură. Dar este îndeajuns de nocivă ca să-L întristeze pe Duhul Sfânt și să distrugă sufletul.

Ar trebui să mărturisiți religia lui Isus și Solia Îngerului al Treilea cu mai multă considerație. Nu trebuie să credeți adevărul doar pentru că părinții voștri fac aceasta, ci pentru că Biblia spune așa. Cercetați Scripturile, ca să știți voi înșivă că aveți o speranță sigură. Dragi tineri, voi trebuie să aveți experiență în lucrurile duhovnicești. Familiarizați-vă cu Cuvântul lui Dumnezeu, ca, dacă va fi nevoie, să puteți expune și altora motivele credinței voastre.

Am avut o experiență la acest capitol. Mereu am avut o înclinație naturală către lectură; dar de când am aflat despre premiul aprobării lui Dumnezeu și am gustat din dulceața dragostei Sale, am avut de schimbat ceva: am lăsat deoparte literatura iluzorie și m-am întors către Cuvântul lui Dumnezeu. Dar uneori am fost învinsă de lectura mea deșartă. Și vai,

**“ Cercetați Scripturile,
pentru că socotiți că în ele aveți
viața veșnică, dar tocmai ele
mărturisesc despre Mine. ”**
Ioan 5:39

citești mai mult aceste cărți, cu atât mai mare este setea de a citi, și religia lui Isus este declassată. Poți să ai încă numele de creștin și formele religiei, dar acestea nu sunt decât un blestem, pentru că partea esențială lipsește. Mintea care ar trebui să insiste cu gândul

cât de curând sufletul meu a ajuns pustiu și dragostea mea pentru Cuvântul Său a scăzut. Era greu să-mi îndrept gândul la Dumnezeu sau să mă apropiu de El cum ar fi trebuit. Și nu am mai putut găsi mângâiere și pace din nou până nu am mărturisit păcatul meu lui Dumnezeu. Mulți tineri pe care îi cunosc au avut aceeași experiență. Nu numai că am avut o experiență în acest domeniu, dar Dumnezeu mi-a și arătat într-o viziune efectul nimicitor al lecturii nefolositoare. Nu îndrăznesc să mai păstrez tăcerea, ca nu cumva sângele sufletelor să fie găsit pe hainele mele.

Tineri dragi, aș vrea să vă treziți cu privire la acest rău. Fiți treji acum și luați Cuvântul lui Dumnezeu ca sfătuitor. Este posibil să vă fie greu să iubiți studiul Cuvântului dintr-odată, căci nu ați avut practica studierii lui până în prezent, dar Dumnezeu vă va ajuta. Rugați-vă pentru iertare pentru că ați neglijat Cuvântul sfânt atâta vreme și apoi cereți Domnului să vă dea dragoste și interes pentru Cuvântul Său și să vă însuflească. Când îmi pierd dragostea pentru Biblie sunt în alertă. Știu că nu-L iubesc pe Isus dacă nu îmi place să cercetez Scripturile care mărturisesc despre El. – *The Youth's Instructor*, 1 iunie 1856

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Care sunt cele două lucruri pe care le găsești atunci când cercetezi Cuvântul lui Dumnezeu? _____

Cât de frecvent ar trebui studiat Cuvântul lui Dumnezeu? _____

2. Ce rău printre tineri i-a cauzat lui Ellen White ore de neliniște? _____

Care sunt cele șase întrebări puse de Ellen White tinerilor legat de acel tip de lectură?

Gândește-te la lucrurile cu care îți petreci timpul (jocuri video, internet, TV, filme, muzică, sporturi, shopping, prieteni) și răspunde cu seriozitate la cele șase întrebări. Cum ai evalua aceste activități?

Ce ar trebui să facem dacă vedem că ceva distruge dragostea noastră pentru Biblie? _____

3. Aveți influență asupra prietenilor. Cum i-ați putea influența în sens pozitiv? _____

4. Ar trebui să crezi un adevăr doar pentru că părinții îl cred? De ce nu? _____

5. Ce ar trebui făcut dacă la început pare greu studiul Bibliei? _____

6. Ce denotă dragostea noastră pentru Cuvânt sau lipsa ei despre dragostea noastră pentru Isus? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: delfinii

Una dintre nevoile reale ale fiecărei creaturi este aceea de a supraviețui; iar pentru aceasta, este nevoie să respire. Pentru noi, oamenii, respirația este automată. Dar nu și pentru delfini. Respirația lor este voluntară – adică ei o controlează. Atunci cum de rămân în viață în timpul somnului?

Răspunsul Creatorului este inteligent. Numai jumătate din creier doarme la un moment dat. Cealaltă jumătate este trează, capabilă de a lua decizia când să respire. **Nu din întâmplare**, desigur pentru acest mamifer este să respire la fiecare două minute prin orificiul său respirator.

Pielea netedă a delfinului este un ajutor important pentru înotul în viteză, pentru a prinde prada sau a scăpa de prădători. Dar pielea se înăsprește cu ușurință. **Nu din întâmplare**, soluția Creatorului este simplă. Suprafața pielii delfinilor cu bot gros se jupoaie la fiecare două ore. Este de nouă ori mai rapidă decât descumarea pielii umane!

Delfinii înțeleg că vor obține o viteză mai mare printr-o serie de salturi, uneori chiar înalte, așa că dacă au nevoie să înoate rapid, stau cât mai puțin timp sub apă. Acest comportament este numit „alergare”.

Alteori, delfinii execută plonjări adânci. Delfinul cu botul gros se scufundă și la 500 m!

Sistemul lor de ecolocație este cu adevărat complicat, proiectat **nu din întâmplare** de Făcătorul lor. Când delfinul are nevoie să localizeze prada sau să controleze ce se află pe traseul său, folosește o serie de sunete ascuțite (impulsuri de sunete din banda largă de ultrasunete), care sunt produse în pasajele nazale ale delfinului, iar apoi sunt concentrate către un organ mai mare numit „pepene” din fruntea lui. Fasciculul de sunete lovește obiectivul și o parte din semnalele acustice se întorc la receptorul delfinului – maxilarul inferior. Acest receptor transmite semnalele la urechea internă, care le convertește în

impulsuri nervoase trimise apoi la creier.

Folosind această informație, delfinul poate determina distanța, mărimea, forma și direcția de mișcare a oricărei prăzi sau prădător.

Acele clicuri sonore nu sunt accidentale și vin în întâmpinarea nevoilor acestor creaturi masive, a căror viață se desfășoară în cea mai mare parte într-un mediu acvatic întunecos și tulbure, unde

vizibilitatea este mică. Dar transmiterea sunetului nu este împiedicată, deoarece sunetul se mișcă de patru ori mai repede în apă decât în aer.

Celelalte sunete ale delfinului, șuierăturile, sunt în banda FM și desemnează modul lor individual de a fluiera, folosit pentru comunicarea între ei.

Creatorul le-a dat acestor creaturi cu sânge cald o inteligență deosebită. De exemplu, unii delfini de pe coasta Australiei folosesc bucăți de burete pentru a-și proteja boturile de julturi atunci când caută hrană pe fundul mării. Această capacitate nu este un instinct moștenit, ci este învățat de la mama delfin.

Nu din întâmplare, aceste puternice creaturi au grijă una de alta la necaz. De fapt, când un delfin este rănit sau pe moarte, delfinii mai puternici îi vin în ajutor, ridicând împreună delfinul suferind la suprafața apei, ajutându-l astfel să respire.

Nu știm exact ce simțăminte au delfinii, dar știm ce simțăminte are Creatorul pentru ei: dragoste. El are dragoste pentru creaturile Sale, în special pentru oameni, pentru că El a venit să ne salveze. Lăudat fie El!

CONTRA CURENTULUI

10 iunie

Bărbații și femeile care au valoare morală...
au curajul de a lua atitudine pentru dreptate,
chiar împotriva curentului și a opiniei populare.

Alegerea unei CARIERE

Text de memorat | Psalmii 100:3

Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut,
ai Lui suntem: noi suntem poporul Lui și turma
pășunii Lui.

SECȚIUNEA I

Biblia a înregistrat frumoasa rugăciune a unui om pe care Dumnezeu l-a chemat la lucrarea de profet pe când era încă un copil. „Știu, Doamne”, spune Ieremia, „că soarta omului nu este în puterea lui; nici nu stă în puterea omului când umblă să-și îndrepte pașii spre țintă” (Ieremia 10:23).

Poate este surprinzător, dar cei mai mulți oameni nu practică meseriile studiate în școli.

Mulți tineri sunt încurcați în alegerea unei cariere. Să aleagă munca cea mai distractivă? Sau cea care este mai bănoasă? Să aleagă munca mai ușoară? Ori să preia afacerea părinților?

În timpurile biblice, tânărului Iosif i s-a dat un vis despre viitor; Dumnezeu i-a vorbit copilului Samuel; David a fost ales să fie uns ca împărat pe când era încă un tânăr. Dar astăzi, cum îi ghidează Dumnezeu pe tineri?

Primul principiu în alegerea unei meserii se găsește în Geneza 1:1.

Geneza 1:1

La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.

Te-ai putea întreba: „Dar ce principiu despre alegerea viitoarei meserii se găsește în acest verset?” Să privim la un exemplu. Cine a inventat ciocanul a făcut-o cu un scop. El ar putea fi folosit ca o simplă greutate pe un teanc de hârtii, ca armă sau articol de alpinism. Dar el a fost făcut pentru a bate

“ Oricare ar fi ocupația noastră,
trebuie să fim misionari, având ca
scop suprem câștigarea de suflete
pentru Hristos. ”

— *The Review and Herald*, 21 februarie 1893

DIN CUPRINS:

A—23

Alegerea unei cariere

Miracolul

Scopul lui Dumnezeu pentru tineri

Nu din întâmplare: koala

și a scoate cuie. Inventatorul ciocanului poate spune pentru ce a fost făcut ciocanul.

Noi am fost creați de Dumnezeu. Pentru că noi nu ne-am creat singuri, doar Dumnezeu este Cel care știe scopul Său cu noi.

Ieremia 1:5

Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei tale te cunoșteam.

Psalzii 139:16

Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau și în cartea Ta erau

scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele.

Fără Creație, nu poate exista un scop al vieții. Acest concept este foarte important.

Conștientizarea faptului că suntem creați ne ajută să înțelegem că am fost făcuți de Creator cu un scop. Dar cum putem afla acest scop?

Am primit acest sfat înțelept și ajutor:

Trebuie să urmărim mai îndeaproape planul de viață făcut de Dumnezeu. Să facem tot ce putem mai bine în lucrarea care ne este cel mai la îndemână, să încredințăm lui

Dumnezeu căile noastre și să fim atenți la indicațiile providenței Sale – acestea sunt regulile care ne permit o călăuzire sigură în alegerea unei ocupații. – Educație, p. 267

Ai observat cele trei reguli pentru asigurarea unei alegeri corecte în ce privește cariera?

Regula nr. 1. Fă tot ce poți mai bine în muncile obișnuite.

Eclesiastul 9:10

Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta!

Regula nr. 2. Încredințează-ți planurile în mâna Domnului, ca El să lucreze conform cu voința Sa.

Psalzii 37:5

Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El, și El va lucra.

Regula nr. 3. Fii atent la indicațiile providențiale, cum ar fi ocaziile neașteptate sau ușile închise.

Proverbele 3:6

Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.

Cu siguranță, aceste reguli sunt demne de a fi cunoscute și urmate!

SECȚIUNEA II

În trecut, dar și astăzi în unele culturi, nu era greu de intuit ce meserie urma să aibă în viață un copil. Dacă tatăl era pescar, fiul devenea pescar. Dacă tatăl era tâmplar, fiul devenea și el tâmplar.

Tatăl și mama ta speră să preiei afacerea de familie? Sau să continui tradiția familiei, și anume ca băieții să devină pastori, iar fetele, învățătoare? Dacă părinții îți recomandă un job, este dificil de ales între a da curs sfatului lor sau a face o alegere proprie.

Biblia ne oferă o ghidare interesantă pentru acest subiect. Gândiți-vă la următorul lucru:

Isus trebuia să fie vindecător, predicator și profet. Dar el a urmat meseria lui Iosif, a „tatălui” Său pământesc, ajutând astfel la împlinirea nevoilor mamei și ale familiei Sale, până când a venit timpul să-și înceapă lucrarea publică.

Ioan Botezătorul provenea dintr-o familie preoțească. Dar numai Dumnezeu știa că Ioan nu va

trăi prea mult. Iar Domnul avea o misiune specială pentru el, care cerea o cu totul altă pregătire decât cea obișnuită pentru un preot. Pregătirea lui Ioan consta într-un timp petrecut în pustie, pentru a crește spiritual, până a fost chemat la o lucrare publică unică (vezi Luca 1:80).

Ucenicii lui Isus Iacov și Ioan erau destinați de Dumnezeu să fie apostolii și liderii bisericii creștine. Dar ei au lucrat cu tatăl lor ca pescari până ce au fost solicitați de Isus la o slujbă full-time.

Aceste exemple ne arată cum credincioșia în lucrarea care ne este la îndemână ne pregătește pentru un loc special în care Dumnezeu dorește să fim mai târziu.

Luca 16:12

Și dacă n-ați fost credincioși în lucrul altuia, cine vă va da ce este al vostru?

Proverbele 22:29

Dacă vezi un om iscusit în lucrul lui, acela poate sta lângă împărați, nu lângă oamenii de rând.

Probabil că intenția lui Dumnezeu este ca noi să avem aceeași ocupație ca părinții noștri. Poate El vrea să ascultăm sfatul părinților în ce privește jobul, numai ca mai târziu să ne direcționeze spre altceva. Dumnezeu știe cât timp vom trăi, cât timp trebuie să petrecem cu pregătirea și în ce domeniu. Nimeni altcineva nu are această informație.

Dumnezeu nu așteaptă ca, având în vedere diferitele lor temperamente, cei din poporul Său să fie pregătiți pentru oricare

lucrare și pentru orice loc. Toți să-și aducă aminte că sunt felurite însărcinări. Nu este lucrarea niciunui om aceea de a prescrie lucrarea altui om, contrar propriei sale convingeri cu privire la datorie. E drept a da sfat și a sugera planuri; dar oricare om trebuie lăsat liber să caute îndrumare de la Dumnezeu, Căruia Îi aparține și Căruia Îi servește. – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 334

Există meserii care necesită aptitudini artistice. Altele cer minuțiozitate și ordine. Altele cer reflexe prompte. Dumnezeu dă fiecăruia o combinație specială de abilitați și interese. El furnizează ocazii ca noi să dezvoltăm aceste talente.

Dumnezeu ne dă ocaziile; succesul însă depinde de felul cum ne-am folosit de ele. – *Patriarhi și profeți*, p. 223

SECȚIUNEA III

 n zilele noastre, tinerii au multe opțiuni pentru alegerea unei cariere. Poate fi greu de știut ce domeniu trebuie ales și apoi ce anume din acel domeniu pentru a se potrivi cât mai bine cu personalitatea, îndemânarea și interesul unei persoane. Citatul care urmează poate fi de ajutor:

Aptitudinile naturale indică direcția lucrării vieții. – *Educație*, p. 233

În timp ce aptitudinile (abilitățile noastre naturale) ar trebui să ne ghideze, nu trebuie să ne lăsăm limitați de ele. Dacă matematica ți se pare grea, nu ar trebui să te faci profesor de matematică; dar nici nu trebuie să neglijezi cunoștințele matematice de bază. Poate că ai talent la științele naturii, dar aceasta nu înseamnă că trebuie să neglijezi gramatica de bază a limbii.

Sunt calități de caracter, ca aceea de a fi om ordonat, de încredere și integru, pe care ar trebui să le cultive toți. Obiceiurile sănatoase și autocontrolul în alimentație sunt, de asemenea, necesare tuturor. Toți avem nevoie să dezvoltăm calități cum ar fi atitudinea prietenoasă și buna dispoziție.

Imaginează-ți un profesor de chimie care are o dietă foarte bogată în grăsimi. Abilitatea sa de a-i îndruma pe alții va fi întreruptă de un atac de cord, atac cerebral sau cancer. La fel, gândește-te la un bucătar care are o dispoziție atât de proastă, încât nimănui nu îi place să lucreze în bucătăria lui!

Starea lui de spirit reduce drastic utilitatea serviciilor sale. În timp ce virtuțile noastre arată către

o anumită carieră, slăbiciunile limitează succesul într-un anumit domeniu de activitate.

Tinerii ar trebui să fie învățați să aibă ca țintă dezvoltarea tuturor facultăților lor, slabe și tari deopotrivă. În cazul multora, există dispoziția de a-și restrânge studiul la anumite ramuri pentru care au o plăcere naturală. Ar trebui să veghem asupra acestei greșeli. Aptitudinile naturale indică direcția lucrării vieții și, când sunt justificate, ar trebui cultivate cu grijă. În același timp, ar trebui ținut minte că un caracter bine echilibrat și o lucrare eficientă în orice domeniu depind într-o mare măsură de acea dezvoltare simetrică, rezultat al unei pregătiri aprofundate, multilaterale. – *Educație*, p. 232, 233

Acum, alte două observații importante despre alegerea unei ocupații:

1. Unele aspecte din fiecare ocupație sunt mai plăcute decât altele. Lucrătorii care lasă de dorit sunt dispuși să facă acea parte de slujbă care este mai plăcută decât altele. Dar totuși, ca să avem succes în carieră, trebuie să facem și celelalte lucruri cu un spirit voios.

Când Dumnezeu l-a chemat prima dată pe Moise, el nu era prea bun la vorbitul în public, dar a ascultat pe Domnul și a devenit un foarte bun vorbitor. Lui Iona nu îi făcea plăcere să predice păgânilor din Ninive; dar după ce, în cele din urmă, a acceptat chemarea lui Dumnezeu, a devenit un evanghelist de succes. Lui Isus nu I-a plăcut viața Sa singuratică și nici să moară pe cruce, dar S-a supus alegerii lui Dumnezeu pentru El, știind că sacrificiul Său va salva omul.

2. Multa trudă pentru realizarea unor lucruri importante nu va fi niciodată apreciată. Lucrătorii

care lasă de dorit fac doar lucrarea care se vede și care atrage laude și se plâng când lucrul lor pare că nu este apreciat. Noi ar trebui să ne amintim următoarele gânduri:

Este posibil ca unele persoane care ar putea face un bun serviciu Domnului să fie lăsate în umbră și în mod aparent ignorate și nefolosite de Maestrul lor. Dar dacă ei își împlinesc datoriile umilei lor poziții cu credincioșie, cultivând dispoziția de a lucra și de a se sacrifica pentru El, la timpul potrivit, Dumnezeu le va încredința responsabilități mai mari. – *Conflict and Courage*, p. 126

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Care sunt cele trei reguli care asigură o ghidare sigură în alegerea carierei? _____

Cum se pot aplica ele în viața ta? În ce domenii ai putea să aduci o îmbunătățire? _____

Secțiunea II

2. În ce mod istoriile lui Iosif, Elisei și David arată cum credincioșia în ocupațiile mărunte ale vieții te pregătește pentru un viitor grandios? _____

Secțiunea III

3. Deși aptitudinile tale naturale (punctele forte) indică direcția carierei, de ce este important să întărești și punctele tale slabe? _____

4. Îți cheamă Dumnezeu pe oameni să facă doar lucrarea pe care ei o consideră cea mai plăcută? _____

5. „Oricare ar fi ocupația noastră, trebuie să fim misionari, având ca scop suprem câștigarea de suflete pentru Hristos.” Cum pot o mamă, un doctor, un tâmplar sau un profesor să fie misionari? _____

Pentru studiu suplimentar, citiți din cartea *Educație*, paginile 262-271.

Capitole de credință

Miracolul

Sunt vindecat! Sunt vindecat! O simt. Mulțumesc, mulțumesc mult!”, a exclamat omul care părea că fusese în comă sau inconștient. Deși limba tribului său amestecată cu dialectul majoritar era stâlcită, Ismail*, lucrător **Gospel Outreach**, a înțeles că Dumnezeu răspunsese rugăciunii sale fierbinți.

Ismail și soția lui călătoreau într-un taxi pentru a merge să încurajeze un grup de 5 000 de credincioși care se aflau la distanță. Pe când mergeau printr-o zonă cu junglă, mai mulți oameni dintr-un trib gesticulau sperați, ca să oprească vehiculul. Simțind pericolul, șoferul a accelerat ca să evite potențiala situație amenințătoare. Gândindu-se la grupul care aproape că fusese accidentat de trecerea în viteză a mașinii, Ismail a realizat că ei aveau nevoie urgentă de ceva și că nu intenționau să le facă rău. Cu mari insistențe l-a convins pe șofer să se întoarcă din drum.

Când s-au apropiat din nou de grup, gesticulau și mai puternic.

– Vă rugăm, vă rugăm, duceți-l pe prietenul nostru la spital, au strigat ei. Este foarte bolnav.

Soția lui Ismail a urcat în față, iar bolnavul a fost întins pe genunchii lui Ismail și ai altor doi oameni care stăteau pe locurile din spate. Pe când goneau către cel mai apropiat oraș unde era un spital, Ismail i-a întrebat pe cei doi oameni care însoțeau bolnavul dacă s-ar putea opri ca el să se roage pentru bolnav. Ismail simțise un neobișnuit îndemn de la Dumnezeu să facă acest lucru. Dar oamenii erau atât de agitați că au obiectat:

– Nu, să ne grăbim la spital!

Atunci bolnavul a răspuns cu vorbirea întretăiată:

– Vă rog, opriți-vă să ne rugăm!

Toți erau atât de mirați că bolnavul a vorbit încât chiar șoferul a fost gata să se supună dorinței lui.

Coborând din mașină, Ismail a îngenucheat lângă drum și numaidecât L-a rugat pe Dumnezeu să-și onoreze numele printr-o vindecare, dacă așa era voia Sa. Atunci omul care părea că fusese inconștient a sărit în picioare, bucurându-se de vindecarea sa. Ajunși la spital, doctorii au declarat că omul este în condiții bune de sănătate.

Cu vorbirea lui imperfectă, omul a insistat ca Ismail să îl viziteze în junglă, acasă la el. Această

minune făcută de Dumnezeu prin vindecarea acestui om necunoscut a fost atât de evidentă, încât Ismail a consimțit să dea un telefon ca să amâne întâlnirea cu credincioșii de departe la care mergea.

La umila casă a omului, o întâmplare minunată a fost povestită cu ajutorul unui translator. Câteva luni mai înainte omul avusese un vis. Un om cu fața strălucitoare i-a spus că va avea o boală gravă, dar că printr-o întâlnire surprinzătoare cu un om care se va ruga pentru el, va fi vindecat. Era convins că boala era în planul lui Dumnezeu, ca să îl aducă în contact cu Ismail.

– Vezi tu, eu sunt marele preot al Dumnezeului din Înălțime și liderul spiritual al unui trib de 100 000 de oameni și Dumnezeu are un plan pentru noi. Spune-mi, te rog, ce Dumnezeu venerezi?

Ismail i-a răspuns:

– Mă închin la Isus.

– Este același Dumnezeu, chiar dacă noi Îl numim cu un nume tribal. Este Cel pe care L-am văzut în visul meu, a exclamat omul vindecat. Tribul nostru se închină lui Isus și El ne-a vorbit.

Acum Ismail era foarte surprins.

– Nu adorați idolii?

– Nu, noi adorăm pe adevăratul Dumnezeu pe care tu Îl numești Isus!

– Dar voi nu urmați religia celorlalte triburi?

– Nu, îți spun că tribul nostru, de sute de ani, Îl venerază pe Isus și sunt nerăbdător să văd ce mă vei învăța, căci tu ești credincios al lui Isus.

Ismail a aflat că acest om avea o mare influență chiar și dincolo de tribul său de 100 000 de persoane. În ultimele 18 luni, mulți oameni din diferite triburi din acea regiune au venit la închinarea credincioșilor adventiști din țară, mărinind numărul grupului de credincioși la 18 000 de persoane.

*Pseudonim.

Conexiune istorică

Scopul lui Dumnezeu pentru tineri

Minunate sunt posibilitățile care stau înaintea tinerilor ce se prind de făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu. Greu ar putea mintea umană să înțeleagă realizările spirituale care ar putea fi atinse dacă ei ar deveni părtași ai naturii divine. Zilnic, corectându-și greșelile și obținând victorii, ei s-ar transforma în bărbați și femei puternice în Hristos.

Domnul vă spune fiecăruia dintre voi: „Fiule, dă-Mi inima ta!” El vede tulburarea ta. El știe că sufletul tău este bolnav de păcat și El dorește să îți spună: „Păcatele îți sunt iertate.” Marele Medic are un remediu pentru orice boală. El îți înțelege cazul. Orice greșeli ai fi făcut, El știe cum să le rezolve. Te vei încrede în El?

Înaintea ta sunt două căi: un drum larg al îngăduinței de sine și calea strâmtă a sacrificiului de sine. Pe calea largă ai egoism, mândrie, dragoste pentru lume; dar cei care merg pe calea îngustă trebuie să lase deoparte orice bagaj și păcatul cu care sunt asaltați. Pe care drum ai ales să mergi? Pe drumul care te duce la moarte veșnică, sau pe drumul care te duce la glorie și viață eternă?

Domnul ți-a încredințat viața ca pe un dar de valoare. Folosește-o pentru El! Vizitează bolnavii, mângâie-i pe cei săraci și în necaz, vorbind cu ei despre iubitorul Salvator. Această lucrare îți va aduce sănătate pentru corp și pace pentru minte. Expresia feței tale va reflecta bucuria ce vine ca răsplată a slujirii neegoiste. Răsplata pentru o iubire ca cea a lui Hristos este dincolo de înțelegere; îi face pe oameni asemănători cu Acela care nu a trăit pentru Sine.

În istoria lui Timotei se află lecții prețioase. El nu a fost decât un tânăr atunci când a fost desemnat de Dumnezeu să fie învățător; așa de statornicite erau principiile sale printr-o educație corectă, încât era potrivit pentru această poziție importantă. El și-a îndeplinit responsabilitățile cu o blândețe ca a lui Hristos. Era credincios, statornic și sincer, iar Pavel l-a ales pe el ca să îi fie tovarăș de lucru și călătorie. Ca nu cumva să aibă probleme din cauza vârstei lui

tinere, Pavel i-a scris: „Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea.” Lui Pavel îi era ușor să îl sfătuiască pe Timotei pentru că el nu era independent, ci în continuu căuta îndrumare și sfat.

Sunt mulți tineri conduși mai degrabă de impuls decât de judecată. Dar Timotei se întreba la orice pas: „Este aceasta calea Domnului?” El nu avea talente strălucite, dar și le-a consacrat în serviciul Domnului, și astfel a dat valoare lucrului său. Dumnezeu a găsit la el o minte care putea fi modelată și prelucrată pentru locuirea Duhului Sfânt.

Dumnezeu îi va folosi și astăzi pe tineri, tot așa cum l-a folosit pe Timotei, dacă ei se vor supune sfatului Său. A fi misionar pentru Dumnezeu este un privilegiu. El vă cheamă să lucrați pentru tovarășii voștri. Căutați pe cei care știți că se află în pericol și, în dragostea lui Hristos, încercați să îi ajutați. Cum vor putea cunoaște ei pe Salvatorul altfel decât prin caracterul celor care Îl urmează?

Luați-vă timp și întrebați-vă: „Ce pot eu să fac pentru Maestrul?” Lucrați pentru El atât cât este ziua; vine noaptea, când nu veți mai putea lucra. Nu căutați să faceți lucrări mari. Faceți lucrul care vă este la îndemână, fie el cât de umil. „Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mari.” Faceți o analiză la sfârșitul fiecărei zile, notând unde ați greșit pentru a îmbunătăți ocaziile prețioase care vor veni. Cereți Domnului iertare pentru neglijența voastră și căutați putere pentru a acționa cu o mai mare loialitate în viitor.

Mulți tineri sunt gata să se scuze pentru că nu au intrat în serviciul lui Hristos: „Eu nu am declarat că sunt creștin”, spune unul dintre ei, „și cei care pretind

că sunt nu demonstrează o asemănare mai mare cu Hristos decât mine. Dacă mărturiseam că sunt creștin, atunci cu siguranță aș fi avut comportamentul unui creștin.” Cei care vorbesc astfel se înșală singuri. Lor li se adresează cuvintele: „Cel care a știut voia stăpânului său și nu s-a pregătit deloc și n-a lucrat după voia lui va fi bătut cu multe lovituri.” Dacă ai o clară înțelegere a datoriilor vieții de creștin și totuși refuzi să Îl accepți pe Hristos, alegând mai degrabă să fii o piatră de poticnire, prin a arăta greșelile altora, vei avea o pedeapsă mare.

În al unsprezecelea ceas Domnul va chema pe mulți lucrători credincioși în serviciul Său. Bărbați și femei care demonstrează sacrificiul de sine vor

ocupa locurile celor care au apostaziat sau au încheiat viața. Atât tinerilor și tinerelor, cât și celor mai în vârstă, Dumnezeu le va da putere de sus. Cu mințile, mâinile, picioarele, rostirile convertite și cu buzele lor atinse de cărbunele de pe altar, ei vor înainta în serviciul Maestrului, avansând în mod

constant, înainte și în sus, ducând lucrarea la bun sfârșit. — *The Youth's Instructor*, 13 februarie 1902

“ Domnul ți-a încredințat viața ca pe un dar de valoare. Folosește-o pentru El! ”

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Care sunt cele două lucruri pe care trebuie să le facem zilnic pentru a deveni bărbați și femei înțelepte și puternice în Hristos? _____
2. Care sunt cele două căi (alegeri) care stau înaintea noastră și care este finalitatea lor? _____

3. Cum ar trebui să ducem viața pe care Dumnezeu ne-a dat-o? _____

4. Cam cât de în vârstă era Timotei când Dumnezeu l-a numit învățător? _____
Describe caracterul tânărului Timotei când a început să lucreze cu Pavel. _____

6. Articolul ne spune că trebuie să facem ceva la sfârșitul fiecărei zile. Ce anume? _____

Vei face acest lucru în fiecare zi înainte de a merge la culcare? _____
7. Ce se va întâmpla cu tinerii care găsesc scuze ca să nu intre în serviciul lui Hristos? _____

8. Pe cine va desemna Dumnezeu în locurile lăsate goale de oamenii care au murit sau care au apostaziat? _____

Describe-i pe acești tineri cărora Dumnezeu le-a dat putere de sus. _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: koala

Aproape toți cred că ursulețul koala este cu adevărat drăguț, cu corpul său blănos, cu nasul său ca un bulb și cu urechile mari. Dar dacă îl numești un „drăguț ursuleț koala”, te înșeli. Nu pentru că nu ar fi drăguț, ci pentru că nu este urs! Acest animal este un marsupial – nume dat animalelor care își cară puii într-un buzunar pentru un timp după ce au fost născuți.

Puii de koala sunt numiți „joey”; când un joey este născut, este puțin mai mare decât un jeleu. Fără păr și fără vedere, puii nu au nici urechi. Dar un joey știe unde să se îndrepte. El nu are un GPS implantat în el, ci mai degrabă abilitatea de navigație înăscută de la Dumnezeu. Ghidați de miros și folosindu-și membrele puternice și ghearele, se urcă prin blana bogată a mamei direct în buzunarul călduros și confortabil al ei, care, în mod **neîntâmplător**, este darul Creatorului lor. Odată ajuns în buzunar, puiul de koala se agață de un mamelon și începe să mănânce. Nu va ieși din această ascunzătoare pentru a explora împrejurimile decât după cel puțin șase luni!

Buzunarul ursului koala este diferit de cel al cangurilor. Deschiderea buzunarului cangurului este orientată în sus, dar la koala se deschide în mijlocul abdomenului mamei înspre afară, aproape de picioarele din spate. Dar nu vă îngrijorați: bebelușul de koala nu va cădea. **Nu din întâmplare**, mama sa are un mușchi la deschiderea buzunarului pe care îl poate contracta ca pe un șnur pentru a menține înăuntru bebelușul. Acesta este un bun motiv pentru designul diferit de cel al cangurului. Atunci când mama se urcă încet pe crengi, bucăți de frunze și ramuri ar cădea în buzunar dacă el ar fi orientat în sus. Dar înțeleptul Creator a prevăzut acest lucru și a pus buzunarul acolo unde trebuie!

© NAME License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

O altă decizie **neîntâmplătoare** cu privire la design se referă la darul unei blăni foarte groase, care apără de frig, de căldură și chiar de ploaie. Koala are chiar o căptușeală în plus pe spate, în zona inferioară; și aceasta nu pentru ca să semene mai mult cu un ursuleț de pluș, ci cu un scop precis. Pentru că aceste animale drăguțe dorm la bifurcația crengilor până la 20 de

ore pe zi, au nevoie de o „pernă” pentru confort!

Nu din întâmplare, acest animal a fost creat să se hrănească cu ceea ce este otrăvitor pentru cele mai multe dintre creaturi: frunzele de eucalipt. Deși acestea nu sunt deosebit de hrănitoare, sunt principala hrană a animalului, precum și sursa lui principală de lichid. De asemenea, **nu din întâmplare**, Creatorul a înzestrat koala cu un organ lung de aproape 2 metri numit „caecum” care face parte din tractul digestiv și care are rolul de a procesa îndelung frunzele pentru a acționa asupra toxinelor.

Când un pui de koala simte că este în pericol, lansează un strigăt care seamănă cu plânsul unui bebeluș uman și – după cum Tatăl ceresc ascultă și răspunde strigătelor noastre – mama koala se grăbește să ajungă lângă micuțul său care a perceput pericolul. Dumnezeu nostru ne spune că suntem prețioși pentru El. Se apleacă spre noi ca să ne fie alături când ne temem și strigăm după ajutor. Și aceasta în toată viața noastră și în orice circumstanță. El ne ascultă și dorește să-I căutăm prezența și voința.

CONTRA CURENTULUI

17 iunie

Bărbații și femeile care au valoare morală...
au curajul de a lua atitudine pentru dreptate,
chiar împotriva curentului și a opiniei populare.

De ce așa mulți MIEI?

Text de memorat | Isaia 53:7

Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.

SECȚIUNEA I

Când oamenii citesc Vechiul Testament, se întreabă adesea: „De ce erau așa de multe animale omorâte la serviciul sanctuarului?” Leviticul ne spune despre sacrificiul taurilor, al junincilor roșii, al berbecilor, al țapilor, al iezilor, al mieilor și al porumbeilor.

Aceasta nu se întâmpla pentru că Dumnezeu dorea ca oamenii să se poarte cu cruzime față de animale.

Proverbele 12:10

Cel neprihănit se îndură de vite, dar inima celui rău este fără milă.

Aceste sacrificii erau poruncite de Cineva care iubea animalele. Isus a spus:

Matei 10:29

Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuși, niciuna din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru.

În zilele Vechiului Testament, oamenii săraci

avea uneori miei ca animale de companie. Aflăm acest lucru din parabola lui Natan: **2 Samuel 12:3**

Săracul n-avea nimic decât o mielușea, pe care o cumpăraseră; o hrănea și o creștea la el împreună cu copiii lui; ea mânca din aceeași bucată de pâine cu el, bea din același pahar cu el, dormea la sânul lui și el o privea ca pe fata lui.

David era atât de captivat de acea istorie încât a fost gata să pronunțe o sentință de moarte pentru omul care a furat acea mielușea. Amintiți-vă că David, când era tânăr, și-a riscat viața ca să salveze mieii turmei.

“ Când pierdem din vedere sacrificiul lui Isus, pierdem puterea de a trăi o viață de creștin. ”

DIN CUPRINS:

A—24

De ce așa mulți miei?

Potențialii asasini iertați

Minunatul nostru Mare-Preot

Nu din întâmplare: corbii

Dacă lui Dumnezeu Îi pasă și de vrăbii, de ce i-a instruit pe israeliți să omoare multe animale inocente? De ce nu a acceptat ideea lui Cain, adică să nu se mai sacrifice animale? (Vezi Geneza 4:3,5.)

Răspunsul este că Dumnezeu căuta să salveze un popor împietrit – oameni la fel ca noi. Dumnezeu nu găsea plăcere în omorârea animalelor pentru sacrificiu. El le-a spus israeliților:

Isaia 1:11

Nu-Mi place sângele taurilor, oilor și țapilor.

Păgânii le sacrificau pentru a le face plăcere și a-i îmbuna pe zeii lor cruzi. Dar sacrificiile evreilor erau de o cu totul altă natură. Erau pentru a ilustra costul salvării din păcat. Omului trebuie să i se aducă aminte adesea că păcatul este distructiv, că-L rănește pe Isus și că avem nevoie de sângele Său pentru a fi curățați. Acest mesaj evanghelic trebuie repetat mereu și mereu.

2 Petru 1:12

De aceea voi fi gata să vă aduc totdeauna aminte de lucrurile acestea, măcar că le

știți și sunteți tari în adevărul pe care-l aveți.

Evreii aveau nevoie să li se amintească faptul că păcatele duc la moarte. Ei aveau nevoie să realizeze că fiecare păcat Îi cauzează durere lui Mesia. Avem și noi nevoie să ni se aducă aminte de această realitate.

Ar fi bine pentru noi ca în fiecare zi să petrecem o oră de meditație asupra vieții lui Hristos. Să cercetăm viața Sa punct cu punct și să ne lăsăm imaginația să prindă fiecare scenă și în special pe cele din partea finală. Când ne ocupăm în felul acesta de jertfa Lui cea mare, pe care a adus-o pentru noi, încrederea noastră în El va fi statornică, iubirea noastră față de El va fi stimulată și noi vom fi tot mai mult pătrunși de Spiritul Său. Dacă vrem ca, în cele din urmă, să fim mântuiți, trebuie să învățăm lecția răbdării și a umilinței la piciorul crucii. – *Viața lui Isus*, p. 83

SECȚIUNEA II

Sanctuarul a fost construit în jurul sacrificiului. Erau acolo preoți, sărbători și o varietate de ceremonii și servicii interesante, dar toate erau în legătură cu altarul de aramă pentru sacrificii.

Păcatul a făcut ca sacrificiile să fie necesare. Pentru a-l ajuta pe păcătos să recunoască faptul că păcatul său a făcut necesară moartea animalului nevinovat, el trebuia să își mărturisească păcatele pe capul animalului, apoi trebuia să-l înjunghie.

Atunci când păcătosul privea animalul inocent suferind, el înțelegea mai bine costul păcatului său. Păcatul aducea suferință și mielul se supunea acestui tratament fără să se opună.

Acel miel tăcut și suferind Îl reprezintă pe Isus.

Isaia 53:7

Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.

Deși Isus preia păcatele noastre fără să Se plângă, acestea Îi aduc o mare durere.

Puțini stau să cugete asupra suferinței pe care a provocat-o Creatorului nostru păcatul. Tot cerul a suferit în agonia lui Hristos; însă acea suferință nu a început și nici nu s-a sfârșit odată cu manifestarea Sa

în trup de om. Crucea este o descoperire pentru simțurile noastre tocite a suferinței pe care păcatul, chiar de la nașterea lui, a adus-o în inima lui Dumnezeu. Orice îndepărtare de la ceea ce este drept, fiecare faptă de cruzime, fiecare eșec al omului de a atinge idealul Său Îi provoacă durere. – *Educație*, p. 263

Mieii care își dăruiau viața de bunăvoie au ajutat multe persoane să-L vadă pe Isus. În cartea Apocalipsa, Isus este numit „miel” de douăzeci de ori. El este zugrăvit în acest fel pentru ca noi să înțelegem mai bine suferințele Sale.

Apocalipsa 5:6

Și la mijloc, între scaunul de domnie și cele patru făpturi vii și între bătrâni, am văzut stând în picioare un Miel. Părea înjunghiat.

Există o lege neschimbătoare a minții umane. Noi suntem schimbați prin ceea ce vedem și prin ceea ce gândim. Cu alte cuvinte, prin contemplare suntem schimbați.

“ Aceste servicii fuseseră instituite de Însuși Domnul Hristos. În fiecare parte era un simbol al Său, și acest serviciu fusese plin de vitalitate și frumusețe spirituală. Dar iudeii au pierdut viața spirituală din ceremoniile lor și s-au agățat de forme moarte. ” – *Viața lui Isus*, p. 29

2 Corinteni 3:18

Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.

Acesta este unul dintre motivele pentru care cei căsătoriți, cu cât stau mai mult împreună, cu atât vor gândi și vor acționa mai asemănător. Pentru același motiv copiii seamănă cu părinții. Acesta este cel mai puternic mod de a deveni ca Isus: cu cât mai mult te gândești la Isus, cu atât mai mult devii ca El.

Ioan 12:32

Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi

atrage la Mine pe toți oamenii.

De aceea lui Moise i-a fost spus să înalțe un șarpe de aramă pe o prăjină pentru ca cei care erau pe moarte să îl privească și să trăiască (vezi Numeri 21:7-9; Ioan 3:18). Această istorie a fost înregistrată ca să ne învețe că atunci când suntem atenți la modul cum Isus ne-a luat păcatele pe cruce, și noi vom fi vindecați. Când Isus este înălțat în așa fel încât El să ne capteze atenția, noi vom fi atrași către El.

Acesta este motivul pentru care atât de multe animale mureau. Era pentru a înălța pe Isus, astfel ca fiecare să privească în fiecare zi la Cel care ridică toate păcatele. În acest fel, toți urmau să fie atrași către El.

SECȚIUNEA III

Crucea constituia principalul subiect în slujirea lui Pavel. El le-a spus corintenilor: „Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit” (1 Corinteni 2:2).

Când a înființat biserica din Galatia, Pavel a prezentat crucea atât de clar încât imaginația ascultătorilor îl putea „vedea” pe Isus murind pentru păcatele lor.

Galateni 3:1

(...) înaintea ochilor căroră a fost zugrăvit Isus Hristos ca răstignit?

Dar galatenii au pierdut din vedere pe Isus.

Pentru că nu au mai privit la cruce, ea a început să-și piardă atracția. Acest neajuns a adus cu el și pierderea puterii de a asculta. Pavel a exclamat:

Galateni 3:1

O, galateni nehibzuiți! Cine v-a fermecat pe voi, înaintea ochilor căroră a fost zugrăvit Isus Hristos ca răstignit?

Când pierdem din vedere sacrificiul lui Hristos, pierdem și puterea de a trăi o viață de creștin. Pentru un timp poate că am fost blânzi și umili. Dar cât de repede ne întoarcem la vechiul mod de viață! Mersul la biserică devine un ritual și creștinismul nostru nu mai este vibrant și veritabil.

2 Petru 2:22

Cu ei s-a întâmpnat ce spune zicala adevărată: „Câinele s-a întors la ce vârsase” și „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă”.

Fără o înțelegere adecvată a durerii și a suferinței pe care Isus le-a îndurat și încă le mai îndură pentru păcatele noastre, devenim superficiali în rugăciunea de cerere a iertării și credem că păcatul este banal deoarece este atât de ușor de iertat. Ca și evreii, în loc să avem inimile tot mai sensibilizate de moartea mielului, noi devenim mai întăriți și împietriți în închinarea și serviciul pentru Dumnezeu.

Poate că ai avut experiența legământului cu Hristos, ca apoi să descoperi cât de repede uiți și repeți aceleași păcate. Poate că ai văzut că hotărârile tale sunt slabe și că starea ta este fără speranță!

Când privim la noi înșine, ne vom descuraja. Este adevărat că suntem slabi. Am căzut adesea. Nu este nicio salvare în a privi la noi înșine, sau la trecutul nostru. Dacă nu mai privim la propria persoană, noi

răspundem la invitația lui Isus din

Isaia 45:22

Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți!

Exista un motiv pentru care israeliții priveau la mieii sacrificați în fiecare zi, dimineața și seara. Puterea păcatului este justificarea pentru care atât de mulți miei erau sacrificați. Există, de asemenea, un motiv pentru care noi, dimineața și seara, să privim la Mielul lui Dumnezeu, pentru iertare, pentru a avea curaj, pentru putere și pentru obținerea victoriei.

Dacă suntem conștienți de trebuințele noastre, nu trebuie să irosim puterile,

plângându-ne de ele. Dacă ne dăm seama de starea noastră deznădăjduită fără Domnul Hristos, nu trebuie să cedăm descurajării, ci să ne încredem în meritele unui Mântuitor răstignit și înviat. Privește și trăiește! Domnul Isus Și-a dat cuvântul. El îi va mântui pe toți câți vin la El. Chiar dacă milioane de suflete care au nevoie să fie vindecate vor respinge mila Sa, niciunul dintre cei care se încred în meritele Sale nu va fi lăsat să piară. – *Patriarhi și profeți*, p. 432

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Îi făcea plăcere lui Dumnezeu uciderea animalelor pentru sacrificii în Vechiul Testament? _____ Ce dorește Dumnezeu cu adevărat?
1 Samuel 15:22 _____
Psalmii 51:16,17 _____
Isaia 1:11-17 _____
Osea 6:6 _____
Amos 5:21-24 _____
Mica 6:6-8 _____
2. Dumnezeu le-a poruncit oamenilor să aducă sacrificii. De ce? _____
3. Revedeți citatul din *Viața lui Isus*, p. 83. Care sunt cele cinci beneficii de care avem parte prin meditația la viața lui Isus? (Nu uitați de ultimele două din ultima propoziție!) _____

Secțiunea II

4. Chiar și astăzi, în ce sens este Isus un miel care merge tăcut la sacrificare? _____
5. Cum putem noi să fim schimbați ca să devenim ca Isus? _____

Secțiunea III

6. De ce este periculos pentru tine să petreci timp plângându-te cât de păcătos și de slab ești? _____

De ce crezi că Satana ne ispitește să facem acest lucru? _____

Capitole de credință

Potențialii asasini iertați

Intr-un sat, tatăl căpeteniei, un hindus, dorea să devină creștin. Dar el a murit înainte ca să vină cineva în sat și să le spună de Isus. Mai târziu, când Himadri*, un lucrător **Gospel Outreach**, a venit în sat căutând un loc pentru întâlniri evanghelice, el a găsit căpetenia receptivă.

Satul a avut multe îmbolnăviri neașteptate. Doi dintre copiii satului s-au sinucis. L-au chemat pe preotul hindus local și el a spus că diavolul cauzează tot acest necaz. Himadri, cu ajutorul pastorului din apropiere, a început cu câteva prezentări de sănătate, reguli sanitare, prepararea hranei și efectele nocive ale alcoolului. Poporul asculta cu atenție și nu a învățat numai despre sănătate, dar a aflat și vestea bună despre Isus. Drept rezultat, doisprezece oameni din sat au fost botezați.

Într-un alt sat, Himadri împreună cu pastorul au întâmpinat ceva necazuri. Într-o seară, după ce cei doisprezece oameni au fost botezați, câțiva săteni hinduși au hotărât să întindă o cursă celor doi învățători creștini. S-au ascuns în copacii din apropiere cu arcul și săgețile în mâini, plănuiind să-i ucidă. Din fericire, cuiva i-a părut rău de planul făcut și a scăpat informația unor noi convertiți, care la rândul lor au informat soldații dintr-o tabără militară din apropiere. În timp ce soldații se apropiau de locul care trebuia investigat, au trecut de o zonă împădurită. Asasinii ascunși au strigat: „Opriți-vă!” Dar când au aprins lanternele, au văzut soldații stând în mijlocul străzii.

Soldații i-au legat pe potențialii asasini, i-au dus la baza lor militară, s-au purtat urât cu ei și au solicitat de la Himadri să facă o plângere împotriva lor. El

a spus: „Nu voi face plângere. Îi voi ierta!” De la acel incident nu au mai avut probleme. Lucrarea înaintează.

Altă dată, Himadri și pastorul au vizitat un sat unde cineva era interesat de creștinism. Soția preotului hindus din acel sat era din satul în care locuia pastorul. Pastorul îi vorbea cu respect, ca unei surori mai mari, iar ea îl trata ca pe un frate mai mic. A început o prietenie și, ca rezultat, pastorul și Himadri au putut conduce o serie de întâlniri în sat.

Preotul hindus și soția sa au venit la acele întâlniri și au fost botezați. El a decis să vândă porcul și să înceteze să mai bea. Apoi el a donat un teren pentru construirea unei biserici. În momentul în care a încetat să mai fie preot, toți prietenii lui au vrut să facă o petrecere de adio. Dar el s-a gândit că cel mai bine este să nu privească înapoi, ci să meargă înainte cu Isus Hristos în noua lui viață și cu prietenii lui creștini.

Himadri însuși a fost înainte hindus și avea succes în lucrarea cu hindușii atunci când le împărtășea vestea bună despre Isus Hristos – singura soluție la problema păcatului.

*Pseudonim.

Pentru a afla mai mult despre **Gospel Outreach** sau pentru a afla cum să ajuți astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să avanseze în fereastra geografică cuprinsă între meridianele 10/40 latitudine nordică, vizitează goaim.1.org sau telefonează la 1-509-525-2951.

Ai risipit dolarul care putea salva un suflet?

„Fiecare dolar pe care îl avem îi aparține Domnului. În loc să cheltuim banii pe lucruri inutile, ar trebui să-i investim în lucrarea misionară. (...) Fiecare bănuț trebuie prețuit cu grijă. Un cent pare a fi o sumă mică, însă o sută de cenți fac un dolar și, dacă sunt cheltuiți corect, pot ajunge să salveze un om de la moarte.”

– *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, p. 290

Conexiune istorică

Minunatul nostru Mare-Preot

Prin păcat, omul a fost separat de Dumnezeu. Sufletul este paralizat de intrigile lui Satana, autorul păcatului. Prin sine, omul nu este capabil să realizeze păcătoșenia păcatului și nici să ajungă la standardul neprihănirii. Și chiar dacă ar fi pusă la dispoziția sa natura divină, în ea nu ar fi niciun lucru pe care inima firească să îl dorească.

Satana exercită asupra omului puterea sa fascinantă. Toate subterfugiile pe care Diavolul poate să i le sugereze sunt înfățișate minții lui în scopul de a împiedica orice impuls bun. Fiecare însușire și capacitate care i-au fost date omului de Dumnezeu au fost folosite ca o armă împotriva Binefăcătorului divin. Astfel că, deși îl iubește pe om, Dumnezeu nu poate să-i dea fără riscuri darurile și binecuvântările pe care dorește să i le ofere.

Dar scopul lui Dumnezeu este ca omul să poată sta înaintea Lui neprihănit și nobil; Dumnezeu nu va fi înfrânt de Satana. El L-a trimis pe Fiul Său în lume, ca El să poarte pedeapsa păcatului omului și să-i arate cum să trăiască o viață fără păcat. Nu există nicio altă cale pentru mântuirea omului. „Căci despărțiți de Mine”, spune Hristos, „nu puteți face nimic.” Prin Hristos, și numai prin El, inima firească poate fi schimbată, gusturile, transformate și simțămintele, îndreptate spre cer. Doar Hristos poate da viață sufletului mort în greșeli și păcate.

În cer, Satana avea primul loc după Fiul lui Dumnezeu. Dar el a cedat dorinței de înălțare și a fost alungat din curțile cerești. El a venit pe pământ să exercite asupra omului puterea sa degradantă. Această putere a crescut cu trecerea veacurilor, dar răul nu a fost recunoscut și Dumnezeu nu-l putea condamna în mod arbitrar pe autorul lui. Lucrarea lui Satana a fost un pericol catastrofal pentru univers, dar pentru siguranța lumii și a guvernării din cer, i s-a îngăduit să-și dezvolte principiile, ca toți să înțeleagă gravitatea lor.

Hristos a venit în această lume să-l salveze pe om de la moarte; de la iesle până la cruce, a fost într-o continuă înclăștare cu Satana. Dușmanul a umplut mințile iudeilor cu ură împotriva Răscumpărătorului. Și nu s-a oprit până ce Hristos nu a fost pus pe cruce.

Ducându-și până la cruce dușmănia împotriva lui Hristos – atârnat fiind pe cruce, cu corpul sfârtecat și inima rănită –, Satana a pierdut complet afecțiunea tuturor ființelor din univers. Moartea lui Hristos a făcut să tacă pentru totdeauna acuzația că lepădarea de Sine a lui Dumnezeu este ireală. A fost văzut cum Dumnezeu S-a lepădat de Sine, din dragoste pentru omenire.

Mult mai mult decât putem noi îndura, Hristos a îndurat pentru noi. Fără păcat până la sfârșit, El a murit pentru noi. Dreptatea cerea nu numai ca păcatul să fie iertat; trebuia să existe pedeapsa prin moarte pentru păcat. Salvatorul a împlinit această cerință. Trupul Său frânt și sângele Său care a curs au satisfăcut cerința Legii. Astfel El a construit un pod între cer și pământ peste abisul păcatului. El a suferit în trup pentru ca haina neprihănirii Sale să acopere pe păcătosul fără apărare.

A rezista atacurilor lui Satana nu este un lucru ușor. Se cere o fermă dependență de Dumnezeu. Hristos a întâlnit fiecare ispită pe care Satana o poate pune în calea omului. El este Calea, Adevărul și Viața. În puterea Sa omul poate respecta Legea lui Dumnezeu.

Hristos a fost crucificat, dar El a înviat din mormânt cu putere extraordinară și cu glorie. A luat în mâinile Sale lumea peste care Satana pretindea că este stăpân și a repus rasa umană în legătură cu Dumnezeu. La împlinirea lucrării Sale mântuitoare, ecourile imnurilor de triumf s-au auzit din nou și din nou în lumile necăzute. Îngeri și arhangheli, heruvimi și serafimi s-au alăturat corului victorios.

Hristos poate salva desăvârșit pe toți cei ce vin la Dumnezeu prin El. Hristos trăiește ca să facă mijlocire pentru noi. Prin apeluri ferme, crucea oferă mereu răscumpărarea completă. Cu invitații iubitoare, Hristos Își înalță vocea: „Cine vrea să ia apa vieții fără plată?”

Atunci când te apropii de crucea calvarului, vei vedea o dragoste care nu are asemănare. Pe măsură ce vei înțelege sacrificiul făcut la cruce, te vei vedea ca un păcătos condamnat de legea călcată. Aceasta este pocăința. Atunci când vii cu inima umilă, găsești iertarea, pentru că Isus stă mereu înaintea Tatălui, continuând să ofere sacrificiul pentru păcatele lumii. El este Preotul sanctuarului făcut de El, și nu de mâinile unui om. Sacrificiile zilnice din sanctuarul evreilor nu mai au nicio valoare. Jertfa de dimineață și de seară nu mai este necesară, dar din cauza păcatelor care continuă să fie săvârșite, sacrificiul ispășitor al Mijlocitorului ceresc este vital. Isus, Marele nostru Preot,

“ A rezista atacurilor lui Satana nu este un lucru ușor. Se cere o fermă dependență de Dumnezeu. ”

oficiază slujba pentru noi în prezența lui Dumnezeu, oferind pentru noi sângele Său vărsat.

În timp ce Hristos mijlocește pentru noi, Duhul Sfânt lucrează asupra inimilor noastre, producând dispoziție de rugăciune și pocăință, laudă și mulțumire. Mulțumirea care vine de pe buzele umane este rezultatul atingerii corzilor sufletului de către Spiritul Sfânt, producând o muzică sfântă.

Rugăciunea, lauda și mărturisirea poporului lui Dumnezeu se ridică precum un sacrificiu în sanctuarul ceresc. Dar ele nu sunt curate și neprihănite pentru că vin de la o sursă umană. Ele sunt atât de murdare încât, fără curățarea făcută de neprihănirea Marelui-Preot, sunt inacceptabile pentru Dumnezeu. Hristos adună în cădelniță rugăciunile, laudele și jertfele poporului Său și, împreună cu acestea, așază neprihănirea Sa desăvârșită. Apoi parfumează cu tămâia ispășirii Sale rugăciunile noastre, care acum au devenit întru totul acceptabile ca să ajungă la Dumnezeu și un răspuns plin de har este dat. — *The Youth's Instructor*, 16 aprilie 1903

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Care sunt cele două lucruri pe care nu suntem capabili să le facem prin noi înșine? _____
2. De ce Dumnezeu nu poate să dea fără riscuri darurile și binecuvântările pe care dorește să i le ofere omului? _____
Dar care este scopul lui Dumnezeu cu omul? _____
3. Care sunt cele patru lucruri care pot fi făcute doar prin Isus? _____
4. Din ce motiv nu putea Dumnezeu condamna pe Satana (de exemplu, prin suprimarea sa imediat ce a apărut păcatul)? _____
5. Nu este ușor să rezisti la ispită. Dar este posibil? În ce fel? _____
În puterea lui Isus, ce poate realiza omul? _____
6. Cum devin rugăciunile noastre acceptabile în fața lui Dumnezeu? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: corbii

Termenul insultător „creier de găină” nu s-ar putea potrivi niciodată corbului comun – acea pasăre cu penaj negru-strălucitor, cu coada în formă de pană, care ca adult măsoară circa 60 cm în lungime și are o deschidere a aripilor de 1,2 metri. De fapt, corbii au unul dintre cele mai voluminoase creiere dintre toate înaripatele create de Dumnezeu. Este foarte isteț.

Această pasăre este membră a clubului natural al lui Dumnezeu „colectorii de gunoaie”. **Nu din întâmplare**, corbul își folosește creierul ca să ajungă la hrană, chiar dacă trebuie să profite de pe urma altor creaturi ca s-o obțină. Ciocul corbului este mare și robust, dar nu este potrivit pentru a pătrunde carnea carcaselor pe care uneori le mănâncă. **Nu întâmplător**, corbul are o vedere ascuțită, precum și abilitatea de a imita sunetele altor creaturi.

De exemplu, când un corb vede un stârv înghețat și nu poate ajunge la carne, își folosește creierul ca să găsească o soluție. Având perspectiva unei mese îmbelșugate, corbul poate chema alte creaturi (cum ar fi coioșii cu dinții lor ascuțiți) pentru a veni la ospăț. Corbul a fost văzut atrăgând o haită de lupi la un animal mort! Odată ce alte creaturi deschid corpul animalului, corbul se năpustește și ia ce pofteste.

Este uimitor, cum, **nu din întâmplare**, corbul a gândit de la cauză la efect și a acționat în consecință.

Corbul se înalță, planează și face rostogoliri în aer – aparent doar din joacă. Cu siguranță, Creatorului nostru Îi plac aceste mașini zburătoare exuberante, care se joacă cu curenții de aer.

Corbul comun trăiește aproape în toată America de Nord, Europa și Asia – adaptându-se în mod inteligent la toate tipurile de condiții meteo. Corbii învață repede. Corbii tineri sunt interesați de tot ce este nou și strălucește, în timp ce adulții sunt suspicioși la noutăți. **Nu din întâmplare**, păsările înțelepte și mature își folosesc creierul pentru a preveni pericolul. Se întâmplă să studieze timp îndelungat un stârv înainte să se hrănească din el.

Corbul este pasărea la care Hristos a făcut referire în Scriptură pentru a înțelege grija lui Dumnezeu pentru creaturile Sale: „Uitați-vă cu băgare de seamă la corbi: ei nu seamănă, nici nu seceră, n-au nici cămară, nici grânar; și totuși Dumnezeu îi hrănește. Cu cât mai de preț sunteți voi decât păsările!”

Dumnezeu le-a dat acestor păsări inteligență. Totuși, nouă, ca oameni, El ne-a dat cu mult mai multă inteligență decât lor. Dumnezeu Se așteaptă ca noi să ne folosim intelectul, dar să nu uităm că El ne poartă de grijă. Să nu dăm uitării cuvintele Sale: „Cu cât mai de preț sunteți voi decât păsările!”

CONTRA CURENTULUI

24 iunie

Bărbații și femeile care au valoare morală...
au curajul de a lua atitudine pentru dreptate,
chiar împotriva curentului și a opiniei populare.

Binecuvântările și TEMEREA DE DUMNEZEU

SECȚIUNEA I

Tatăl lui Dan îi este frică de șerpi. De aceea s-a mutat cu familia în Alaska, unde nu sunt șerpi! Sorei lui Dan îi este frică să vorbească în public. Lui Dan îi este frică de ace. Când a avut o intervenție chirurgicală cu câțiva ani în urmă, el s-a temut de acul de la perfuzie mai mult decât de operația în sine!

Ție îți este frică de ceva?

Frica este neplăcută, dar uneori este de ajutor, de exemplu, când previne condusul cu viteză. Se spune că frica este mama prudenței, iar prudența este mama siguranței.

Dar frica nu este mereu utilă. Când îți este frică să-i vorbești vecinului tău sau vrei să încerci ceva nou, frica poate fi un handicap.

Biblia vorbește despre o frică bună. Este vorba despre „frica de Dumnezeu”. Teama evlavioasă ne face atenți la lucrurile pe care Dumnezeu ne învață să le facem. Acest fel de frică ne face să luăm în serios viața noastră spirituală.

“ Ferice de omul care se teme de Domnul și care are o mare plăcere pentru poruncile Lui! ”

— Psalmii 112:1

Text de memorat | Filipeni 2:12,13

Astfel dar, preaiubiților, după cum totdeauna ați fost ascultători, duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur, nu numai când sunt eu de față, ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea. Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea.

Evrei 4:1

Să luăm dar bine seama ca, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu.

Când ne temem de Dumnezeu, noi facem binele chiar dacă nu ne observă nimeni.

Filipeni 2:12

Astfel dar, preaiubiților, după cum totdeauna ați fost ascultători, duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur, nu numai când sunt eu de față, ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea.

DIN CUPRINS:

A—25

Binecuvântările
și temerea de Dumnezeu

Un corb mesager

Temerea de Domnul

Nu din întâmplare: crabii

Frica de Dumnezeu ne scutește de frica de oameni. În timpul sclaviei din Egipt, faraonul a dat o poruncă moașelor evreice să ucidă toți pruncii băieți la naștere. Punându-și viața proprie în pericol, au refuzat să asculte de poruncă, și Dumnezeu nu numai că le-a protejat, dar le-a și răsplătit pentru credințioșie.

Exodul 1:21

Pentru că moașele se temuseră de Dumnezeu, Dumnezeu le-a făcut case.

Israelii, deși erau sclavi la egipteni, au văzut cum se împlinește această promisiune a Domnului:

Psalmii 34:7

Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie.

Biblia are multe alte istorii de oameni care se tem de Domnul. Citește 1 Împărați 18:3-16. Slujitorul regelui Ahab, Obadia, se temea de Domnul. Când Izabela încerca să ucidă profeții lui Dumnezeu, Obadia și-a riscat viața ascunzând sute de profeți în peșteri. Istoricul iudeu Iosif Flavius povestește că Obadia a făcut datorii ca să poată cumpăra hrană pentru acești

profeți. Dar observați cum Dumnezeu l-a onorat pe Obadia încredințându-i un mesaj de la Ilie pentru Ahab.

Citește 2 Împărați 4:1-7. Un absolvent al școlii profeților murise. Văduva lui nu putea plăti marea datorie, iar creditorul o amenința cu sclavia celor doi fii ai ei pentru neplata datoriei. Iosif Flavius adaugă că acel om care a murit era de fapt Obadia, slujitorul lui Ahab, și că datoria acumulată era pentru că plătise hrana pentru profeții ascunși. Când văduva a venit la Ilie pentru ajutor, ea i-a reamintit profetului că soțul ei fusese un om temător de Dumnezeu.

2 Împărați 4:1

O femeie dintre nevestele fiilor prorocilor a strigat lui Elisei: „Robul tău, bărbatul meu, a murit și știi că robul tău se temea de Domnul; și cel ce l-a împrumutat a venit să ia cei doi copii ai mei și să-i facă robi.”

Dumnezeu a avut grijă în mod miraculos de plata datoriei văduvei și i-a salvat și pe fii de la sclavie. Dumnezeu a purtat de grijă familiei omului temător de Domnul!

SECȚIUNEA II

Cele mai multe frici sunt pentru că noi credem că suntem pe punctul de a pierde ceva de valoare, cum ar fi sănătate, reputație sau posesiuni. Cea mai mare frică vine atunci când credem că suntem în pericol de moarte. Frica ne face practic sclavi. Pavel vorbește despre aceia care au o asemenea frică:

Evrei 2:15

Și să izbăvească pe toți aceia care, prin frica morții, erau supuși robiei toată viața lor.

Dar nu toți au frică de moarte. Unii sunt atât de departe de Dumnezeu că au o falsă siguranță și nu se tem deloc de moarte. David vorbește despre acest grup:

Psalmii 73:3,4

Căci mă uitam cu jind la cei nesocotiți când vedeam fericirea celor răi. Într-adevăr, nimic nu-i tulbură până la moarte și trupul le este încărcat de grăsime.

Atunci când Dumnezeu Își arată puterea, cei răi se tem. Când Dumnezeu rostește Cele Zece Porunci, vinovăția oamenilor îi face să se teamă că vor muri. Dar această frică i-a determinat să-și dorească să-L evite pe Dumnezeu. Aceasta nu este o teamă duhovnicească. Teama de Dumnezeu ne face să evităm păcatul.

Exodul 20:20

Moise a zis poporului: „Nu vă înspăimântați; căci Dumnezeu a venit tocmai ca să

vă pună la încercare și ca să aveți frica Lui înaintea ochilor voștri, pentru ca să nu păcătuiți.”

Ați observat diferența dintre cele două tipuri de frică din versetul de mai sus? Frica necredinciosului îl face să fugă de Dumnezeu, așa cum Adam și Eva au făcut după ce au păcătuit (vezi Geneza 3:8). Frica pioasă ne face să fugim la Dumnezeu.

Proverbele 14:26

Cine se teme de Domnul are un sprijin tare în El și copiii lui au un loc de adăpost la El.

Dacă nu vedem mânia lui Dumnezeu împotriva păcatului, este posibil să nu avem nicio frică. Dacă însă observăm dreptatea lui Dumnezeu, ne ferim de fapte care aduc vinovăție. Atunci când vedem dreptatea Sa amestecată cu mila și iertarea, beneficiem de o frică divină.

Psalmii 130:4

Dar la Tine este iertare, ca să fii de temut.

Teama de Domnul înseamnă să fii uimit de El, să

ai reverență pentru El în așa măsură încât să te temi de a păcătui și să prețuiești iertarea Lui.

Proverbele 16:6

Prin dragoste și credincioșie omul ispășește nelegiuirea și prin frica de Domnul se abate de la rău.

Păcatul anulează frica de Dumnezeu și o substituie cu o bravadă prostească. Înfruntăm atunci consecințele neascultării de Dumnezeu cu mult curaj. Prima ispită a lui Satana a fost să înlăture teama Evei de Dumnezeu, spunându-i că nu trebuia să se neli-niștească din cauza avertizării Lui dacă mânca din fructul oprit (vezi Geneza 3:4,5).

Prima lucrare a Evangheliei este să refacă în om frica de Dumnezeu. Apostolului Ioan i-a fost arătat în viziune că Evanghelia Împărăției va fi predicată în toată lumea.

Apocalipsa 14:6,7

Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evangheliă veșnică, pentru ca s-o vestească ... El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui!”

Acest mesaj ne spune de ce ar trebui să ne „temem de Dumnezeu”. Noi trăim timpul judecății. Iar iminența judecății este un bun motiv de reverență

“ Dacă am avea mereu simțământul că Dumnezeu vede și aude tot ceea ce facem și spunem și că înregistrează cu credincioșie cuvintele și faptele noastre, cum și faptul că va trebui să stăm față în față cu toate acestea, atunci ne-ar fi teamă să păcătuim. ”

—*Patriarhi și profeți*, p. 217

înaintea lui Dumnezeu. După cum spunea înțeleptul Solomon:

Eclesiastul 12:13,14

Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om. Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.

SECȚIUNEA III

Biblia spune: „Domnul ne-a poruncit atunci să împlinim toate aceste legi și să ne temem de Domnul Dumnezeu nostru, ca să fim întotdeauna fericiți și să ne țină în viață, cum face astăzi” (Deuteronomul 6:24). În acest text și multe altele, Biblia face legătura dintre „teama de Dumnezeu” și multe Sale binecuvântări.

Psalzii 145:19

El împlinește dorințele celor ce se tem de El, le aude strigătul și-i scapă.

Psalzii 111:5

El a dat hrană celor ce se tem de El; El Își aduce pururea aminte de legământul Lui.

Proverbele 10:27

Frica de Domnul lungește zilele, dar anii celui rău sunt scurtați.

Proverbele 22:4

Răsplata smereniei, a fricii de Domnul, este bogăția, slava și viața.

Aveți nevoie de cineva care să aibă îndurare față de voi, așa cum face un tată iubitor cu fiul sau fiica sa?

Psalzii 103:13

Cum se îndură un tată de copiii lui, așa Se îndură Domnul de cei ce se tem de El.

Ți-ai dori să înțelegi doctrine biblice complexe, cum ar fi legămintele sau alte taine biblice?

Psalzii 25:14

Prietenia (taina – în Biblia engl.) Domnului este pentru cei ce se tem de El și legământul făcut cu El le dă învățătură.

Când oamenii se tem de Dumnezeu, familiile lor sunt binecuvântate.

Psalzii 128:1-4

Ferice de oricine se teme de Domnul și umblă pe căile Lui! Căci atunci te bucuri

de lucrul mâinilor tale, ești fericit și-ți merge bine. Nevasta ta este ca o viță roditoare înăuntrul casei tale; copiii tăi stau ca niște lăstari de măslin înprejurul mesei tale. Așa este binecuvântat omul care se teme de Domnul.

Pe scurt, toate lucrurile bune vin peste cei ce „ascultă Cuvântul Domnului” și „se tem de Cuvântul Lui” (vezi Isaia 66:5). Deci, când Dumnezeu cere ca oamenii să se teamă de El, îi cheamă la experimentarea satisfacției, având încredere că Dumnezeu va purta de grijă de orice nevoie a lor. Bogatul care nu se teme de Domnul nu poate niciodată avea ceea ce are săracul care se teme de El.

Eclesiastul 8:12,13

Totuși, măcar că păcătosul face de o sută de ori răul și stăruie multă vreme în el, eu știu că fericirea este pentru cei ce se tem de Dumnezeu și au frică de El. Dar cel rău nu este fericit și nu-și va lungi zilele,

întocmai ca umbra, pentru că n-are frică de Dumnezeu.

În sfârșit, pentru a te „teme de Dumnezeu”, trebuie să ai o inimă nouă. Dacă vrem multe binecuvântări care vin pentru cei care Îl respectă pe Dumnezeu, ar trebui să urmărim acest lucru. Având o inimă nouă, suntem împuterniciți să ținem „toate” poruncile lui Dumnezeu „întotdeauna”. Și câtă binecuvântare va da atunci Domnul! Nu ne mirăm că Domnul a exclamat:

Deuteronomul 5:29

O, de ar rămâne ei cu aceeași inimă ca să se teamă de Mine și să păzească toate poruncile Mele, ca să fie fericiți pe vecie, ei și copiii lor!

Nu este de mirare că ultima Solie Îngerească începe cu invitația de a ne teme de Dumnezeu! Această teamă ne duce la precauție și este însoțită de aprecierea iertării lui Dumnezeu, având ca rezultat ascultarea.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Conform textului din Evrei 4:1, ce lucru ar trebui să ne temem să facem? _____
În ce mod israeliții nu s-au bucurat de odihna promisă? Evrei 3:7-19 _____
2. Comparați cele două texte de mai sus care arată că ascultarea este o parte esențială a temerii de Domnul.
Conform textului din Deuteronomul 4:5,6, ce i-ar fi făcut pe israeliți înțelepți și pricepuți? _____
Citind Proverbele 9:10, care două lucruri sunt asemuite cu înțelepciunea și priceperea? _____
3. Aveau nevoie de prezența lui Pavel cei care se temeau de Domnul pentru a rămâne credincioși? Filipeni 2:12
Ar trebui noi să fim ascultători de Domnul doar când suntem observați de oamenii a căror opinie contează pentru noi? _____

Secțiunea II

4. Ce ne învață Eclesiastul 12:13,14 despre „temerea de Domnul”? _____

Secțiunea III

5. Citește Daniel 2:1-23 și Psalmii 25:14. Ce legătură este între aceste două versete? _____
6. Enumeră unele binecuvântări pe care Dumnezeu le va da celor ce se tem de El. _____
7. Eclesiastul 8:12 le garantează tuturor celor ce se tem de Dumnezeu o viață bună pe pământ? _____
Concluzia ta este în concordanță cu Evrei 11:32-40? _____

Capitole de credință

Un corb mesager

„Îmi doream să nu mă fi născut niciodată”, a spus Sukanya* când reflecta la ziua în care viața ei s-a schimbat. În acea dimineață, ochii ei erau roșii de plâns pe când curăța oalele și mătura casa. Era supărată pentru că ea și soțul au schimbat cuvinte aspre unul cu altul. În cele ce urmează, Sukanya relatează întreaga istorie:

În acea dimineață, mama soacră ni s-a alăturat la ceartă, l-a apucat pe fiul meu de cinci ani spunând: „Îl iau pe fiul vostru și nu îl mai vezi decât când îmi vei aduce zestrea de la părinții tăi.” Fără fiul meu viața nu avea sens.

Mă simțeam mai bine când eram ocupată și am căutat ceva de făcut. Am dus bivoul la pompa de apă și, în timp ce așteptam să se adape, am observat un corb care aterizase pe spatele bivolului. Se întâmpla adesea ca aceste păsări să vină să ciugulească insecte de pe spatele bivolilor. Când m-am uitat însă mai bine, am văzut în ciocul lui ceva care arăta ca o cârtică. M-am apropiat din curiozitate să văd ce este. Însă, înainte să mă apropiu, corbul a lăsat cârtica din cioc și a zburat.

Am ridicat broșura și am început să citesc. Povestea despre Isus. Când a terminat bivoul de băut apă, am terminat și eu cu cititul broșurii. Am simțit pace pentru prima dată după cinci ani de când eram căsătorită. Am ascuns cârtica în poalele rochiei și m-am întors în casă. Am legat bivoul de un par sub un pom umbros, am stat jos și am citit cârtica din nou. Chiar înainte ca soțul să revină de la câmp, am ascuns-o repede și am pregătit niște turte și sos de curry pentru el ca să mănânce.

De-a lungul timpului, când soacra mea mă muștra sau soțul venea acasă beat și era violent, mă calmam citind istoria lui Isus.

Uneori stau trează noaptea și îmi vin în minte multe întrebări. Doream să știu mai multe despre Isus, dar nu-mi puteam întreba rudele despre aceste lucruri. Ei ar fi fost împotriva interesului meu pentru creștinism.

Într-o zi, un prieten mi-a spus despre un pastor care a venit într-un alt sat ca să țină o serie de

prelegeri. Când am avut ocazia, prietenul meu mi l-a arătat pe pastor și mi-am dat seama că el trecea pe lângă casa mea în fiecare zi.

Într-o dimineață când nimeni nu era în preajmă, l-am oprit pe pastor și i-am spus că doream să cunosc mai multe despre Isus. Pastorul a fost de acord să-mi spună mai multe dacă voi veni acasă la el și soția lui, unde să putem studia fără să fim deranjați de familie sau vecini. Am acceptat cu bucurie invitația lui.

Acel timp a fost foarte prețios pentru mine și eram nerăbdătoare să învăț tot ceea ce spunea Biblia. Preț de câteva luni am tot cerut pastorului să-mi permită să devin membră a bisericii, dar el a ezitat. El era conștient că, dacă deveneam creștină, viața mea ar fi fost mai dificilă dacă afla familia. S-a întâmplat că soțul și soacra au plecat pentru o călătorie de câteva zile. Atunci am fost botezată în biserica pastorului.

După ce am intrat în rândurile bisericii, m-am decis să nu mă ascund atunci când citeam din Biblie și mă rugam. Soțul meu a observat, dar nu a obiectat. De fapt, pentru că ferma a început să meargă mai bine, mi-a spus că rugăciunile mele au ajutat. Acum Îl cunosc și-L iubesc pe Isus, am pace în inimă și nu mă mai cert cu soacra, iar viața mi-a devenit mai fericită.

Acum zâmbesc ori de câte ori văd un corb care ciugulește insecte de pe spinarea bivolului. Poate că este chiar aceeași pasăre care mi-a adus mesajul păcii și al speranței.

*Pseudonim.

Pentru a afla mai mult despre **Gospel Outreach** sau pentru a afla cum să ajuți astfel încât Cuvântul lui Dumnezeu să avanseze în fereastra geografică cuprinsă între meridianele 10/40 latitudine nordică, vizitează goaim.1.org sau telefonează la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Temerea de Domnul

Frica de Domnul este începutul înțelepciunii.” Mulți dintre tinerii noștri nu simt nevoia să-și întărească puterea prin exerciții riguroase, să facă totul cât mai bine în orice timp și în orice circumstanță. Ei nu au frica de Domnul înaintea ochilor și gândurile lor nu sunt curate și cultivate. Tot cerul este conștient de fiecare gând și acțiune. Acțiunile voastre pot trece neobservate de colaboratorii voștri, dar ele sunt deschise inspecției îngerilor. Îngerii sunt însărcinați să dea ajutor celor ce se străduiesc să învingă orice obicei rău și să stea departe de înșelăciunile lui Satana.

Puterea micilor acțiuni rele, a micilor consecvențe, care modelează caracterul, nu este evaluată așa cum ar trebui. Cele mai mărețe și înalte principii ne sunt descoperite în Cuvântul lui Dumnezeu. Ele ne sunt date pentru a întări fiecare efort pe care-l facem în direcția bună, pentru a controla și păstra echilibrul minții noastre, pentru a ne conduce să aspirăm la atingerea unui standard înalt. În istoria lui Iosif, a lui Daniel și a tovarășilor săi, vedem cum lanțul de aur al adevărului îi poate lega pe tineri de tronul lui Dumnezeu. Ei nu puteau fi ispitiți să se abată de la cursul lor integru. Ei au prețuit favoarea lui Dumnezeu mai presus de favorurile prinților și prințeselor, și Dumnezeu i-a iubit și a întins scutul Său peste ei. Datorită integrității lor pline de credincioșie, datorită hotărârii lor de a-L onora pe Dumnezeu mai presus de orice putere pământească, Dumnezeu i-a onorat înaintea oamenilor într-un mod deosebit. Ei au fost onorați de Domnul Dumnezeu, a Cărui putere este peste întreaga creație a mâinilor Sale, sus în ceruri sau jos pe pământ. Acestor tineri nu le era rușine să-și manifeste adevăratele opinii. Chiar la curtea regelui, prin cuvintele, obiceiurile și practicile lor, ei și-au mărturisit credința în Domnul Dumnezeu din ceruri. Ei au refuzat să se plece în fața vreunui ordin pământesc, care i-ar fi distras de la închinarea și onorarea lui Dumnezeu. Ei au avut putere din ceruri să mărturisească legătura lor cu Dumnezeu.

Ar trebui să fiți pregătiți să urmați exemplul acestor tineri nobili. Nu vă rușinați niciodată de convingerile voastre; exprimați-le atât înaintea oamenilor, cât și a îngerilor. Nu vă lăsați dominați de o falsă modestie sau de o falsă prudență, care vă sugerează un curs al acțiunii contrar acestor sfaturi. Prin

“**Adoptă o lege în viața ta, astfel ca nicio ispită sau alt interes să nu te întoarcă de la onorarea lui Dumnezeu.**”

cuvinte alese și consecvența acțiunilor, prin calitățile voastre, printr-o evlavie adevărată, mărturisiți-vă credința, fiind hotărâți asupra faptului că Hristos trebuie să ocupe tronul din templul sufletului vostru, și puneți-vă talentele fără rezerve la picioarele Lui, pentru a fi angajați în serviciul Său. Pentru binele vostru prezent și veșnic este cel mai bine să faceți un legământ cu ceea ce este drept și adevărat, pentru ca oamenii să vă cunoască poziția. Mulți nu sunt total angajați în cauza lui Dumnezeu și poziția lor oscilantă este ea însăși o sursă de slăbiciune și o piatră de poticnire pentru alții. Fără principii stabilite și fără consacrare, cum sunt mulți dintre aceștia, valurile ispitei îi atrag departe de ceea ce știu că este bine și ei nu fac încercări ferme de a înfrânge fiecare rău și de a-și perfecționa, prin îndreptățirea lui Hristos, un caracter cinstit, corect și chiar desăvârșit.

Lumea are dreptul să știe exact la ce se poate aștepta de la fiecare ființă umană dotată cu inteligență. Acela care este întruchiparea unui adept al principiilor oneste va fi o forță vie asupra semenilor săi și îi va influența și pe alții prin creștinismul său. Mulți nu realizează și nu apreciază cât de mare este influența fiecăruia în ceea ce privește binele sau răul.

Fiecare învățacel ar trebui să înțeleagă că principiile pe care le adoptă devin un mod de a trăi, o influență modelatoare asupra caracterului. Cel care-L acceptă pe Hristos ca Mântuitor personal va iubi pe Isus și pe toți aceia pentru care El a murit, căci Hristos va fi în el ca un izvor de apă care țâșnește în veșnicie. El se va consacra fără rezervă păzirii poruncilor lui Hristos.

Adoptă o lege în viața ta, astfel ca nicio ispită sau alt interes să nu te întoarcă de la onorarea lui Dumnezeu, pentru că El „atât de mult a iubit lumea, că a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. Pentru că sunteți agenți morali liberi, răscumpărați printr-un preț infinit, Dumnezeu vă cheamă să vă afirmați libertatea și să vă angajați puterea dată de Dumnezeu ca oameni liberi ai Împărăției lui Dumnezeu. Nu mai stați sub sclavia păcatului, ci, supuși fideli ai Împăratului împăraților, dovediți-vă loialitatea față de Dumnezeu.

Prin Isus Hristos, vi s-a arătat că sunteți demni de încrederea divină cu care v-a onorat Dumnezeu, binecuvântându-vă cu viață și har. Trebuie să refuzați să fiți subjugăți de rău. Ca soldați ai lui Hristos, trebuie ca, deliberat și inteligent, să acceptăm termenii salvării Sale în orice circumstanță, să prețuim principiile corecte și să acționăm conform lor. Înțelepciunea divină va fi ca o lumină care vă va călăuzi pașii. Fiți corecți cu voi înșivă și cu Dumnezeu. Tot ce poate fi zdruncinat va fi zdruncinat, dar, înrădăcinați și bazați pe adevăr, veți rezista împreună cu lucrurile care nu pot fi zdruncinate. Legea lui Dumnezeu este durabilă și nealterabilă, pentru că ea este expresia caracterului lui Iehova. Hotărâți-vă să nu aduceți nici cea mai mică dezonoare cu vorba sau influența asupra autorității Sale. – *The Youth's Instructor*, 2 februarie 1893

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Cui sunt îngerii însărcinați să dea ajutor? _____
2. Care sunt cele trei principii descoperite în Cuvântul lui Dumnezeu? _____

3. De ce a onorat Dumnezeu pe Iosif și pe Daniel? 1 Samuel 2:30 _____

4. Cum te poți pregăti să urmezi exemplul lui Iosif și Daniel? _____
5. Care este sursa slăbiciunii multor oameni? _____
Cum afectează aceasta abilitatea de a rezista ispitelor? _____
6. Cum poți să fii o forță vie pentru prietenii tăi? _____
7. Ce lege ar trebui să adopți în viața ta? _____
Cum ai putea fi mai hotărât în a face aceasta? _____
8. Articolul spune că Dumnezeu ne cheamă să ne afirmăm libertatea. Sub ce nume nu trebuie să mai stăm? _____

9. Care trei lucruri trebuie făcute de către soldații lui Hristos? _____

Bazele creației

Nu din întâmplare: crabii

Crabul cu burete are zece picioare și nu se deplasează repede. Nici nu are nevoie, pentru că are un camuflaj pe spate. Acesta este un crab mare, de 20 cm, și este capabil să taie o bucată de burete de mare viu din recif și să îl ciopârțească pe măsura spinării sale!

Apoi, folosind cele două picioare din spate ca să mențină buretele pe poziție, crabul se deplasează lateral, pe celelalte picioare. În mod convenabil, pe măsură ce crabul crește, crește și buretele. Atunci crabul îl mai ajustează, tăind din el cât este nevoie.

Alegând un burete mirositor care este evitat de alte creaturi marine (care pentru crab nu este deranjant), este protejat de atacuri, astfel ca el să-și continue liniștit și încet mersul. Creatorul a plănuțit ca acestui animal să nu-i trebuiască cele două picioare de dinapoi pentru nimic altceva decât pentru menținutul buretelui pe poziție. Este un design înțelept și **neîntâmplător!**

Există un crab mic numit crabul scripcar – îl poți vedea în fotografia de mai jos. Acest crab trăiește în mlaștă sau nisip sau în zonele mlăștinoase create de mările oceanelor. Numele de scripcar vine de la mișcarea pe care o face cu unul dintre clești în timp ce se hrănește. Această mișcare amintește observatorului uman de mișcarea făcută de o persoană care cântă la vioară. Masculii acestei specii au un clește mai mare decât celălalt, pe care îl folosesc, printre altele, în lupta cu alți masculi, pentru a impresiona femelele (ceva în genul skandenberg – nu ca să-l rănească pe celălalt).

Crabul scripcar își folosește cleștii pentru a căuta prin nămol hrană, lăsând în urma sa mingi de noroi. Crabii mai fac mingi de nămol atunci când își excavă vizuina, dar și pentru a-și marca teritoriul. De fapt, atunci când vezi mingi de nămol la intrarea unei vizuini, înseamnă că un cuplu de crabi trebuie să fie în apropiere. Sau poate că sunt sute sau mii de crabi scripcari, pentru că ei trăiesc în colonii.

Branhiile acestor mici crabi trebuie să rămână umede, dar au nevoie de aer ca să respire. Chiar înainte de marea, crabii intră în vizuini și repede, după ce s-au furișat înăuntru, pun o minge de nămol la intrare ca dop. Au astfel o rezervă de aer asigurată până când marea se retrage. Acum întrebarea este cum știu când vine marea ca să pună dopul după ce au pătruns înăuntru. S-ar putea să nu ne dăm seama. **Nu întâmplător**, Creatorul a programat în crab un simț prin care știe programul fluxului.

Dumnezeu a întocmit fiecare specie de crab cu atenție. El a făcut același lucru și pentru noi – ba chiar mai mult – când ne-a creat. Nu numai că ne-a alcătuit cu grijă, dar El ne-a făcut după chipul Său. Aceasta este chiar ceva special!

Articol folosit cu permisiunea autorului, Juanita Kretschmar.

© bobistaveling, License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

© Patrick Feller, License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>